

കാനോനാ

നവജാതം

(ഒരു പഠനം)

ഡോ. ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

ശിവദൂതൻ ചന്ദ്രവിതയൻ.

പ്രകാശകലിക-No. 2

കാനോനാ നമസ്കാരം

(ഒരു പഠനം)

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ചില കൃതികൾ

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട സീറോ മലബാർ കുർബാന

റീത്തും ബലിയും

ആരാധനക്രമ നവോത്ഥാനം

സീറോമലബാർ ആരാധനക്രമം നൂററണ്ടുകളിലൂടെ

ദൈവവചന ശുശ്രൂഷ

കാനോനാ നമസ്കാരം (ഒരു പഠനം)

കുരിശിന്റെ വഴി (Scriptural way of the cross)

ദൈവജനം അർത്ഥാരത്നം പുറം

വിശുദ്ധ കുർബാന—ഒരു വ്യാഖ്യാനം

(in print)

MALANKARA
LIBRARY

കാനോനാ നമസ്കാരം

റവ. ഡോ. വെള്ളിയാൻ

പ്രസാധകർ

പ്രകാശം പ്രസിദ്ധീകരണ സംഘം

പ്രകാശം ബുക്ക് സെന്റർ

ആലപ്പുഴ

വില ക. 1-75

Kanona Namaskaram

(Malayalam)

Liturgical History

By Rev. Dr. J Vellian,

S: Thomas Ap. Seminary,

Vadavathoor, Kottayam

First Published 1967

Printed at

The Printing Centre, Kottayam

Price Rs 1-75

Copyright by

Prakasam Publications

Alleppey, S India

Sales by

Prakasam Book Centre

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം		
അനുബന്ധം		
1. ✓	ദൈവസ്തുതി	- 7
2.	കാനാനാ നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രകൃതി	- 1
✓3.	യാമപ്രാർത്ഥനകൾ: രൂപവൽക്കരണം	- 14
✓4.	കത്തിയ്ക്കാൽകൃഷ്ണം സന്യാസകൃഷ്ണം	- 23
✓5.	ദിവസം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു	- 32
+6.	സകീർത്തനം, എന്താണത്?	- 38
7.	തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സകീർത്തനങ്ങൾ	- 47
✓8.	ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷകൻ സകീർത്തനങ്ങളിൽ	- 55
+9.	അനുഗ്രഹാശംസയും ശാപവും	- 62
+10.	കാനാനാ നമസ്കാരം റോമൻറീത്തിൽ	- 66
+11.	കാനാനാ നമസ്കാരം പൗരസ്ത്യരാമായണ ക്രമങ്ങളിൽ	- 70
അലക്സാന്ദ്രിയൻ		
ബിസന്റൈൻ		
അന്ത്യോക്യാസിറിയൻ		
+12.	പൗരസ്ത്യസിറിയൻറീത്തിൽ	- 81
✓13.	„ സായാഹ്നജപം	- 88
✓14.	„ പ്രഭാതജപം	- 108
✓15.	„ രാത്രിജപവും ജാഗണരൂപവും	- 110
	ഉപസംഹാരം.	- 120
	Bibliography	- 125

ആലി

ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ റൈൻ നദി
യുടെ തീരത്തുകൂടി ഒരു കുടുംബം സ യാഹന്നസവാരി ചെ
യ്തിരുന്നു. പിതാവും മതാവും മദ്ധ്യത്തിൽ; രണ്ടുകുട്ടികൾ
പാർശ്വങ്ങളിലും. കൂത്ത ബയൻറുള്ളൊരോ പുസ്തകം അ
വരുടെ കൈയിലുണ്ട്. കുറച്ചു നടന്നശേഷം പുസ്തകം തുറ
ന്ന് പ്രാർത്ഥനയാരംഭിക്കും. റോമൻ റീത്തിലെ കാനോ
നാനമസ്ക്കാരം വൈദികരുടെ 'കത്തക'യല്ലേ! കാനോ
നാ നമസ്കാരത്തിൽനിന്ന് സ.യം.ക. ലജപം ചൊല്ലുക
യാണു് എന്നിട്ടും എന്നിട്ടും അതു വായിക്കുന്ന ഇവരാരാ
ണു്! അറുനെ നേരിട്ടറിയാത്തവർ, 'തലയ്ക്കുപിരിയിളക്കം'
എന്നു് റിമാർക്കു് ചെയ്തു. വ'വിയ പൗരസ്ത്യഭാഷകളിലും
എല്ലു് ആരാധനക്രമങ്ങളിലും അഗാധ ജ്ഞാനമുള്ള ഡോ
ക്ടർ ആൻറൺ ബൗം സ്റ്റാർക്കിന്റെ കുടുംബമാണിതു്.

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. രീതസ്സയുടെ ചൈത
ന്യവും ചേതസ്സും കൂടുതൽ വ്യക്തമാകമാറു് പല ചലനങ്ങ
ളും അങ്ങിങ്ങായി കണ്ടു. അക്കൂടെ കാനോനാനമസ്ക്കാര
ത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും ഉപയോഗവും സുഗ്രാഹ്യമാക്കാനുള്ള
ശ്രമങ്ങളും. ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും ആഘോ
ഷമായ സൊയാഹ്നജപം (റംശാ, Vespers) ചൊല്ലുന്ന പ
തിവു് പൗരസ്ത്യരീതികളിലേതുപോലെ, യൂറോപ്പിലും
സാധാരണമായി. രണ്ടോ വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസു് പ്ര
ഥമമായി പർച്ചമെയ് ആരാധന ക്രമത്തിലെ സുപ്രധാന
മായ ഒരു വിഷയമാണു് കാനോനാനമസ്ക്കാരം. യാഥ
പ്രാർത്ഥനകൾ വിശ്വാസികളും, 'വൈദികരോടൊന്നി
ച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ അവർ സമൂഹമായോ തനിച്ചോ ചൊ

ല്ലാൻ പ്രോത്സാഹനം നല്കുകയാണ് ആരാധനക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച കോൺസ്റ്റിട്യൂഷൻ (art 100)

ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യർക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമപയോഗിച്ച്, അന്ത്യോക്യൻ (പാശ്ചാത്യ) സുറിയാനിക്കാർ മലയാളത്തിൽ യാമപ്രവർത്തനകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൗൺസിലിന്റെ ചൈതന്യം, താമസം, വിന മാതൃഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ സീറോമലബാർ റീത്തിൽ പ്രേരണനൽകി. റോമൻ കാനോനാനുമസ്കാരം താമസിയായതെന്ന മലയാളത്തിലാകും അങ്ങനെ അത്തായരേവർക്കും സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രവർത്തന ആസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ കാനോനാനുമസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലം, ഘടന, ഉപയോഗം എന്നിങ്ങനെ ചില കാര്യങ്ങൾ സംഗ്രഹമായി ചിന്താവിഷയമാക്കുകയാണീ പുസ്തകത്തിൽ. വിവിധ റീത്തുകളുടെ പ്രത്യേകതകളെപ്പറ്റി അല്പം പരാമർശിക്കുവാനേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എല്ലാ റീത്തുകളിലും പൊതുവായിരിക്കാണെന്ന ചുരുക്കം ചില സങ്കീർണ്ണങ്ങൾ മാത്രമാണ് വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എല്ലാ റീത്തുകാർക്കും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

ഈ സംരംഭത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായങ്ങൾ വഴി എന്ന സഹായിച്ചിട്ടുള്ള റവ. ഡോക്ടർ ചെറിയാൻ S. J., റവ. ഡോക്ടർ സിറൻ O. I. C., റവ. ഡോക്ടർ പ്ലോസിഡ് C. M. I., എന്നിവർക്ക് എന്റെ കൃപ്യകൈ.

ഫാദർ ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

സെൻറ് തോമസ് അപ്പസ്തോലിക് സെമിനാരി വടവാരൂർ

അനുബന്ധം

ക്രൈസ്തവസഭയിലെ റീത്തുകൾ

(കാനോനാനുസംകാരം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിഭജനം.)

പാശ്ചാത്യം

പൗരസ്ത്യം

	റോമൻ		
	അലക്സാന്ദ്രിയൻ		}
ബനധിക്കൈൻ	അർമ്മേനിയൻ		
			}
അംബ്രോസിയൻ	അന്ത്യോക്യൻ		
മൊസാബിക്			}
ഗാല്ലിക്കൻ	ബിസന്തീൻ		}
	കോൺസ്റ്റന്റിനോപ്പോളിട്ടൻ		
			}
	പൗരസ്ത്യസിറിയൻ		

കോപ്റ്റിക്
ഏത്യോപ്യൻ

സിറിയൻ
മാറോനിത്ത
സീറോ-മലങ്കര
ഗ്രീക്ക്
യൂക്രേനിയൻ
റുമേനിയൻ....

കൽദായ
സീറോ-മല
ബാർ
നെസ്റ്റോറിയൻ

പൗരസ്ത്യ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കും അവയാൽ സ്ഥാപിതമോ അവയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതോ ആയ മറ്റൊല്ലാ സഭകൾക്കുംകൂടി പൗരസ്ത്യസഭ എന്നു പേർ; ആ സഭകളിലെ റീത്തുകൾക്ക് പൗരസ്ത്യ റീത്തുകൾ എന്നും.

ദൈവസ്തുതി

---

1. പ്രപഞ്ചം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. ഓരോ സ്രഷ്ടവസ്തുവും അതിന്റെ കൃത്യം അതിനുള്ള അസ്തിത്വം കൊണ്ടും പ്രവർത്തനം കൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കുന്നു. അവയുടെ കൃത്യനിർവ്വഹണം കൊണ്ടു് പ്രപഞ്ചചക്രം തിരിയുന്നു. അപിയെയെല്ലാം ദൈവകൃത്യം; സ്വരച്ചേർ ചെയ്യുന്നു. സൃഷ്ടികളെല്ലാം ആ ഐക്യത്തിലും സ്വരച്ചേർ ചെയിലും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയാണ്. പ്രകൃതിനിയമം കാത്തുകൊണ്ടു് സ്രഷ്ടാവിനെ അവ ഏറ്റുപറയുന്നു. ഭൂമിക്കു പ്രകാശം നൽകുന്ന സൂര്യനും കളിമ്നുള്ളവാക്കുന്ന കാറ്റും ഈർപ്പം പ്രദാനംചെയ്യുന്ന മഴയും സന്ദേശ്യമേകുന്ന വൃക്ഷലതാദികളും, പക്ഷിമൃഗങ്ങളും അവയുടെ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ തുടർച്ചയായി പ്രപഞ്ചം ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം (Cosmic adoration).

2. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിശക്തിയും ഇച്ഛാശക്തിയുമുള്ളവനാണ്. അവൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതു വെറും അസ്തിത്വം കൊണ്ടോ നൈസർഗ്ഗികമായ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ മാ

ത്രമല്ല, പ്രത്യുത അറിവോടും മനസ്സോടുംകൂടി ചെയ്യുന്ന സ്വതന്ത്രമായ ഓരോ മാനുഷിക പ്രവൃത്തിയുംകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുഴുവൻ നാമനായ മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചംചെയ്യുന്നതുപോലെ നിരന്തരമായി ദൈവാരാധന നടത്തണം. ദൈവത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള വിധേയത്വം ഏറ്റുപറയുന്നതിനും സ്രഷ്ടവസ്തുക്കൾക്കെല്ലാമുപരിയായി തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇതാവശ്യമാണ്.

നിരന്തരമായ ആരാധന ദൈവത്തിനു നൽകാൻ കടമയുണ്ടെന്ന അവബോധം എക്കാലവും എല്ലായിടത്തും മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ഹൈന്ദവ ചിന്താഗതി അതു് മനുഷ്യന്റെ 'ധർമ്മ'മായി കരുതി. ചൈനക്കാർ ഇതിനെ 'താങ്' (Tao) എന്നു വിളിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചാരാധനയോടൊത്തു് (Cosmic adoration) മനുഷ്യാരാധനയും തുടരാൻ ഭക്തൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവെന്നു് കാണിക്കാൻ ടിബറ്റിൽ പ്രാർത്ഥനാചക്രങ്ങൾ (prayer wheels) ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആ ചക്രത്തിന്റെ ഇലകൾ കാറ്റിൽ കറങ്ങുന്നതിനൊത്തു് അവനും പ്രാർത്ഥനായജ്ഞങ്ങളർപ്പിക്കുവാനിച്ഛിക്കുന്നുവെന്നർത്ഥം. ദൈവേച്ഛയുടെ പ്രതീകമായ പ്രകൃതിനിയമചക്രത്തിനൊത്തു് തിരിയാനുള്ള മനുഷ്യന്റെ സന്നദ്ധതയേയും ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നിരന്തരമായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാനുള്ള ഉൽക്കടമായ അഭിവാഞ്ഛയുടെ അടയാളമായിട്ടു് പ്രാർത്ഥനാപ്പസ്തകങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കെട്ടിത്തൂക്കി അതിന്റെ രാജകൾ കാറ്റോറ്റു മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അവർ അനുവദിച്ചിരുന്നത്രേ!

ദൈവസ്തുതിക്കായുള്ള മനുഷ്യന്റെ ഈ ആഗ്രഹം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ക്രമപാലനത്തിലും (The order of the universe) മനുഷ്യന്റെ ധാർമികമായ ജീവിതത്തിലും

അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഈ അഭിവാഞ്ഛയെ അവയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നതും മനുഷ്യനെ അവയിലേക്കു നയിക്കുന്നതുമാണ്. ആകെക്കൂടി നോക്കിയാൽ ശ്രവണസുഖം നൽകുന്നതും ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു ഗാനമാണ് പ്രപഞ്ചം. പ്രപഞ്ചശില്പിയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ നിയമദാതാവിനോടുള്ള വിധേയത്വം ഏറ്റുപറയുന്നതോടൊപ്പം ആ സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവസ്തുതി ദൈവസ്നേഹ പ്രകടനമാണ്. അതു പ്രതീക്ഷാനിർഭരമാണ്; കാരണം സൃഷ്ടി സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ കഠിനമാണ്.

ദൈവമഹത്വത്തെ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്ന മനുഷ്യൻ, ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണത്തിന് വിരുദ്ധമായി നിൽക്കുന്നതിനോടല്ലാം അത്രപ്തിയുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. മനുഷ്യനിൽ ദൈവമഹത്വം വെളിപ്പെടണം. അതിനു വിലങ്ങുതടിയായി നിൽക്കുന്ന പാപത്തെ അവൻ വെറുക്കണം. അതേക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കുകയും വേണം; പ്രത്യേകിച്ചും വ്യക്തിപരമായ പാപത്തെക്കുറിച്ച്. ദൈവമഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുതന്നെല്ലാം കൈവരട്ടെയെന്ന് ആരാധകൻ തനിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തനിക്കും ലോകത്തിനും നൽകപ്പെട്ട ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടിനെക്കുറിച്ച് അയാൾ കൃതജ്ഞനായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലാണല്ലോ ദൈവമഹത്വം ഏറ്റവും കൂടുതലായി വെളിപ്പെട്ടത്.

3. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പ്രാർത്ഥനയും ആരാധനയും.

നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന

പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിന്റെ ആഹാരമാണ്. ദൈവത്തിലേത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ അസ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ നെടുവിർപ്പാണത്. സ്വർഗ്ഗത്തിലേത്തിച്ചേരുന്ന ശേഷം ചെയ്യുന്ന ദൈവരാധനയുടെ ഒരു മൂന്നാസ്വാദനവുമാണത്. ശാരീരികവും ആത്മീകവും ഭൗതികവുമായ ക്ലേശങ്ങളിൽപ്പെട്ടുപുറം മനുഷ്യന്റെ സങ്കേതസ്ഥാനവും അതുതന്നെ. ആകയാൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഇതീൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപെടാൻ അർഹരാകേണ്ടതിനും മനുഷ്യപുത്രസമക്ഷം ഹാജരാകുന്നതിനും സദാ പ്രാർത്ഥനാനിരന്തരം ജാഗരൂകരായിരിക്കുക (Lk 21:36). ഭഗ്നാശരാകാതെ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (Lk 18:1). കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ മുഖപ്രസന്നതയോടെ നിൽക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ് (Mk 13:33).

പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനം അപ്പസ്തോലന്മാരും അനുയായികളും ചേർന്നുവെച്ചു മനസ്സിലാക്കി. വി. പൗലോസ് ശ്രീഹ ഉപദേശിക്കുന്നു: 'അപേക്ഷകളും അഭ്യർത്ഥനകളും വഴി എപ്പോഴും ഹാർദ്ദവമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെ ജാഗരൂകരായിരുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കും ദൃഢി അഭ്യർത്ഥന നടത്തുക' (Eph 6:18). തെസലോണിയാക്കാരുടെ "എല്ലാത്തിനും നന്ദി പറയുക; നിസ്കന്ദം പ്രാർത്ഥിക്ക

കു' എന്നും, കൊളോസ്യക്കുപരോടു്: പ്രാർത്ഥനാനിരന്തരായും കൃത്യജ്ഞതാഭരിതരായും ഉണർവോടെ ഇരിക്കുക, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നും വി. പൗലോസ് ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ.

എല്ലായിടത്തും എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു് തെർത്തുല്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഉപദേശിച്ചു. (Semper et ubique et omniloco orandum). ഒരുമണിക്കൂറിലും ദൈവരാധന മുടക്കരുതെന്നു വി. സിപ്രിയനും ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം മുഴുവൻ ഒരു പ്രാർത്ഥനയായിരിക്കണമെന്നു് അലക്സാന്ത്രിയായിലെ വി. ക്രൈമൻറും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു്.

4. പരിത്രാണകർമ്മവും കാനോനാനമസ്കാരവും.

പുത്രനായ ദൈവം മനുഷ്യാവതാരംവഴി ദൈവത്വത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തോടു ചേർന്നു വർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം ആ മഹത്വീകരണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നു. അതു് ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നാണു് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതു്. മൗതികശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ ദൈവമഹത്വീകരണ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയുമാണല്ലോ. അങ്ങനെ ഏറ്റവും വലിയ ആരാധകനായ ക്രിസ്തുവിനോടൊത്തു് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ സഭയുടെ സ്തുതിപ്പിനു് വലിയ വിലയുണ്ടു്. കാനോനാനമസ്കാരം ജപിക്കുമ്പോൾ ഈ സ്തുതിയിലാണു് നാം പങ്കുചേരുക. മാലാഖമാരുടേയും വിശുദ്ധരുടേയും നിരന്തരമായ കീർത്തനങ്ങളോടു് ആ സമയത്തു് നാം യോജിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ 'ഏകമനസ്സോ'ടെ, പിതാവായ ദൈവത്തിനു സംപ്രീതനായ പുത്രന്റെ

ഐക്യത്തിൽ, ആരാധകൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. അതു ദൈവത്തിനു് സ്വീകാര്യമാണു്. ലോകത്തിലെ ക്രമ ക്ഷേത്രകൾക്കും, സ്വാതന്ത്ര്യം ദുരുപയോഗിച്ച മനുഷ്യന്റെ പാപത്തിനും അയാൾ പരിഹാരം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിനു കീർത്തനമാലപിക്കുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ അംഗമായിട്ടാണു് അയാളിതു ചെയ്യുക.

മനുഷ്യന്റെ കടമയായ “സ്തുതിയുടെ ബലി” ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിൽ ഒന്നാമതായി നാമർപ്പിക്കുന്നതു് വിശുദ്ധബലിയിലാണു്. (ഡോ: വെള്ളിയാൻ, ദൈവജനം അൽത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും, ഭാഗം 1). രണ്ടാമതായി കാനോന നമസ്കാരത്തിലും, ആദ്യത്തേതിൽ കർത്താവിന്റെ തിരുശ്ശരീരരക്തങ്ങളും രണ്ടാമത്തേതിൽ ദൈവവചനം തന്നെയായ സങ്കീർത്തനങ്ങളുമാണു് മർമ്മസ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്നതു്.

ഒരു സമൂഹമെന്നനിലയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണു്. ദിവ്യബലി സദാ അർപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. എല്ലാവർക്കും ചെയ്യാവുന്നതു് രഹസ്യമായും പരസ്യമായും സദാ പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നതാണു്. സാമൂഹികമായ പ്രാർത്ഥന പരസ്യപ്രകൃതിയോടുകൂടി ക്രമപൽക്കരിച്ചതാണു് സഭയുടെ ഔദ്യോഗികപ്രാർത്ഥനയെന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കാനോനാ നമസ്കാരം.

കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രകൃതി

വിവിധസംജ്ഞകളിൽനിന്നു്

ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യൻ സാധാരണഗതിയിൽ ദൈവവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന രംഗമായി ആരാധനക്രമത്തെപ്പറ്റി ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. സ്രഷ്ടവേദേത മനുഷ്യൻ സമീപിക്കുന്നതിനും, മനുഷ്യനെ ദൈവം സമീപിക്കുന്നതിനുമുള്ള സാധാരണമാർഗ്ഗമായി അതിനെ കണക്കാക്കുന്നതു് തികച്ചും ശരിതന്നെ. മനുഷ്യൻ തന്റെ വിധേയത്വം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും തനിക്കാവശ്യമുള്ളവയാചിക്കുന്നതും അതിൽ വെച്ചാണു്. ദൈവം തന്റെ കൃപമനുഷ്യനു സമൃദ്ധിയായി നൽകുന്നതു് ഇതുവഴിയാണു് താനും. അങ്ങിനെ ആരാധനയുടെയും യാചനയുടെയും മൊക്കെ ഒരാരോഹണചലനവും (ascending movement) ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ അവരോഹണചലനവും (descending movement) ആരാധനക്രമത്തിലുണ്ടു്. ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഘടകങ്ങളിൽ പ്രധാനം വി. കുർബ്ബാനയും, മറ്റു കൂദാശകളുമാണു്. അടുത്തതു് തിരുസ്സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനയായ കാനോനാനമസ്കാരവും.

വിവിധ സംജ്ഞകൾ

കാനോനാനമസ്കാരം നൂററണ്ടുകളിലൂടെ വിവിധ സംജ്ഞകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. Sacrifice of

praise, Divine office, Canonical prayer, Oopu, Dei Breviary. ഈ പേരുകൾ പഠിക്കുന്നപക്ഷം കാനോനാൻ, മസ്കാരത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി നമുക്കു ചിലതെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

1. Sacrifice of Praise (സ്തുതിയുടെ ബലി)

..നമ്മുടെ അധരങ്ങളുടെ ദഹന ബലികളെ നമുക്കു സമർപ്പിക്കാം'' (Os. 14. 2) മിശിഹായിലൂടെ നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു നിരന്തരമായ സ്തുതിയുടെ ബലിയർപ്പിക്കാം (Heb. 13. 15.). മനുഷ്യസ്വരംകൊണ്ടുള്ള ദൈവസ്തുതിക്ക് ഉപോത്ബലകളാണ് ഈ വാക്യങ്ങൾ. Sacrifice എന്നതിന്റെ അർത്ഥം വിശുദ്ധീകരിക്കുക എന്നാണ് (Saernm facere). മനുഷ്യന്റെ ശക്തികളിലൊന്നായ സംസാരം-അധരം- ദൈവത്തിനുമേണ്ടി പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയും, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക എന്ന സ്തുത്യർഹമായ കൃത്യത്തിനായി അതിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ബലിവസ്തുവിനെ നിഹനിക്കുക എന്നത് ബലിയിൽ അവശ്യം വേണ്ട ഒന്നല്ല ജീവന്റെ ദാതാവിന്, സൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവിന്, സ്രഷ്ടവസ്തുവിനെ മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിധേയത്വവും ആശ്രയബോധവും ഏറ്റെടുക്കുക എന്നതാണ് ബലിയുടെ സാരംശം. ബലികൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് അർപ്പകനും അർപ്പിത വസ്തുവുമായി ഒരു വിധത്തിൽ താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു അർപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നതാണ്. ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യത്തിന് ഇതൊരടയാളമാണ്, മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു മുന്നോടിയായി വേണം ബലിയെ കണക്കാക്കുവാൻ.

കാനോനാനുമതസംഹാരത്തിൽ, മനുഷ്യനെ മുഴുവൻ പ്രതി
നിധാനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യശബ്ദത്തെ ദൈവത്തിന്നർപ്പിക്കു
പ്പെടുന്നുവെന്നു പറയാം. ബുദ്ധിശക്തിയും ഇച്ഛാശക്തിയു
 മുളള മനുഷ്യൻ തന്റെ ശക്തികൾക്കനുസൃതമായി ദൈ
 വത്തിന്റെ കർത്തൃത്വവും, തന്റെ വിധേയത്വവും
 ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഈ ഏറ്റെടുപ്പിൽ നടത്തുന്നത് സ്വന്തം
 ശക്തികളിലൊന്നായ ശബ്ദം മുഖേനയാണ്. ആ ശക്തി
 യെ വിശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ആ ശക്തി സ്ഥിതിചെയ്യ
 യുന്ന മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിന്നർപ്പിക്കുന്നു. വിധേയത്വമേ
 റ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞത പറയുകയും,
 സംസാരശക്തിയും അതോടൊപ്പം വ്യക്തിയെ മുഴുവനും,
 ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ കാനോ
നാനുമതസംഹാരം കൃതജ്ഞതയുടെയും സ്കോത്രത്തിന്റെയും
ബലിയാണെന്നു പറയുന്നത് അന്വർത്ഥമത്രെ.

2. Divine office-ദൈവികശുശ്രൂഷ

ദൈവൻ അപരനുവേണ്ടിചെയ്യുന്ന സേവനവും ശുശ്രൂ
 ഷയുമാണു് officium=office എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്.
 പ്രകൃതത്തിൽ മനുഷ്യനു ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനുംസേ
 വികുവാനുമുള്ള കടമ സൂചിതമാണു്. എല്ലാ ശക്തികൊ
 ങ്ങും സ്വരംകൊണ്ടുതന്നെയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ
 മനുഷ്യൻ കടപ്പെട്ടവനാണല്ലോ.

3. Opus Dei

ദൈവത്തിന്റെ കൃത്യം, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി എ
 ന്നൊക്കെയാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ദൈവംതന്നെയായ പ്ര
ത്രൻതമ്പുരാൻ മനുഷ്യാവതാരത്തിലൂടെ സ്വീകരിച്ച പ്ര

ത്യേകകൃത്യത്തെ- ദൈവമഹത്വചീകരണത്തെ-ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവുമൊത്തുചേർന്നക്രിസ്തു ആരംഭിച്ച ദൈവസ്തുതിപ്പു സഭയിലൂടെ തുടർന്നുപോകുന്നു. അതിനുള്ള ഒരുപാധിയാണ് കാനോനാനമസ്കാരം. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കുള്ള കടമയാണ് ഇതു ഭ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്. ദൈവസ്തുതിക്ക് പ്രത്യേകമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വൈദികരേയും സന്യാസികളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു ജോലിയായി ഇടക്കാലത്തു് ഇതു് കരുതപ്പെട്ടുപോന്നു.

Canonical hours-കനോനാനമസ്കാരം

‘കാനോൻ’ എന്നഗ്രീക്കുപദത്തിനു അളവുകോൽ, മട്ടം, ചട്ടം എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. ‘കാനോൻ’ എന്ന സുറിയാനിപദം ഗ്രീക്കിൽനിന്നുൽഭവിച്ചതാണ്. കനോനാനമസ്കാരം, കനോന നിയമം എന്നതിലൊക്കെ ‘കനോൻ’ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിയമാധിഷ്ഠിതമായ, നിഷ്കൃഷ്ടമായ, അംഗീകൃതമായ, ഔദ്യോഗികമായ എന്നൊക്കെയാണ്. സഭയുടെ ഔദ്യോഗികമായ പ്രാർത്ഥനയാണ് കാനോനാനമസ്കാരം. അതു സഭയുടെ പൊതു പ്രാർത്ഥനയാണ്. സഭ...കർത്താവിനെ നിരന്തരം സ്തുതിക്കുന്നതിലും, ലോകം മുഴുവൻറയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നതിലും വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു. ദിവ്യബലിസമർപ്പണംകൂടാതെ മറ്റു പല മാർഗ്ഗങ്ങളുംവഴി, പ്രത്യേകിച്ചു കാനോനികനമസ്കാരംവഴി അപരം അതു സാധിക്കുന്നു.

(CSL 83)

5. Breviary

ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ ചുരുക്കിയതു്; ചെറുതാക്കി ക്രമപ്പെടുത്തിയ പുസ്തകം എന്നൊക്കെയാണ്.

കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാനഭാഗമാണ് സങ്കീർത്തനം. മുൻകാലങ്ങളിൽ വൈദികഗണത്തിന് സങ്കീർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നു. അതിനിടയ്ക്കു ചേർന്നുപോയ പല്ലവി-ആവർത്തിക്കുന്ന പ്രത്യുത്തരം-മാത്രം ജനങ്ങൾ അന്നു പാടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അധികം പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രശ്നമേ ഇല്ലായിരുന്നു. ചേരപുസ്തക ഭാഗങ്ങളും മറ്റും ഒരാരും പാടുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ അതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു എല്ലാവരും കൂടി കീർത്തനങ്ങളും ആലപിക്കുന്നു. പിൻകാലത്തു ഈ കീർത്തനങ്ങളൊക്കെ പ്രത്യേക പുസ്തകമായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു; അതുപോലെ ചെരനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും. അങ്ങനെ പലതരത്തിലുള്ള ഘടകങ്ങൾ കാനോനാനമസ്കാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ഒരു പുസ്തകമായിരുന്നില്ല; ഓരോന്നും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായിരുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന, സമൂഹത്തിൽ നടത്താനുള്ളതായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതു മതിയായിരുന്നുതാനും. പിന്നീടു വ്യക്തിഗതമായി ചെല്ലുപാനുള്ള 'കടമ' ഉണ്ടായപ്പോൾ (ലത്തീൻ റീത്തിൽ 12-ാം നൂറ്റാണ്ടു) എല്ലാം കൂടി ഒന്നാക്കി ഒരു പുസ്തകമാക്കി. തൃശൂരിൽനിന്നും മാർത്തോമ്മാ ധർമ്മോത്സാഹാക്കി മൂന്നു വാല്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത കാനോനാനമസ്കാരം പല പുസ്തകങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണെന്നു വ്യക്തമായി പറയുന്നു. സങ്കീർത്തനപുസ്തകം, ബേദം, ബാസർ പുസ്തകം, സ്തുതിപ്പുകൾ (Orations) പുസ്തകം, കീർത്തനപ്പുസ്തകം... എന്നിവയൊക്കെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം.

ഇത്തരത്തിലുള്ള പുസ്തകം വളരെ വലുപ്പമുള്ളതായിരുന്നതിനാൽ പല റീത്തിലും ക്രമം ചുരുക്കേണ്ടിവന്നു.

വളരെ ദീർഘിച്ച കീർത്തനങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കി. അങ്ങനെയാകെ ചുരുക്കിക്കിട്ടിയപുസ്തകമായതിനാലാണ് കാനോനാ നമസ്കാരത്തിന് Breviary, Breviarium= ചെറിയ പുസ്തകം എന്നു പേരുണ്ടായത്.

ഇന്ന് സഹായത്തോടെ കാനോനാ നമസ്കാരം എന്ന സജ്ജകേന്ദ്രം വൈദികന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം എന്നാണു മനസ്സിലാക്കുക. പല സന്യാസിനികളും, അഖൈരിക സന്യാസികളും ഓരോതരത്തിലുള്ള ചെറിയ ഒപ്പീസുകൾ ചൊല്ലി തൃപ്തിപ്പെടുകയും അൽമായർക്ക് സാമാന്യഗതിയിൽ അജ്ഞാതമായ ഭാഷയിൽ കാനോനിക നമസ്കാരം ആകയും ചെയ്തതിനാൽ അതു് വൈദികന്മാരുടെ 'കുത്തക'യായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആശയം ഇടക്കാലത്തു കയറിപ്പറിയതാണ്. അതുതന്നെയും ലത്തീൻ റീത്തിലും അതിന്റെ പ്രേരണ ലഭിച്ച മറ്റു പരസ്യത്യ റീത്തുകളിലും മാത്രം. കാനോനാ നമസ്കാരം സഭയുടെ ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വിശ്വാസികളേയും, ബന്ധിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ ഭക്തകൃത്യം പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നപ്പോൾ അവരും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ആരാധനക്രമനവോത്ഥാനമാരംഭിച്ചതോടെ ഈ രീതി പുനരുദ്ധരിക്കാനുള്ള ശ്രമം നടന്നുവരികയാണ്. ബനഡിക്ടൈൻ സന്യാസികളുടെ ചില ആശ്രമങ്ങളിൽ ഈ രീതി ഫലമണിയുന്നുണ്ട്. ജർമ്മനിയിലെ 'മറിയലാക്' ആശ്രമവും, സ്വെഡിനിയിലെ 'മോൺ സെറാറൂ' ആശ്രമവുമൊക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നാംതരം പരീക്ഷണ രംഗങ്ങളാണ്. അവിടങ്ങളിൽ അനദിനം ആയിരക്കണക്കിനു വിശ്വാസികൾ വേസ്പര (സായംകാല) നമസ്കാരത്തിൽ ഭക്തിനിർഭരമായി പങ്കുകൊള്ളുന്നത് കാണുകതന്നെ ആനന്ദദായകമാണ്. വിജയപ്രദങ്ങളായ

ആ പരീക്ഷണങ്ങളുടെയൊക്കെ അനുമതിനമെന്നനിലയിൽ മനോവിശ്വാസത്തോടെ കൗൺസിൽ പിതാക്കന്മാർ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു: 'ഞായറാഴ്ചകളിലെയും കൂടുതൽ ആഘോഷമുള്ള തിരുന്നാളുകളിലെയും പ്രധാനമായ പ്രാർത്ഥന ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ കൂട്ടമായി നടത്താൻ ആത്മപാലകർ ശ്രദ്ധിക്കണം. അതിനുമുമ്പെ വെദികരോടൊന്നിച്ചോ, അവർ കൂട്ടമായോ അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ഒരാൾക്കുതന്നെ തന്നിച്ചോ, കാനോനികപ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.' (C S L 100)

യാമപ്രാർത്ഥനകൾ

രൂപവൽക്കരണം.

1. പഴയനിയമത്തിൽ

‘പുരാതനമായ ക്രിസ്തീയപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് ദൈവസ്തുതിവഴി പകലിന്റേയും രാത്രിയുടേയും ഗതി മുഴുവനും പവിത്രമാക്കുന്നതിനു സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു് കാനേനോ നമസ്കാരം’ (C.S.L 84). ആദിമസഭയിൽ ഞായറാഴ്ചയിലും പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുന്നാളുകളിലുമേ വി. ബലി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നള്ളൂ. എന്നാൽ ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു് എല്ലാ ദിവസവും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിലെ സായാഹ്നബലിയും പ്രഭാതബലിയും സിനഗോഗിലെ സമ്മേളനങ്ങളും യഹൂദമതം ഉപേക്ഷിച്ചുവന്ന ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സുപരിചിതമായിരുന്നല്ലോ. ക്രിസ്ത്യാനികളായശേഷവും ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ യഹൂദമുറയുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരുന്നതായി വേദപുസ്തകം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം.

പഴയനിയമത്തിൽ ബലി യർപ്പണമാകുന്ന പ്രവൃത്തി കൊണ്ടെന്നപോലെതന്നെ, വാക്കുകൊണ്ടും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണമെന്നു് ദൈവം കല്പിച്ചു: ‘കർത്താവിനു ഞാൻ സ്തോത്രോത്രബലിയർപ്പിക്കുകയും, തിരുന്നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.’ (Ps. 114: 17) ഈ സ്തോത്രബലിയുടെയും അപേക്ഷയുടെയുമൊക്കെ സമയവും നാം സങ്കീ

കുത്തനത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 'അങ്ങേ നീതിവിധികൾക്കു നന്ദി പറയുവാൻ പാതിരാജ്ഞാനെഴുന്നേറ്റു.' (Ps. 118: 62) 'അങ്ങേ പ്രമാണത്തേക്കായിട്ട് ദിവസം ഏഴു പ്രാവശ്യം ഞാനങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു' (Ps. 118: 162).

മോശയുടെ കാലത്തു് വാങ്മൂലമുള്ള സ്തോത്രത്തിനു് അധികം പ്രചാരമുള്ളതായി നാം കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും 'മോശയുടെ സ്തുതിപ്പു്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കീർത്തനങ്ങൾ നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. (ഇത്തരത്തിലുള്ള മൂന്നണ്ണം കൽദായാീത്തിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങളോടുകൂടിച്ചേർത്തു പൊല്ലാറുണ്ട്. അവ പുറപ്പാടു് 15-ാം അദ്ധ്യായം, ആവർത്തനം 23-ാം അദ്ധ്യായം ഇവയിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതു് ലത്തീൻ രീതിയിൽ വ്യാഴാഴ്ചത്തെ നമസ്കാരത്തിൽ - Lauds - പൊല്ലുന്നതാണെന്നതും പ്രസ്താവ്യമത്രേ.)

പഴയനിയമത്തിൽ നിയമനിഷ്കൃഷ്ടമായ സ്തോത്രാർപ്പണം നാം ആദ്യമായി കാണുന്നതു് ദാവീദിന്റെ കാലത്താണ്. ജറസേലം നഗരിയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചശേഷം അതിൽ 'വാഗ്ദത്തപേടകത്തിനായി ദാവീദു് ഒരു സ്ഥലം ഒരുക്കി; അവിടെ ഒരു കൂടാരം പണിതു. ദൈവത്തിന്റെ പേടകം കൊണ്ടുവന്നു'; ദാവീദു് അതിനായി നിർമ്മിച്ചിരുന്ന കൂടാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു കർത്താവിന്റെ പേടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനും ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിനും, പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനും, അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തികൾ സ്മരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ലേവ്യരെ അദ്ദേഹം നിയമിച്ചു... കർത്താവു് ഇസ്രായേൽ ജനത്തോടു് ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്നതും, കർത്താവിന്റെ നിയമത്തിൽ ഏഴുരപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ, രീതിയിൽ പ്രഭാതത്തിലും പ്ര

ദോഷത്തിലും മുടങ്ങാതെ ഹോമബലികളർപ്പിക്കാൻ പുരോഹിതന്മാർ നിയമിതരായി....ഇവർക്കു പുറമേ പേരു പറഞ്ഞു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാറ്റുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ അനന്തകാരണ്യം പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു.' (1 ദിനവൃത്താന്തം 15, 16 അദ്ധ്യായങ്ങൾ) പേടകത്തിനു മുമ്പിൽ ശനിയാഴ്ച തുടങ്ങി, ആഴ്ച മുഴുവൻ സ്കോത്രബലിയർപ്പിക്കാൻ ഇരുപത്തിനാലു ഗണത്തിലായി നാലായിരം, സംഗീതകരെ ദാവീദു നിയമിച്ചു; സംഗീതം പഠിപ്പിക്കാനായി 288 അദ്ധ്യാപകരേയും.

വാഗ്ദത്തപേടകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ചെയ്തിരുന്ന പ്രഭാതപ്രദോഷശുശ്രൂഷകൾ സോളമന്റെ ദൈവാലയത്തിലും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു ആ രീതി പാലസ്തീനായിലും പുറത്തുമുള്ള സിനഗോഗുകളിലേയ്ക്കും (യഹൂദന്മാർ വേദപുസ്തകപാരായണത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമായി കൂടിയാഴ്ച ആലയങ്ങൾ) പടർന്നുപിടിച്ചു.

2. കാനോനാ നമസ്കാരവും സിനഗോഗും

ജറുസലേം ദൈവാലയം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ (ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 70-ൽ) ജറുസലേമിൽ തന്നെ 394 സിനഗോഗുകളുണ്ടായിരുന്ന (Talmud). ദൈവാലയത്തിൽ മാത്രമേ ബലിയർപ്പിക്കുക അനുവദനീയമായിരുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സാധാരണ ജനങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന സിനഗോഗുകളിൽ പ്രാർത്ഥനകളും വേദപുസ്തകപാരായണവും പ്രബോധനവും നടത്തിയിരുന്നതിൽ അതുതമിപ്പില്ലല്ലോ. ജനങ്ങൾക്കു സമ്മേളിക്കാനുള്ള സ്ഥലം സിനഗോഗായിരുന്നു.

ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ഹിബ്രൂ പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന C. W. Dugmore സിന

ഗോൾം കാനോനാ നമസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി ഒരു സമഗ്രപഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. (The Influence of the Synagogue upon the Divine Office, Oxford University Press, 1945) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ശനിയാഴ്ചയും (സാബത്തു) ഉപവാസദിവസങ്ങളായ തിങ്കളാഴ്ചയും വ്യാഴാഴ്ചയും പ്രഭാതസായാഹ്നജപങ്ങൾ പതിവായിരുന്നു. പഴയ നിയമവായനകൾ (നിയമവും പ്രവചനവും) സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, പ്രസംഗം, പ്രാർത്ഥനകൾ ഇവയായിരുന്നു ആ ശുശ്രൂഷകളുടെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ. മററുദിവസങ്ങളിലും പ്രഭാതസായാഹ്നജപങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയ്ക്ക് വായനകളും പ്രസംഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, കറേ സങ്കീർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമേ തത്സമയം ചൊല്ലിയിരുന്നുള്ളൂ.

യാമപ്രാർത്ഥനകൾ

സീനഗോഗിൽ മൂന്നു നേരം പ്രാർത്ഥനയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭാതത്തിലും, ഉച്ചകഴിഞ്ഞും, വൈകിട്ടും. ദാനിയേൽ ദീർഘദർശിയുടെ പുസ്തകത്തിൽ (6:11) 'ദിവസം മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവൻ ആരാധിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തിന്നു നന്ദിപറഞ്ഞു' എന്നു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. സങ്കീർത്തനത്തിലാണെങ്കിൽ 'വൈകിട്ടും പ്രഭാതത്തിലും മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലും കർത്താവോടു ഞാൻ ആവലാതിപ്പെടുകയും അവിടുന്ന് എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും ചെയ്യും' എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. (Ps. 55: 18) ക്രിസ്തബ്ദം 100-ൽ ഈ മൂന്നു യാമപ്രാർത്ഥനകളും നിയമപരമായി എല്ലാ യഹൂദന്മാരും ബാധിക്കുന്നതായി കരുതപ്പെട്ടു.

യഹൂദന്മാരുടെ Talmud എന്ന ആധികാരികഗ്രന്ഥം പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സായാഹ്നപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പറ്റിയ

സഃങ്ങളായി നൽകുന്നത് ഉഷ്ണം പ്രദോഷവുമാണ്. പ്രസ്കരവ മഃണ്. കേരനായ യഹൂദൻ ദിവസം ഏഴു പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. സങ്കീ. 118: 164) എന്നതു

3. പുതിയ നിയമത്തിൽ

ദിവസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും (പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജപവും) വൈദികനായ യഹൂദരീതിശാലിമ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. യഹൂദന്മാരെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ രണ്ടു ശുശ്രൂഷകൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള പ്രധാന യാമനളായി കരുതി. പ്രാർത്ഥനയും സങ്കീർത്തനവും വേദപുസ്തകവായനയുമായിരുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാന ഘടകങ്ങൾ, ആദ്യം യഹൂദന്മാരുടെ സമ്മേളനങ്ങളിലും പിന്നീട് സ്വതന്ത്ര സമ്മേളനങ്ങളിലും (A. D. 65) ക്രൈസ്തവസമ്മേളനങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയും (സപ്രസായംകാല പ്രാർത്ഥനയും (റംശാ, Vespers), അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. അപ്പോസ്തലന്മാർ ഈ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഘടകങ്ങൾ ഏതാണ്ട് നിശ്ചിതമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ഈ ശുശ്രൂഷകളിൽ എല്ലാ റീത്തുകൾക്കും പൊതുവായി ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും ഇന്നു കാണുന്നത്. സിനഗോഗിലെ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള 91, 100 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പൗ. സിറിയൻസഭയിൽ—സുറോ മലബാർ റീത്തിലും—പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിൽ ചൊല്ലുന്നതിന്റെ കാരണം, യഹൂദരുടെ നാട്ടിൽ പൗരസ്ത്യസിറിയൻ ആരാധനക്രമം വളർന്നുവന്നതാണ്. 140—ാം സങ്കീർത്തനം സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു എല്ലാ റീത്തുകളിലും ചൊല്ലുന്നുണ്ട്.

ആദിമക്രിസ്ത്യാനികൾ 'അപ്പം മുറിക്കലിലും പ്രാർത്ഥനയിലും' ബലശ്രദ്ധരായിരുന്നുവെന്ന് വേദപുസ്തകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. (നടപടി 2 : 44) അവർ പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും ആറാം മണിക്കൂറിലും ഒൻപതാം മണിക്കൂറിലും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവത്രേ (നടപടി 3:1, 10; 9)

4. കാനോനനമസ്കാരം ആദ്യശതകങ്ങളിൽ

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദിവ്യബലിയും ദൈവവചനശുശ്രൂഷയും സഭയിൽ സാധാരണമായിരുന്നുവെന്ന് തെർത്തുല്യനും ഓജനും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 'Either the sacrifice is offered or the Word of God is set forth' (P.L. 1,1445) ദിവ്യബലിയുടെ ആരംഭത്തിൽ 'ദൈവവചന' ശുശ്രൂഷ നടത്തുക പതിവായിത്തീർന്നു. പാശ്ചാത്യസഭയിൽ അനുദിനബലി ഏതാണ്ട് സാധാരണമാവുകയും (3-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) പാശ്ചാത്യസഭയിലും പ.രസ്ത്യസഭയിലും സന്യസ്തജീവിതം തഴച്ചുപളരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സന്യാസികളുടെ പ്രഭാത സായാഹ്ന ജപങ്ങളിലെ 'ദൈവവചന' ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു.

പ്രഭാതജപം

പ്രഭാതജപത്തെപ്പറ്റി റോമിലെ ഹിപ്പോളിറ്റസ് (235) സാക്ഷിക്കുന്നു: 'ചെത്രാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നസ്ഥലത്തു് വൈദികരും ഡീക്കന്മാരും സമ്മേളിക്കുന്നു; സമൂഹത്തിനു് ഉപദേശം നൽകിയശേഷം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തുടർന്നു് എല്ലാവരും പോകുന്നു....ഉണരുന്ന സമയം മുതൽ വിശ്വാസികളേവരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഉപദേശമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരും അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നു...എല്ലാവരും മൊന്നിച്ചു്

സമൂഹത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദിവസത്തിലുണ്ടാകുന്ന തിന്മകളുകാരാൽ ഓരോരുത്തരും ശക്തി ലഭിക്കും. പ്രഭാതജപത്തെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഇവിടെ സൂചന. തമസ്സിനു ശേഷം വരുന്ന സൂര്യകിരണം പുതിയ ജീവനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. തത്സമയം നിദ്രയിൽ നിന്നു നർന്ന മനുഷ്യൻ പുതിയ ജീവിതമാരംഭിക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അതിനുള്ള പ്രചോദനം പ്രഭാതസൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ നൽകുന്നുവെന്നു പറയാം.

സായാഹ്നജപം

സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നു; 'തിമിരം തള്ളിക്കയറുന്നു'. സന്ധ്യാവിളക്ക് കൊളുത്തുന്ന സമയം ദൈവം നൽകിയ പ്രകാശത്തിനും, നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും സൃഷ്ടികർമ്മത്തിനും പരിത്രാണനത്തിനും നന്ദി പറയുക; സൗഭാഗ്യം നിറഞ്ഞ രാത്രിയായി അഭ്യർത്ഥിക്കുക. ഇവയാണ് ആദ്യകാലത്തു് സായാഹ്നജപത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളായി പിതാക്കന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്.

മറ്റു യാഥാർത്ഥനകൾ

ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 3നാം ശതകത്തിൽ ചാവുകടലിനടുത്തു വസിച്ചിരുന്ന എപ്രായ സന്യാസികൾ സൂര്യോദയത്തിലും മദ്ധ്യാഹ്നത്തിലും സന്ധ്യയ്ക്കും പാതിരാത്നം വെളുപ്പിനും പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി 1947-ൽ കണ്ടെടുത്ത അവരുടെ നിയമപുസ്തകം (Manual of discipline) സാക്ഷിക്കുന്നു.

ആദ്യശതകത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ വിർചിതമായ Didache എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രത്യേക സമയം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

ശിക്കാതെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു പറയുന്നു. (8:3) തെർത്തുല്യനും ഇപ്രകാരം മൂന്നു യാമപ്രാർത്ഥനകളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. ടി.വ.സ.ത്തിലെ വിവിധ പ്രാർത്ഥനാവിനാഴികകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ തെർത്തുല്യൻ നൽകുന്നതിപ്രകാരമാണ്: മൂന്നാം മണിക്കൂറിലാണ് പരിശുദ്ധാരൂപി ശ്രീഹന്മാരുടെപ്പേര് ഉറങ്ങിയതു് (നടപടി 2:15. ആറാം മണിക്കൂറിൽ പത്രോസ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പുരമുകളിൽ കയറി (നടപടി 10:9). 'പ്രാർത്ഥനാവിനാഴികയായ ഒൻപതാം മണിക്കൂറിലാണ് പത്രോസും യോഹന്നാനും ജറുസലേം ദൈവാലയത്തിലേയ്ക്കു് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോയതു് (നടപടി 3:1; ഒൻപതാം മണിക്കൂർ പ്രാർത്ഥനാസമയമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് നടപടി 10:3, 30 സൂചിപ്പിക്കുന്നു).

കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യവിനാഴികകൾ അന്നസു് മരിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രത്യേക യാമങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു് വി. അത്തനേഷ്യസു് De Virginitate എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കന്യകകളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മൂന്നാം മണിക്കൂറിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണം, കാരണം കർത്താവിന്റെ കുരിശിനുള്ള രണ്ടു തടിക്കഷണങ്ങൾ വച്ചുറപ്പിച്ചതു് അപ്പോഴാണ്. ആറാം നാഴികയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണം; ആ സമയത്താണ് കർത്താവു കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടതു്. ഒൻപതാം മണിക്കൂറിൽ കർത്താവു മരിച്ചുകൊണ്ടു് അപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണം. രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു് കർത്താവു പാതാളത്തിലേക്കിറങ്ങിയതോളത്തു് പ്രാർത്ഥിക്കണം. കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പിനെ അന്നസ മരിച്ചുകൊണ്ടു പാതിരാവിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാനും ഉപേക്ഷ വിഹാരിക്കരുതു്.

അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഇതാ മണവാളൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേൽക്കുവാൻ പുറപ്പെടുവിൻ എന്ന് ആർപ്പുവിളിച്ചുണ്ടായി,, (മത്തായി 25. 6). ഈ വേദപുസ്തക ഭാഗം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പാതിരാവിൽ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിച്ച പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞിരുന്നു; പ്രഭാതത്തിൽ നിദ്രയിൽ നിന്നുണരുന്നവരും, ശവകുടീരത്തിൽനിന്ന് ഉയർത്തപ്പെന്നോട്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിക്കണമെന്നും. നാലാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും ക്രൈസ്തവശ്രമങ്ങളിൽ ഏഴാമെ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരുന്നു.

കത്തീഡ്രൽ ക്രമവും സന്യാസ ക്രമവും

കാനോനാ നമസ്ക്കാരത്തിൽ ജനങ്ങളെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകളും (Cathedral Office) സന്യാസി കൾക്കു മാത്രമുള്ള ശുശ്രൂഷകളും (Monastic Office) എന്ന രംഗം തിരിവുണ്ടായി. സായാഹ്നജപവും ജാഗരണജപവും (vigil) പ്രഭാതജപവും വിശ്വാസികൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി നടത്തിയിരുന്നവയാണ്. അവയിൽ സമയത്തിനു യോജിച്ചതെന്ന് സ്വപ്നമായി കാണിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും തേരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ പ്രാർത്ഥനകളിൽ വിശ്വാസികളെല്ലാവരും കത്തീഡ്രലിലോ പള്ളിയിലോ വന്നു സംബന്ധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന് കത്തീഡ്രൽ ശുശ്രൂഷ (Cathedral Office) എന്നു പേർ പറയാറുണ്ട്. മറ്റു യാമങ്ങളിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തേരഞ്ഞെടുക്കാതെ തുടർച്ചയായി ചൊല്ലിത്തീർത്തിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ ഓരോ ദിവസവും ചൊല്ലാറുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ എണ്ണം ഓരോ റീത്തിലും വിഭിന്നമായിരുന്നു മാത്രം. സാമാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഈ ശുശ്രൂഷകളിൽ പലതും കത്തീഡ്രൽ ശുശ്രൂഷകളെക്കാൾ ദീർഘങ്ങളായിരുന്നു. ഈ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിലാണ് ആദ്യകാലത്താരംഭിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് അപജ്ഞ സന്യാസക്രമങ്ങൾ (Monastic Office) എന്നു പറയാറുണ്ട്. പിൽക്കാലത്തു ഈ യാമപ്രാർത്ഥനകളും ഏല്പാ വൈദികരു സ്വീകരിച്ചു.

ജറുസലേമിൽ രണ്ടു ക്രമങ്ങൾ

സായാഹ്നത്തിലും (Hora autem decima 4 P.M.) പ്രഭാതത്തിലും (lucescente = ചെളിച്ചം വീശുമ്പോൾ) വിശ്വാസികളേ പരമമെന്നിച്ഛനടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷകളുടെ സന്യാസികൾ നടത്തുന്ന മറ്റു ശുശ്രൂഷകളുമുണ്ടെന്ന് എഴുതിയ എന്ന സ്പാനീഷ് തീർത്ഥക തന്റെ ജറുസലേം യാത്രാചിഹ്നത്തിൽ (415—418) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വൈദിക ഗണവും വിശ്വാസികളും ചിലപ്പോഴേല്ലാം അവയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നെങ്കിലും ഏകാന്ത ജീവിതം കഴിക്കുന്ന സന്യാസികളും (monazante) സന്യാസിനികളും (parthenae), കന്യകകളും കൂടിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജപവും വെളുപ്പിനുള്ള ജാഗരണജപവും സന്യാസികളെപ്പോലെ മെത്രാനും വൈദികരും വിശ്വാസികളും നടത്തിയിരുന്നു. സന്യാസികൾ രാത്രിജപം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവർ സാമാന്യമായി ദൈവാലയം വിട്ടുപോയിരുന്നത്രെ. ഭക്തരായ ചില വൈദികരും വിശ്വാസികളും മാത്രം രഹസ്യഭക്തന്മാരായിത്തീർന്നു. സന്യാസികളുടെ നമസ്കാരങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

മറ്റു യാമപ്രാർത്ഥനകൾ (Terce, Sext, None) തികച്ചും രഹസ്യഭക്തന്മാരായിട്ടാണ് അക്കാലത്തു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ജറുസലേമിൽ Sext, None ഇവ അന്വേദനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നെങ്കിലും Terce (9 a.m) വലിയ നോമ്പിൽ മാത്രമേ ചെല്ലിയിരുന്നുള്ളവെന്ന് എഴുതിയ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. Prime വി. ബനഡിക്ടി

ന്റെ കാലം വരെ നടപ്പിലില്ലായിരുന്നെന്നാണ് അടുത്ത കാലത്തെ ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുക. (Steuart B. P. 205). ജൂസലേമിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥന ക്രമപ്പെടുത്തിയത് ജൂസലേമിലെ വി. സി റിൽ ആയിരിക്കാം (350).

കത്തീഡ്രൽ ക്രമത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർക്കും പ്രത്യേക കടമകളുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നതിനും നിയോഗങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും സുചിരേഷം വായിക്കുന്നതിനും സമാപനാശീർവ്വാദം കൊടുക്കുന്നതിനും വൈദികഗണം ആവശ്യമാണ്. വൈദികഗണത്തിൽ ഓരോ ഭാഗം മാറിമാറി വന്നു നമസ്കാരത്തിൽ സംബന്ധിച്ചാലും മതി. വൈദികരെ കൂടാതെ ആ പ്രാർത്ഥനകൾ അപൂർണ്ണമാണെന്ന് വിശ്വാസികൾ കരുതിയിരുന്നു. വൈദികരുടെ ഭാഗം ഏറ്റെടുക്കാൻ വിശ്വാസികൾ തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്ന് എഴുതിയാ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

2. ജാഗരണ ജപം

പ്രഭാതജപവും സായാഹ്ന ജപവും കൂടാതെ ആദ്യകാലത്തു് രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തതു് ജാഗരണ ജപമാണു് (Vigil). ഉറക്കമില്ലാതെ ഉറങ്ങാതെ പ്രാർത്ഥനയാണതു്. കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്നതിനു് ദ്രഃഖശനിയാശ്ചരാത്രിയിലാണതു് നടത്തിയിരുന്നതു്. കർത്താവിന്റെ രണ്ടു മത്തെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും ജാഗരണജപത്തിൽ ദ്രശ്യമാണു്. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ശിശുക്കളടക്കം എല്ലാ വിശ്വാസികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ മാമോദീസാ സപീകരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിവന്നസ്നാനാർത്ഥികളും (Catechumens).

ഓമിൽ മാർപ്പാപ്പാ തന്നെയായിരുന്നു ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ കാർമ്മികൻ. ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്ക് 'ചിളക്കുകൊള്ളത്തി'ക്കൊണ്ടു ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കാം. സങ്കീർത്തനവും വേദപുസ്തകപായനകളും ശുശ്രൂഷയുടെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. ഇതിപ്രകാരം തുടർന്നു, ഏതാണ്ടു പാതിരാജ്ഞി മുന്പു സ്നാനാർത്ഥികൾക്കു മാമോദീസാനലുകകയും പാതിരാജ്ഞി കോഴി കൂപ്പുന്നതോടെ ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാവരും അതിൽ വി. കർബ്ബാന സപീകരിക്കും. തുടർന്നു പ്രഭാത പ്രാർത്ഥന (laud, സപ്ര) ചൊല്ലി ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നു.

ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും ചെറിയ പെസഹത്തീരുനാളായി-ഉയർപ്പുതിരുനാളായി-കണക്കാക്കി (C. S. L. 106)യിരുന്നു. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എപ്പോഴൊഴാഴ്ചകളിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള ജാഗരണജപം (vigil) നടത്തിയിരുന്നത്രേ. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അതു ശനയാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്ക് തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. ഏതാണ്ടു പാതിരാജ്ഞിമാത്രം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ പാതിരാജ്ഞി ആരംഭിച്ച ശുശ്രൂഷ സാധാരണമായി സന്യാസികൾക്കുള്ളതായി മാറി. ജനങ്ങൾ നാലാമത്തെ യാമത്തിന്റെ ആരംത്തിൽ കോഴി കൂപ്പുമ്പോൾ (വെളുപ്പിനു മുന്നുമണിക്ക) ദേവാലയത്തിൽ വന്നു ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ സഭയിൽ ഈ ശുശ്രൂഷക്ക് 'ഖാലാദ' ശഹറാ' (=ജാഗരണജപം) എന്നാണ് പേർ. അതിനുമുമ്പു സന്യാസസമൂഹം വൈദിക-ഗണം-മാത്രം നടത്തിയ നമസ്കാരത്തിനു രാത്രിജപം (ലെലിയ) എന്ന നാമമാണ് ആരീത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രാത്രിജപവും ജാഗരണജപവും തിരുനാളുകളിലേക്കുകടന്നു പറ്റി; കൂടാതെ രാത്രിജപം മാത്രം സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലേക്കും എ

കിലും അതെക്കാലവും സന്യാസികളുടേതായിത്തന്നെ കരുതപ്പെട്ടു.

3. രാത്രിജപം

സന്യാസികൾ കൂട്ടമായി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയ തോടെ ഉറക്കമില്ലാതെ സങ്കീർത്തനം ചെയ്യുന്ന രീതി സാധാരണമായിത്തീർന്നു. സങ്കീർത്തനം മുഴുവൻ ഒരു രാത്രികൊണ്ടുപോലും ചില സന്യാസികൾ ചെയ്തിരുന്നതായി തുടങ്ങി. മറ്റു ചിലർ അതു ഒരാഴ്ചകൊണ്ടോ, രണ്ടോ ധ്യകൊണ്ടോ മാത്രം തുടർന്നു ചെയ്തിരുന്നിരുന്നു. പ്രത്യേകപ്രാർത്ഥനകളും കീർത്തനങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രഭാതജപത്തിനു് സമയമാകുന്നതുവരെ സന്യാസികൾ സങ്കീർത്തനം ആലപിച്ചിരുന്നുവെന്നു വി. ബനഡിക്ടിന്റെ (ആറാം നൂറ്റാണ്ടു്) നിയമങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നുണ്ടു്. ഇടവകയുമായി ബന്ധമില്ലാതെ മരുഭൂമിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഈജിപ്തിലെ സന്യാസികൾക്കു് അവരുടെ നിയമമനുസരിച്ചു് കാനോനാമസു്ക്കാരും ചെയ്യാൻ കടമയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ നമസു്ക്കാരങ്ങളിൽ വിശ്വാസികളോ മറ്റു വൈദികഗണമോ സന്നിഹിതരായിരുന്നില്ല.

കപ്പുറോച്ചിയായിലാകട്ടെ, വി. ബേസിൽ പറയുന്നതുപോലെ, സന്യാസികൾ താമസിച്ചിരുന്നതു് ഇടവകപ്പള്ളിയോടു ചേർന്നായിരുന്നു. ഭക്തരും തീക്ഷ്ണമതികളുമായ വിശ്വാസികളായി മാറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെ അവർ കാണപ്പെട്ടു. ജറുസലേമിലും സിറിയായിലുമെന്നപോലെ അവരുടെ നമസു്ക്കാരക്രമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് പ്രഭാതജപത്തിലും സയാഹ്ന ജപത്തിലും സാധാരണ വി

ശ്വാസികളും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. A. D. 425-ൽ ഗാല്ലിയായിൽ നമസ്കാരക്രമത്തെപ്പറ്റി നിശ്ചിത നിയമാവലി തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ താമസിച്ചവന്നസന്യാസികളെ ശിക്ഷിക്കാനും നിയമം അനുശ്വാസിച്ചിരുന്നവെന്ന് സന്യാസശ്രേഷ്ഠനായ കാസിയൻ പറയുന്നുണ്ട്.

4. കത്തീഡ്രൽ ക്രമത്തിൽ സന്യാസക്രമത്തിന്റെ സ്വാധീനം

കത്തീഡ്രലുകളോടും ഇടവകപ്പള്ളിയോടും ചേർന്ന സന്യാസികൾ താമസിച്ചു യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവരുടെകേന്ദ്രീകൃതങ്ങളിൽ സാധാരണക്കാരും ആകൃഷ്ടരായിത്തീർന്നു. കത്തീഡ്രൽ ക്രമങ്ങളായ പ്രഭാതജപത്തിനും സായാഹ്നജപത്തിനും പുറമേ മറ്റുയാമപ്രാർത്ഥനകളിലും ജനങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്തു് മെത്രാന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു് സന്യാസികളിൽ നിന്നായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കു് അനുകരണീയമായിത്തോന്നി. ചില മെത്രാന്മാർ സന്യാസികളുടെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ കത്തീഡ്രലിൽ നടത്തുവാൻ നിഷ്കർഷിച്ചു. അതോടെ സന്യാസക്രമങ്ങളിലും വൈദികഗണം പങ്കെടുക്കുക സാധാരണമായി (ആദ്യകാലത്തു് സന്യാസികൾ സാധാരണമായി വൈദികന്മാരായിരുന്നില്ല).

5. വൈദിക ഗണവും കന്യാനാമസ്താരവും

ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ആരാധനക്രമമെല്ലാംതന്നെ കേന്ദ്രീകൃതമായിരുന്നതു് മെത്രാനിലാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലാണു് കർമ്മങ്ങളൊക്കെ നടന്നതു്. പട്ടണത്തിലെ ഓരോ ഇടവകയിലായി ഓരോ ദിവസം

നിശ്ചയിക്കുകയും പട്ടണത്തിലെമെത്രാനും വൈദിക
 ഗണവും അവിടെ സമ്മേളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പിൻ
 ഞായറുടയപ്പോഴും മെത്രാനാണ് പ്രധാന കർമ്മങ്ങളൊക്കെ ന
 ഞ്ഞായിരുന്നതു്. പല കത്തീഡ്രലുകളിലും ഇടവ
 കുകളിലും ഒരുഗണം സന്യാസികളും ഒരുഗണം വൈദിക
 ന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂദാശകളുടെ പരികർമ്മത്തിനു
 വൈദികന്മാരും യാമപ്രാർത്ഥനകൾ (പ്രത്യേകിച്ചും
 സന്യാസക്രമങ്ങൾ) നിയന്ത്രിക്കാൻ സന്യാസികളും.

മെത്രാനുൾക്കോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായ
 വൈദികനുൾക്കോ നേതൃത്വത്തിൽ വൈദികഗണവും വി
 ശ്വാസികളും ഒന്നിച്ചുകൂടി പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജ
 പവും ചൊല്ലിയിരുന്നതായി പല രേഖകളുമുണ്ട്. റോ
 മിലെ ഹിപ്പോളിട്ടസും, വി. അന്ത്രോസും, ആഗസ്തി
 നോസും, ഹിലാരിയുമാക്കെ ഇതിനു സാക്ഷ്യം നൽക
 ന്നു. പലയിടങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്ന ഈ പതിവു് പി
 നീടു് നിയമമായി, നിർദ്ദിഷ്ടരൂപം സ്വീകരിച്ചു.

പ്രഭാതജപത്തിൽ കീർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും
 കൂടാതെ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുത്ത സങ്കീർത്തനങ്ങളുമു
 ണ്ടായിരുന്നു. പുരാതന രേഖകളിൽ 50, 86, 117, 148
 150 ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്. 5-ാം നൂ
 റാണ്ടിൽ റോമിൽ കർത്തൃ പ്രാർത്ഥനയും പ്രഭാത ജപ
 ത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

6. MATINS LAUDS

ലത്തീൻ റീത്തിൽ ജാഗരണജപത്തിനു് Matins
 എന്നാണ് പേർ. ഗ്രീക്കു പ്രഭാതദേവതയ്ക്കു് Matuta

എന്നാണ് ലത്തീൻ നാമം. പ്രഭാതവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അതിനു matutina laus (ഉഷ:കാലസ്തുതിപ്പ്) എന്ന് ആദ്യകാലത്തു പേർവിളിച്ചിരുന്നു. രാത്രിജപത്തിനു (Vigil; nocturn, darkness, tenebrae) എന്നൊക്കെ ആയിരുന്നു പേർ. പിൽക്കാലത്തു ഈ ശുശ്രൂഷ രാത്രിയിൽ നടത്താതെ വെളുപ്പിനു നടത്തുകയും അതിനെ തുടർന്നു പ്രഭാതജപം ചൊല്ലുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതു രണ്ടും കൂടി ഏതാണ്ട് ഒരു ശുശ്രൂഷയായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു laudes (laud സ്തുതിപ്പ്) എന്നും രാത്രിജപത്തിനു matins എന്നും പേർ നൽകി. പ്രഭാതജപത്തിനു 'സ്തുതിപ്പ്' എന്ന പേർ വരാനുള്ള കാരണം, അതിൽ സ്തുതിപ്പിന്റെ ആശയമുള്ള 148, 149, 150 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങളുള്ളതാണ് (ആകാശമണ്ഡലങ്ങളിൽ കർത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ....; കർത്താവിനു പുതിയ കീർത്തനം പാടുവിൻ ....; കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധഭവനത്തിൽ അധിഷ്ഠിത സ്തുതിപ്പിൻ....). എല്ലാ റീത്തുകളിലും ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പ്രഭാതശുശ്രൂഷയ്ക്കുണ്ട്. 1911 വരെ ഇവ റോമൻ റീത്തിൽ പ്രഭാതശുശ്രൂഷയിലുണ്ടായിരുന്നവയാണ്.

7. PRIME

വെളുപ്പിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം (lauds) സന്യാസികൾക്കു ഉറങ്ങാൻ അല്പസമയം നൽകിയിരുന്നു—രാത്രിയിൽ ഉറക്കമില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥിച്ചവരാണല്ലോ—അതിനു ശേഷം ജോലി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ചൊല്ലിയതാണീ പ്രാർത്ഥന. വി.ബനഡിക്ടിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ എല്ലാദിവസവും രാവിലെ ആശ്രമനിയമാവലിയിൽ നിന്നൊരദ്ധ്യായം (Capitulum Chapter) വായിക്കാറുണ്ടാ

യിരുന്നു. അതിനെ തുടർന്നു് ഓരോരുത്തർക്കും അതതു ദിവസത്തെ ജോലി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ജോലിയുടെ നിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ട ദൈവാന്മാത്രം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായി. ദിവസത്തിന്റെ ആദ്യയാമത്തിൽ (Prime, 6 A. M.) ചെയ്ത ഈ ചടങ്ങുകൾരൂപം കൊടുത്തതാണു് Prime എന്ന പ്രാർത്ഥന. (STUEART, B. The development of Christian Worship p. 204). തികച്ചും സന്യാസാശ്രമബദ്ധവും, ഒരു തരത്തിൽ പ്രഭാതജപത്തിന്റെ (lauds) ആവർത്തനവുമായ Prime നിർത്തിക്കളയുവാൻ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസു് നിഷ്കർഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

(C. S. L. 89).

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. Some words like 'പ്രാർത്ഥന' and 'സൂനഹദോസ്' are faintly visible.]

അഞ്ചു

Room 24 D. office

ദിവസം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു

ദിവസവും അതിന്റെ നിർണ്ണായകഘടകമായ പ്രകാശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് കാനോനാനമസ്കാരം. പ്രകാശം പുറപ്പെടുന്ന സൂര്യന്റെ ഉദയവും അസ്തമയവും പ്രധാന പ്രാർത്ഥനായാമങ്ങളാണ്. മോശയുടെ കാലം മുതലുള്ളതാണ് പ്രഭാതപ്രദോഷബചികം. ദാവീദ് ഈ ബലികളോടുകൂടി കീർത്തനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. യഹൂദന്മാർ ബലിയും കീർത്തനവും ഈ രണ്ടുനേരവും അർപ്പിച്ചു പോന്നു.

പ്രകാശം

പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും ദൈവം നൽകിയ സൂര്യപ്രകാശത്തിന് യഹൂദന്മാർ നന്ദിപറഞ്ഞിരുന്നു. വൈകുന്നേരം വിളക്കു കൊളുത്തിക്കൊണ്ടു് പ്രകാശം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയ ശക്തിയെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ദൈവം നമുക്കു നൽകിയ ആത്മീയ പ്രകാശത്തിന് ദൈവത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുവാൻ നാമും കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന യാഥാർഥ്യത്തെപ്പറ്റി സഭയെക്കാലവും അവബോധമുള്ളവളായിരുന്നു. ആ പ്രകാശം നാം സ്വീകരിക്കുന്നതു മുഖ്യമായും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർപ്പു് മൂലമാണല്ലോ. അതനുസ്മരിക്കുന്നതു് പ്രധാനമായും പ്രഭാതജപത്തിലാണ്.

സായാഹ്നത്തിൽ വിളക്കുകൊളുത്തിക്കൊണ്ടാരംഭിച്ചതിനാൽ *lucernarium* (*lucerna* = വിളക്കു്) എന്നു പത്തിനിൽ ഈ ജപത്തിനു് പേരുണ്ടായി. 'വിളക്കു കൊളുത്തുമ്പോൾ ചൊല്ലുന്ന കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ആന്ദര

ചിട്ടവെന്നു പറയുക സാധ്യമല്ലെങ്കിലും ജനങ്ങളെല്ലാം പഴയരീതിയനുസരിച്ചു് അതുപയോഗിക്കുന്നുവെന്നു വി. ബേസിൽ പറയുന്നുണ്ടു് (PG 32: 205). വിളക്കുകൊളുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയായി Testament of our Lord (A. D. 350) എന്ന ഗ്രന്ഥം ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

യഹൂദന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമത്തിലും സായാഹ്ന സമയം വിളക്കുകൊളുത്തുന്ന അവസരത്തിൽ ഇപ്രകാരമൊരു പ്രാർത്ഥനയുള്ളതാണു്. പ്രകാശഭാതാവും സമയത്തിന്റെയും കാലത്തിന്റെയും കർത്താവുമായ ദൈവത്തെ അതിൽ സ്തുതിക്കുന്നു: “Blessed art thou, O Lord our God, King of the universe, who at Thy word bringest on the evening twilight, with wisdom openest the gates of heavens and with understanding changest times and variest the seasons. Thou createst day and night, Thou rollest away the light from before the darkness, and the darkness from before the light, Thou makest the day to pass the night to approach, and dividest the day from the night.” (The authorised daily prayer book of the unified Hebrew Congregations, translated, Rev. S. Singer, London, 1962. P. 116)

2. പ്രഭാതം

ജറുസലേം ദേവാലയത്തിന്റെ (Second temple: 530–511 B. C.) കിഴക്കുവശത്തു കെദ്രോൻ താഴ്വരയെ അടക്കിടരിക്കാനെന്നു തോന്നത്തക്കവിധം ഒരു ഗോപുരം ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നു. അതിനു 450 അടി പൊക്കമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ പ്രഭാതത്തിലും ഒരു പുരോഹിതൻ അ

തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ കയറി ഹെബ്രോൻ മലയ്ക്കു മീതേക്കൂടി സൂര്യന്റെ ആദ്യകിരണം ദർശിച്ചിട്ടു “നേരം വെളുത്തു” എന്നു വിളിച്ചു പറയും. അപ്പോൾ താഴെക്കൂടിയിരിക്കുന്ന വരിൽ പ്രധാനി “ഹെബ്രോനിൽ നേരം വെളുത്തോ? ” എന്നു ചോദിക്കുകയും സമ്മിളിതർ “ഉവ്വു” എന്നു ഉത്തരം പറയുകയും ചെയ്യും. ഉടനെ ബലിയാടിനെ കൊണ്ടുവരികയായി. ബലിക്കുശേഷം പുരോഹിതഗണം കീർത്തനമാരംഭിക്കും. കാഹളമുതുന്നതിനനുസരിച്ചു ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കീർത്തനം നിർത്തുകയും ജനം തലകനിച്ചുരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കും ഇതേരീതിയിലുള്ള ബലിയും കീർത്തനവും നടത്തിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഔപചാരികമായി ഏഴുതിരിയുള്ള വിളക്കു കൊളുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ പ്രകാശത്തെ കേന്ദ്രീകൃതമായാണു നമസ്കാരം വിരചിതമായിരിക്കുന്നത്. ദിവസത്തിന്റെ വിവിധ യാമങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നതാണ് ഉദ്ദേശം. ജാരഗരണജപം, (Vigil) തീരുന്നതിനു മുമ്പു പ്രഭാതമായെങ്കിൽ ബാക്കി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു പ്രഭാതജപം ചൊല്ലിക്കൊള്ളുവാൻ വി. ബനധിക് തന്റെ സന്യാസികൾക്കു നിർദ്ദേശം നൽകിയതു ഇക്കാരണത്താലാണ്.

3. സായാഹ്നം

യഹൂദന്മാരുടെ കണക്കനുസരിച്ചു ദിവസം ആരംഭിക്കുന്നത് സായം കാലത്താണ്. അതു കൊണ്ടാണ് സൂറിയാനിരീത്തുകളിൽ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ നമസ്കാരം അതിന്റെ തലേദിവസം സായംകാല പ്രാർത്ഥനയോടെ ആരംഭിക്കുന്നതും സായംകാലജപം, രാത്രിജപം പ്രഭാതജപം എന്നീക്രമത്തിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലുന്ന

തു. ഉദാഹരണത്തിനു ഞായറാഴ്ചത്തെ നമസ്കാരം എടുക്കാം. ആദ്യത്തെ ജപം സായംകാലത്തിന്റേതാണ്. അതു ചൊല്ലുന്നതു ശനിയാഴ്ച സായംകാലത്തിലാണ്. തുടർന്ന് രാത്രിജപം ശനിയാഴ്ചരാത്രിയിൽ ചൊല്ലുന്നു. ഞായറാഴ്ചത്തെ പ്രഭാതജപം അന്നു രാവിലെതന്നെയാണു ചൊല്ലുക. ലത്തീൻ റീത്തിൽതന്നെയും പ്രധാന തിരുനാളുകൾക്ക് തലേനാളിൽ ഒരു വേസ്തപര സായാഹ്നജപം കൂടിയുണ്ടല്ലോ? തിരുനാളിനൊരു ഒരുക്കം കൂടിയായാണതു് തിരുനാളിന്റെ കർബ്ബാനയ്ക്കു പ്രത്യേകമായും.

ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ജപങ്ങളാണല്ലോ പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജപവും. എന്നാൽ ഇവയിൽ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചതു് സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കാണ്. മദ്ധ്യാഹ്ന സൂര്യന്റെ കനൽക്കിരണങ്ങൾ ശമിച്ചു കഴിഞ്ഞു, ദിവസത്തിന്റെ ഭാരിച്ച ജോലിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് സ്വസ്ഥമായിത്തീർന്ന സായാഹ്നത്തിൽ എപ്പോഴും ഒന്നിച്ചു കൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എളുപ്പമായിരുന്നു, അതോടൊപ്പം ആനന്ദദായകവും. ആദിമുതാപിതാക്കളുമായി ദൈവം പഠിപ്പിച്ച സായാഹ്നത്തിൽ (നടന്നതു്) ശാന്തമായ സായാഹ്നത്തിലായിരുന്നു (Gn 3:8). “സായാഹ്നബലിപോലെ എന്റെ പ്രാർത്ഥന അങ്ങേയ്ക്കു പ്രീതിജനകമായിത്തീരട്ടെ.” (സങ്കീ. 114) ദൈവം പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കുന്ന ജപമാണു് സായാഹ്നജപമെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

സായാഹ്നജപത്തിനു ധൂപാർച്ചനജപം (hour of incense) ദീപജപം (office of lights) സന്ധ്യാനക്ഷത്രജപം (hour of Evening Star) എന്നൊക്കെ പേരുകളുണ്ടു്.

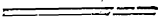
4. ജാഗരണജപവും മററുയാമപ്രാർത്ഥനകളും.

ആലസ്യം തോന്നാതെ എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന കർത്താവിന്റെ പ്രമാണം (Lk 18:1) കൗന്പാർത്ഥത്തിൽ സന്യാസികൾക്കു മാത്രമേ സാധിച്ചുള്ളൂ. മരുഭൂമികളിൽ വസിച്ചിരുന്ന സന്യാസികൾക്കു കൃത്യയാമങ്ങളിൽ ഒന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കഴിഞ്ഞപ്പോഴും മതപീഡനം നിമിത്തം സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പ്രാർത്ഥനക്കായി പലപ്പോഴും സമ്മേളിക്കുക അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. 'ദിവസം ഏഴുപ്രാവശ്യം നിന്നെ ഞാൻ സ്തുതിച്ചു' 'നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു പാതിരാവിൽ ഞാൻ ഉണർന്നു' (Ps. 118:164; 118:62) എന്നിങ്ങനെ എണ്ണീറുപറയുക സന്യാസികൾക്കേ എളുപ്പമായിരുന്നുള്ളൂ. ഇതു പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ വി. ബനഡിക്ട് തന്റെ കീഴിലുള്ള സന്യാസികളോടു നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നത്രേ. (Rule of St. Benedict Chapter 16). Prime, Terce, Sext, None Compline, Lauds, (6 a. m, 9 a.m, 12, 3 p. m, രാത്രി, ഉഷസ്സ്) എന്നീ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ സന്യാസികൾ അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജപവും കത്തീഡ്രൽ ക്രമങ്ങളായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ജാഗരണജപവും. ഉയിർപ്പുതിരുന്നാളിനു മാത്രമേ ജാഗരണ ജപം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്ന് പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും വിശ്വാസികൾ വെളുപ്പിനു ജാഗരണജപം ചൊല്ലുക പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ സാധാരണമായിരുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷ രാത്രിജപത്തിൽനിന്ന് വിഭിന്നമായിരുന്നുതാനും. (Liturgy, January 1949, pp.1-10, Eastern Churches Quarterly 1945, pp. 170-200). ഔർത്തുലൂയന്റെ

കാലത്തു് ജാഗരണജപം സാധാരണമായിരുന്നത്രെ. അതേപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നിശാസമ്മേളനങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നുണ്ടു് (nocturnae convocationes Pl. 1, 1406). സാധാരണയായി വെളുപ്പിനു് ബലിക്ക് ഒരുക്കമായിട്ടാണിതു നടത്തിയിരുന്നതു്. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും മാത്രം ജാഗരണജപം (ഖാലാദ്-ശഹറാ ഉള്ളതിന്റെ കാരണം ഇതായിരിക്കണം. ആദിവസങ്ങളിലേ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളതാനും.

“ദിൗസത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയെന്നതാണു് കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം” (CSI 88). അതിനാൽ പാരമ്പര്യാനുസരണം ഓരോ യാമപ്രാർത്ഥനയും അതതിന്റെ സമയത്തിനൊത്തു് ചൊല്ലുവാൻ കഴിവതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആശയവും സമയവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടാകരുതെന്നു സന്ദർഭം ഉദ്ദേശിക്കാം. പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ ഒരുങ്ങി അങ്ങേപ്പക്കൽ വരണം” എന്നു് സന്ധ്യയ്ക്കു ചൊല്ലുക അർത്ഥശൂന്യമാണല്ലോ.

1. സങ്കീർത്തനം. എന്താണത്?

കാനോനാനമസ്കാരത്തിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ, ഗാനങ്ങൾ, യാചനകൾ, സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ ഘടകങ്ങളായുണ്ടെങ്കിലും ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നത് സങ്കീർത്തനങ്ങളാണ്.

ഇസ്രായേൽ ജനം പരസ്യപ്രാർത്ഥനകളിലും രഹസ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഗാനങ്ങളാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. ആകെ 150 സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതു മാത്രമേ ദാവീദ് എഴുതിയിരിക്കാനിടയുള്ളവകിലും അദ്ദേഹം പഴയനിയമചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രശസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ട് സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്ക് പൊതുവായി ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്നു പേരുണ്ടായി. പുരാതന ഹീബ്രൂ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ 'കീർത്തനങ്ങളുടെ പുസ്തകം' എന്ന തലക്കെട്ടാണുള്ളത്.

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ ചരിത്രശകലങ്ങൾ അങ്ങിങ്ങായി കാണാമെങ്കിലും ബൈബിളിലേ ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളുടെ ഗണത്തിലല്ല അതുപ്പെടുന്നത്. അതിൽ ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച പല പല വിശ്വാസസത്യങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതൊരു സമഗ്രമായ ദൈവശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമല്ല. ദൈവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്ന ഭക്തന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളാണ് അതിലേ ഉള്ളടക്കം. ദൈവസ്നേഹവും ദൈവവിശ്വാസവും അതിൽ

ഉടനീളം കാണാം. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയും പാപത്തെ
 പറ്റി മനസ്സുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിന്റെ
 വികാരം അതിൽ വ്യക്തമാണ്. ജീവിതശ്ലേഷങ്ങളിൽപ്പെ
 ട്ടുലുന്ന മനുഷ്യൻ സഹായവും രക്ഷയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊ
 ണ്ട് സ്വാഭാവികമായി ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുന്നതു്
 അതിൽ കാണാം. പഴയനിയമത്തിലേ| ആദ്ധ്യാത്മിക
 ചൈതന്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു സങ്കീർത്തനം വേണ്ടേടിയം.
 മനസ്സിലാക്കുക ആവശ്യം തന്നെ. ഇസ്രായേലിന്റെ അ
 വിശ്വസ്തതയും ദൈവത്തിന്റെ പൈതൃകമായ സ്നേഹവും
 സ്നേഹസംപൂർണ്ണമായ കരുണയും അവിടെ നാം കാണുന്നു.
 അപൂർണ്ണനെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥ
 മായി ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ദൈവരാജ്യം എല്ലായിടത്തും
 വ്യപിച്ചുകാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണു സങ്കീർത്ത
 കൻ.

അഗ്രാഹ്യനും അപരിമേയനുമായ ദൈവം ഇസ്രാ
 യേലിന്റെ ഇടയനും വത്സലപിതാപുത്രമായി ചിത്രീക
 രിക്കപ്പെടുന്നു. സങ്കീർത്തകനും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജന
 വും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നിരവധി ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു
 കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും അതിൽ സാധാരണമാ
 ണ്. പാപിയായാലും നീതിമാനായാലും ദൈവത്തെ
 സമീപിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകേണ്ട വികാരവിചാരങ്ങൾ സ
 കീർത്തനത്തിലുണ്ടു്. ഈ കീർത്തനത്തിനുള്ള വിശേഷം
 നൂറുതരം ചൊല്ലുമ്പോൾ അതുനമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ പ്രാർ
 ത്ഥനയായി മാറുന്നുവെന്നതാണു്. തന്റെ ആത്മാവിന്റെ
 ചലനത്തെ സങ്കീർത്തനാലാപത്തിൽ ഒരുപൻ ഭർശിക്കു
 വാൻ സാധിക്കും. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും
 പ്രാർത്ഥനയായിത്തീരുവാൻ കഴിവുള്ള സങ്കീർത്തനത്തി
 നു് ആരാധനക്രമത്തിൽ വളരെയധികം സ്ഥാനമുണ്ടു്.
 സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ അർത്ഥം ശരിയാവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു്

ആലപിച്ചാൽ അപരൻ രചിച്ചവെങ്കിലും ഏതു മനുഷ്യനും ഏതു സമയത്തും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു അതു ഉപയുക്തമാണെന്നു അനുഭവിച്ചറിയാൻ കഴിയും. ഇക്കാരണത്താലാണ് വിശുദ്ധരുടെ പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകമായി സങ്കീർത്തനം തീർന്നതു്. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ഒരു വിധത്തിൽ നാം അവരെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസം തന്നെ നാം ഏറ്റു പറയുകയാണ്; ദൈവത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള ഇസ്രായേൽ മക്കളുടെ ഭക്തി വിചാരങ്ങളിൽ നാം പങ്കുകൊള്ളുകയുമാണ്.

ക്രിസ്തീയ ഗായകനായ വി. അപ്രേമിനെപ്പോലുള്ളവർ ആശയത്തിനു സങ്കീർത്തനത്തോടു വളരെയധികം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പരസ്യാരാധനയിൽ സഭ സങ്കീർത്തനത്തിനു നൽകിയ സ്ഥാനം (1 Cor. 14 : 15; Eph. 5 : 19) സന്ദർശനം ദർശിച്ച ഗായകർക്കു് സങ്കീർത്തനം ഗാനവിഷയമായതിൽ അതുതന്നെ നവകാശമില്ല. സഭയുടെ പരസ്യാരാധനയിലെ നവോല്പാദനം കൂടുംബപ്രാർത്ഥനയിലും അതിനു സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ആശ്വാസദായകമായൊരു പുസ്തകം, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള പുസ്തകം, സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്ന വഴികാട്ടി, ഇതൊക്കെയാണ് സങ്കീർത്തനം. ഇതു പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുക സാധ്യമല്ല; എത്രകണ്ടിതിനെ വിലമതിച്ചാലും മതിയാകയില്ല; അതുവഴി മനുഷ്യനു സിദ്ധിക്കുന്ന ശക്തിയും സഹായവും അവർണ്ണനീയമാണ്. നൗകത്തെയും ദൈവകോപത്തെയും പറ്റിയെന്നതു പോലെ സ്വർഗ്ഗത്തെയും ദൈവപ്രസാദത്തെയും പറ്റി പ്രസംഗിക്കാനുള്ള അതിന്റെ കഴിവു അതിരറ്റതുതന്നെ. ഒരു ദർപ്പണത്തിലെ നവോല്പാദനം ക്രിസ്തീയസഭയെ അതിൽ ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. ആ സഭയിൽ നാമോദാരതയെയും ദൈവത്തെയും സകല സൃഷ്ടികളെയും നമിക്കു

കാണുവാൻ കഴിയും. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നയാളിനു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായങ്ങളും വിധവും ആതു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് സങ്കീർത്തനം വിശുദ്ധരുടെ സഹവാസിയായിത്തീർന്നത്.

2. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനപ്പന്തുക

സങ്കീർത്തനം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തന്നെയും പ്രാർത്ഥനപ്പന്തുകയായിരുന്നു. സിനഗോഗിലും ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലും മാറ്റുയറ്റു മനോരോടുകൂടെ അവിടന്നു താലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സങ്കീർത്തനം തന്നെപ്പറ്റി പ്രവചിച്ചെന്ന് അവിടന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'നിയമത്തിലും പ്രവചനത്തിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എന്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവ...'. (Lk. 24: 44). കരിശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് 'ഏൽ ഏൽപമ നശബക്താനി' (ദൈവമെ, ദൈവമെ എന്തുകൊണ്ട് എന്തെ കൈവെടിഞ്ഞു) എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് 21-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ പ്രാരംഭമാണല്ലോ. അന്ത്യത്താഴത്തിനുശേഷം ഒലിവു മലയിലേക്കു കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് കർത്താവും ശിഷ്യരുംചേരുന്ന എന്നു സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട് (Mt. 26: 30). അതിലെ കീർത്തനങ്ങൾ പെസഹാവിരുന്നിനു യഹൂദനിയമവിധിയനുസരിച്ചു ആലപിക്കേണ്ട 'ഹല്ലെൽ' സങ്കീർത്തനങ്ങളാണ്. (Ps. 113-118)

3. ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതം

എന്തുകൊണ്ടാണ് പഴയനിയമത്തിലെ ഈ കീർത്തനത്തിനു ക്രിസ്തീയാരാധനയിൽ ഇത്രവളരെ സ്ഥാനം ഉ

ണ്ടായതു്? സകീർത്തനം സഭയുടെ ശബ്ദമായിത്തീർന്നതു്? സമൂഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയായിത്തീർന്നതു്? പഴയ നിയമത്തിൽ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ഏഴുതപ്പെട്ട സകീർത്തനങ്ങൾക്കു് സമ്പൂർണ്ണമായ അർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നതു് പുതിയനിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണു്. കാരണം, ദൈവപരിപാലനയിലും ദൈവനിവേശനത്തിലും സകീർത്തനം ഉന്മൂലമായിരിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവു കലേക്കാണു്. അതിന്റെ 'കർത്താവു' 'കർമ്മവു' (subject & object) ക്രിസ്തുവാണ്. ചില സകീർത്തനങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനെകറിക്കുന്നതാണ്. മറ്റു ചിലതു് ക്രിസ്തുവിനെയും അവിടുത്തെ രാജ്യത്തെയും പറ്റി പരോക്ഷമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ചിലയിടത്തു് മൗതിക ശരീരത്തിന്റെ ശിരസ്സെന്നനിലയിൽ അവിടുന്ന് പിതാവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു് അംഗങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയും അവരോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. "ഏനോടുകൂടി ദൈവമായ കർത്താവിനെ വാഴ്ത്തുവിൻ, നമുക്കു പരിശുദ്ധനാമത്തെ പുകഴ്ത്താം." (Ps. 34 : 3). ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഒരു വിശ്വാസിക്കു് സകീർത്തനങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ വിഷമമില്ല.

പുതിയ നിയമത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിൽ സകീർത്തനത്തിനു് സമ്പൂർണ്ണാർത്ഥം സിദ്ധിക്കുന്നു. പ്രതിരൂപത്തിലും പ്രതിഫലനത്തിലും പഴയനിയമത്തിൽ കണ്ടുപലതും പൂർത്തീകൃതങ്ങളായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി മാറുന്നു. സകീർത്തനത്തിലെ 'രാജാവു' അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ദാവീദാണെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തനെ, വരുവാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകനെ, ആ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു് യഹൂദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ തന്നെയും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതാണു്.

സകീർത്തനത്തിൽ ക്രിസ്തു, വ്യക്തി എന്ന നിലയിലും സമൂഹത്തിന്റെ തലവനെന്നനിലയിലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സകീർത്തനങ്ങൾ ആചരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടു് നാം ചേരുകയാണ്. അപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടേതും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിന്റേതുമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ അതിലൂടെ സഭ ഒന്നാകെ പിതാചാര്യ ദൈവത്തെ കീർത്തിച്ചാരാധിക്കുകയാണ്.

സകീർത്തനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുപയോഗിക്കുമ്പോൾ ആരൊക്കെ സംബോധന ചെയ്യുക.? ചില സകീർത്തനങ്ങളിലൂടെ പിതാവിനോടുതന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായി നാം മനസ്സിലാക്കാറുണ്ട് (Ps 21 . എല്ലാസകീർത്തനത്തിന്റെയും അന്ത്യത്തിൽ നാം ത്രിത്വസ്തുതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സകീർത്തനങ്ങൾ പൊതുവിൽ ത്രിത്വൈക ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു എന്നു കർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഉപകാരപ്രദമാണ്.

4. ക്രൈസ്തവാരാധനയിൽ

കർത്താവിനെ അന്തരീച്ചം യഹൂദരീതിയനുസരിച്ചും ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സകീർത്തനം പ്രാർത്ഥനപ്പസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ക്രൈസ്തവാരാധനാക്രമത്തിൽ സകീർത്തനത്തിന് അതുല്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു: വി. ക്രിസോസ്റ്റോം ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനകളെപ്പറ്റി പറയുകയാണ്: "അതിന്റെ ആദിയും മദ്ധ്യവും അന്ത്യവും ദാവീദിന്റെ സകീർത്തനങ്ങളാണ്" ആരാധനാസമ്മേളനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആദിമ നൂററാണ്ടുകളിലെ ചരിത്ര രേഖകളെല്ലാം ഇതു് സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാം നിവ്യാസൂനഹദോസ് (756) നിഷ്കർഷിക്കുകയാണ്: വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായി തിരഞ്ഞെടു

കുറച്ചുനവർക്കു സങ്കീർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി അഗാധമായ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, സന്യാസികൾ സങ്കീർത്തനം മുഴുവൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിരുന്നെന്ന് വി. ബനഡിക്ട് വി ജോം മുതലായവരുടെ ഉപദേശമുണ്ടായിരുന്നുവു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ജറുസലേമിലെ വി. പൗലോസ് നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്, സങ്കീർത്തനം മുഴുവൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിത്ത സന്യാസികൾക്ക് മാത്രമായി സ്ഥാനമില്ലെന്ന്.

5. പരിശുദ്ധ നാമം

'പരിശുദ്ധ നാമം' 'പരിശുദ്ധന്റെ നാമം,' 'നീന്റെ നാമം' എന്നിങ്ങനെയാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുക. യഹൂദന്മാർ "ദൈവം" എന്ന നാമം ബഹുമാനംകൊണ്ട് സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അതിനുപകരം ദൈവത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെ, പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഗുണങ്ങളുടേയും സത്തയെ, സൂചിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണ് ഈ 'നാമം.' അതു ദൈവത്തെത്തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

6. സങ്കീർത്തന വിഭജനം

വിവിധ ബൈബിൾ ടെക്സ്റ്റുകൾ സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്കു ക്രമനമ്പരകൾ നൽകുന്നത് വ്യത്യസ്തമായാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗ്രീക്ക് (Septuagint) ലത്തീൻ (Vulgate) ടെക്സ്റ്റുകൾ ഒരു വശത്തും ഹീബ്രൂസുറിയാനി ടെക്സ്റ്റുകൾ മറുവശത്തുനിൽക്കുന്നു. ഒരു സങ്കീർത്തനത്തെ ഒരു കൂട്ടർ ഒന്നായി എണ്ണുമ്പോൾ മറ്റേകൂട്ടർ അതിനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു രണ്ടു സങ്കീർത്തനങ്ങളായി എണ്ണുന്നു.

അങ്ങനെ ക്രമനമ്പർ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെക്കാണുന്ന സംഗ്രഹത്തിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കാം. ഇപ്പോൾ ഹിബ്രൂവിലെ ക്രമനമ്പരാണ് സാധാരണമായി കൂടുതൽ സ്വീകരിച്ചുവരിക. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഹിബ്രൂവിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ നമ്പരാണ് സുറിയാനി ടെക്സ്റ്റ് (പ്ശീത്താ) നൽകുന്നത്.

ഗ്രീക്കു, ലത്തീൻ.   ഹിബ്രൂ   സുറിയാനി.

L.XX, Vulgate	Hebrew	Psitta
1-8	1-8	1-8
9 (1-21)	9	9
9 (22-39)	10	10
10	11	11
11-112	12-113	12-113
113 (1-8)	114	114 (1-8)
113 (9-26)	115	114 (9-26)
114	116 (1-9)	115 (1-9)
115	116 (10-9)	115 (10-19)
116	117	116
117-145	118-146	117-145
146	147 (1-11)	146
147	147 (12-20)	147
148-150	148-150	148-150

7. വിവിധ റീത്തുകളിൽ സങ്കീർത്തന വിഭജനം

ചിക്കവാറും എല്ലാ റീത്തുകളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉപയോഗസൗകര്യത്തിനായി വിഭാഗമായും ഉപവിഭാഗമായും തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരിക്കാം. പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തു 150 സങ്കീർത്തനങ്ങളെ 57 ചെറി

യ യൂണിറ്റുകളായും (മർമീസാ) 20 വലിയ യൂണിറ്റുകളായും (ഇല്ലാല) തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ചെറിയ യൂണിറ്റിലും രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ കാണും. ഇതുപോലെ വിവിധ റീത്തുകളിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു് താഴെക്കാട്ടുകുന്നു. എത്ര വലിയ യൂണിറ്റുകൾ ഓരോ രാത്രിജപത്തിൽ ചൊല്ലുന്നുവെന്നതും ഇവിടെ കാണാവുന്നതാണു്:

റീത്തു്.	വ. യൂ.	ചെ. യൂ.	രാത്രിജപം.
ബൈസൻറയിൽ	20	60	രണ്ടോമൂന്നോ.
പൗ. സിറിയൻ	20	57	മുൻകാലം. 7 ഇപ്പോൾ 3
അമ്മേനിയൻ	8	56	1
കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളിറ്റൻ		68	7-18 ചെ. യൂ.

(സീറോമലബാറിൽ മുമ്പു് പൗ. സിറിയൻറീത്തിലെ ഒരു വലിയ യൂണിറ്റും, ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ യൂണിറ്റു ഉപയോഗിക്കുന്നു.)

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സങ്കീർത്തനങ്ങളും മറ്റു ചേദവസ്തുക്കളുടെയും

1. തെരഞ്ഞെടുത്ത സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ സങ്കീർത്തനത്തിനു വളരെ യധികം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലെയും സിനഗോഗിലെയും ശുശ്രൂഷകൾക്കിതു ബാധകമാണ്. പല സങ്കീർത്തനങ്ങളും നിർദ്ദിഷ്ടദിവസങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു: 3-ാം സങ്കീർത്തനം ദൈവാലയ പ്രതിഷ്ഠക്കും 100-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം കൃതജ്ഞതാബലിക്കും 92-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം സാബത്തിനും 24-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം ഞായറാഴ്ചയ്ക്കും 94-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം ബുധനാഴ്ചയ്ക്കും 51-ാം സങ്കീർത്തനം വ്യാഴാഴ്ചയ്ക്കും 93-ാം സങ്കീർത്തനം വെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ അതതു ദിവസം പ്രഭാതത്തിലെ ഹോമബലിക്കു ആലപിച്ചിരുന്നു. ഹല്ലെൽ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ (113 മുതൽ 118 വരെ) പെസഹാത്തിരുന്നാളിനു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഹല്ലെലൂയ്യാ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നവയ്ക്കു് (95, 106, 111, 112, 113, 115, 117, 135, 146, 149, 150) ആരാധനാസമയം ഹല്ലെലൂയ്യാ എന്ന പല്ലവി ചൊല്ലിയിരുന്നതാവാം.

a. സായാഹ്നജപ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

√ 140-ാം സങ്കീർത്തനം-മറിയ ക്രോസാക്

‘കർത്താവേ, ഞാനങ്ങയെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നു. എനിക്കത്തരമരുളണമേ.....’

ഈ സങ്കീർത്തനം സായാഹ്നജപത്തിനു വളരെ യോജിച്ചതാണ്. ‘കർത്താവേ, എന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥന എന്റെ സായാഹ്നബലിയായി സ്വീകരിക്കണമേ’ എന്ന് അതിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. നാലാം നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ രേഖകളിൽ ഈ സങ്കീർത്തനം സായാഹ്നജപത്തിൽ ചൊല്ലിയിരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. (Const, Apostolica Lib VIII, II). പിതാക്കന്മാരുടെ നിശ്ചയ പ്രകാരം സായാഹ്നജപത്തിൽ ഈ സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലിവരുന്നുവെന്നു വി. ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നു. (decre-tum a patribus ut hic psalmus vespere diceretur quotidie P G 55, 426-7) നാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജറുസലേ മിൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു നാലുമണിയോടുകൂടി ഈ സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലിയിരുന്നതായി എജറിയ ക്രൈസ്തവരായിട്ടുണ്ട്; തത്സമയം മെത്രാനും വൈദികരും സജ്ജീകൃതപീഠങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നതായും (Hora autem decima, dicuntur etiam psalmi lucernares et antiphonae diutius. Episcopus sedet. .nec non etiam presbyteri sedent locis suis dicuntur hymi et antiphonae. Petre' 192) സായാഹ്നജപത്തിന്റെ കാതലാണി സങ്കീർത്തനം.

മററു സായാഹ്ന സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

140-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ കൂടെ മറുചില സങ്കീർത്തനങ്ങളും ചില റീത്തുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി റീത്തുകളിൽ 141, 118 (105-112), 116 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങളും ബിസന്റിയിൻ റീത്തിൽ 141, 129, 116 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങളും അമ്മേനിയൻ റീത്തിൽ 130, 141 എന്നീ സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളിട്ടൻ റീത്തിൽ 149-ാം സങ്കീർത്തനം മാത്രമേ സായാഹ്നസങ്കീർത്തനമായി പാടുന്നുള്ളൂ. മാറ്റുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ 113ഉം 129ഉം സായാഹ്നജപത്തിന്റെ പ്രകൃതിയുള്ളവതന്നെ.

b) പ്രഭാതജപസങ്കീർത്തനങ്ങൾ

✓ 51-ാം സങ്കീർത്തനം.

(Miserere: ദൈവമേ എന്നോടു കൃപ ചെയ്യണമേ, ദയാപൂർവ്വം എന്റെ പാപങ്ങൾ മായിച്ചു കളയണമേ).

ഈ അനുതാപസങ്കീർത്തനം എല്ലാ റീത്തുകളിലും പ്രഭാത ജപത്തിലുള്ളതാണ്. മിക്ക റീത്തുകളിലും അതു പ്രാഃഭത്തിൽ തന്നെ. ബനഡിക്ടൻ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളിട്ടൻ, ബിസന്റിയിൻ, അർമ്മേനിയൻ, പാശ്ചാത്യസുറിയാനി എന്നീ റീത്തുകളിൽ ഇതു ഇടഭിവസങ്ങളിലേ ചൊല്ലുന്നുള്ളൂ. മാറോനീത്താക്കാർ ഈ അനുതാപസങ്കീർത്തനം ഞായറാഴ്ച മാത്രം ആലപിക്കുന്നു.

‘ഉഷസ്സാകമ്പോൾ’ (die jam eluiscente) ഓരോരുത്തനും അനുതാപപ്രകരണം ചൊല്ലുന്നവെന്നു വി. ബേസിൽപറയുന്നു. (P.G.52, 764). ഇറാലിയിലെ എല്ലാ

ദൈവാലയങ്ങളിലും ഈ സങ്കീർത്തനം പ്രഭാതത്തിൽ ചൊല്ലിയിരുന്നവന്നു കാസ്സിയൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

✓ 62-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം

Deus Deus meus ad te de luce vigilo: പ്രകാശത്തിന്റെ ഉദയം മുതൽ കർത്താവേ നിന്നെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.

വ്യക്തമായും ഒരു പ്രഭാതസങ്കീർത്തനമാണിത്. 'പ്രഭാതസങ്കീർത്തനം' മെന്നുതന്നെയാണ് വി. ക്രിസോസ്റ്റോം അതിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന നാമം (P. G. 55 426-7). സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയും സും അപ്പസ്തോലിക്ക് കോൺസ്റ്റിട്ട്യൂഷൻ എന്ന രേഖയും (നാലാം നൂറ്റാണ്ടു്) പ്രഭാതസങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ കൂടെ ഇതു ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

റോമൻ, പാശ്ചാത്യസിറിയൻ എന്നീ റീത്തുകളിൽ ഇതു് അനുദിനം ആലപിക്കുന്നു. ബനധിന്റെ റീത്തിൽ ഞായറാഴ്ച ദിവസമേ ചൊല്ലാറുള്ളു. ബിസൻറിയൻ റീത്തിലും പിന്നീടു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പോളിട്ടൻ റീത്തിലും ഈ സങ്കീർത്തനം രാത്രിജപത്തിലാണു് ചൊല്ലിവരിക.

* 148-150 സങ്കീർത്തനങ്ങൾ: കത്തീഡ്രൽ ക്രമങ്ങളിൽ സാർവത്രികമാണിവ. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവ പ്രഭാതജപത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായിരുന്നു. സിനഗോഗിലെ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിലും ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലിവരുന്നു. കർത്താവിനെ "സ്തുതിക്കുവിൻ" എന്ന പ്രാരംഭത്തോടുകൂടിയ സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഇവയോടു ചേർത്തു ചില റീത്തുകളിൽ ചൊല്ലാറുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ 'കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരെ കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുവിൻ' (Cantate pueri Dominum) എന്ന 113-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം ചില സിറിയൻ റീത്തുകളിൽ ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്.

പ്രകാശ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

പ്രകാശത്തോടു ബന്ധമുണ്ടെന്നു (Psalms of light) കരുതിക്കൊണ്ടു 67-ാം സങ്കീർത്തനവും (രണ്ടാം വാക്യം: തന്റെ മുഖം നമ്മുടെ നേരെ പ്രകാശിക്കട്ടെ. *illuminet vultum suum super nos*) 103-ാം സങ്കീർത്തനവും (രണ്ടാം വാക്യം: മേലകിപോലെ അങ്ങു പ്രകാശമണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു) പ്രഭാതജപത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്. പ്രഭാത സങ്കീർത്തനമെന്നപേരിൽ പതിനെട്ടു സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൂമപ്പെടുത്തിയ ഒരു സങ്കീർത്തനം പുരാതന വിസിഗോത്തിക്കു് റീത്തിലുണ്ടായിരുന്നു (5, 19, 43, 59, 63, 65, 67, 76, 87, 92, 101, 118, 130, 143, 118 (145-52) എന്നിങ്ങനെയുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽനിന്നുമാണു് ഘോഷത്ത പ്രഭാതസങ്കീർത്തനം രൂപപ്പെടുത്തിയതു്).

ഉയിർപ്പിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

ഉയിർപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള സൂചന നൽകുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും (Psalms of resurrection) പ്രഭാതജപത്തിൽ ചേർക്കാറുണ്ടു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ഇവ പ്രസക്തമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെ 118-ാം സങ്കീർത്തനം (കർത്താവിനു നന്ദിപറയവിൻ, എന്തെന്നാൽ അവിടുത്തെ കാരുണ്യം അനന്തമാകുന്നു). ബനഡിക്കെൻ ക്രമത്തിൽ ഞായറാഴ്ചയും അന്ത്രോസിയൻ റീത്തിൽ ശനിയാഴ്ചയും ചൊല്ലുന്നു. 93-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം (കർത്താവു മഹത്വത്തോടെ ഭരിക്കുന്നു. *Dominus Regnat*) അന്ത്രോസിയൻ റീത്തിലും റോമൻ റീത്തിലും ഞായറാഴ്ചയും, പൗ. സിറിയൻ റീത്തിൽ ദിവസേനയും ചൊല്ലുന്നു

ണ്ടു്. (രേരഞ്ഞെടുകു പ്പെട്ട ഈ ന കീർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിനു് “പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തിൽ” എന്ന അദ്ധ്യായം കാണുക.)

2. വേദപുസ്തക കീർത്തനങ്ങൾ

(Benedicite)

ദാനിയേൽ ദീർഘദേശിയുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നു് മൂന്നു കീർത്തനങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്:

അദ്ധ്യായം III 26-45 (അസറിയായുടെ പ്രാർത്ഥന)

52-57 (മൂന്നു ബാലകന്മാരുടെ ഒന്നാം കീർത്തനം.)

57-88 (മൂന്നു ബാലകന്മാരുടെ രണ്ടാം കീർത്തനം.)

ഇവയിൽ ഏറ്റവും മധ്യകം ഉപയോഗിക്കുന്നതു മൂന്നു ബാലകന്മാരുടെ രണ്ടാമത്തെ കീർത്തനമാണു്:

‘ അവനീപതിയാമഖിലേശ്വരനെ

വാഴ്ത്തിപ്പാടുവിനാദരവോടെ ’

ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലുമാണിതു സാധാരണമായി ആലപിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിനു്: റോമൻ, ബനഡിന്റെ കോൺസ്റ്റാൻ, റിനോപ്പോളിറ്റൻ, പൗ. സിറിയൻ മെസോപൊട്ടമിയൻ, അംഗ്രോസിയൻ എന്നീ റീത്തുകൾ. അനുദിനം ഈ കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നതു് ബിസന്റിയൻ അർമ്മേനിയൻ റീത്തുകളിലാണു്. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പോളിറ്റൻ റീത്തിൽ പെസഹാക്കാലത്തു തിരുന്നാളിന്റെ പ്രതീതികാണിക്കാൻ ഈ കീർത്തനം അനുദിനം ചൊല്ലുന്നുണ്ടു്.

5-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയായ Codex Alexandrinus-ൽ സകീ

ത്തനങ്ങളോടുകൂടി 14 കീർത്തനങ്ങളുണ്ട്. അത്യന്ത തങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനുസ്തുതി (gloria in excelsis) കൂടാതെ പഴയനിയമത്തിലെ പത്തും പുതിയനിയമത്തിലെ മൂന്നും കീർത്തനങ്ങൾ അതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിൽ നിന്നുള്ളവ: പുറപ്പാട് 15, ആവത്തം 32, അന്നയുടെകീർത്തനം, ഏശയ്യ 26, യോനാസിന്റെയും ഹബക്യൂക്കിന്റെയും കീർത്തനങ്ങൾ, ഏശയ്യ 38, മൂന്നുബാലകന്മാരുടെ രണ്ടും മനസ്സായുടെയും കീർത്തനങ്ങൾ. അസ്സറിയായുടെ പ്രാർത്ഥന. ഇവയിൽ മൂന്നു ബാലകന്മാരുടെ രണ്ടാമത്തെ കീർത്തനമേ സാധാരണ പ്രഭാതജപത്തിലുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവ രാത്രിജപത്തിലാണ് ചൊല്ലാറുള്ളത്.

പുതിയ നിയമത്തിൽ പരി. കന്യക ചൊല്ലിയ കീർത്തനം (Magnificat) പാശ്ചാത്യസിറിയൻ ബിസന്റീയൻ അർമ്മേനിയൻ റീത്തുകളിൽ അനുദിനം ചൊല്ലുന്നു. സക്കറിയായുടെ കീർത്തനമായ Benedictus റോമൻ ബിസന്റീയൻ റീത്തുകളിൽ പ്രഭാതജപത്തിലുണ്ട്.

സഭയുടെ കീർത്തനങ്ങൾ (Ecclesiastical hymns)

ദാവീദിന്റെ സകീർത്തനം കൂടാതെ ക്രൈസ്തവർ രചിച്ച പല ഗാനങ്ങളും ആരാധനാസമൂഹത്തിൽ ആലപിച്ചിരുന്നു. ആദിമ സഭയിലുണ്ടായ അബദ്ധസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഭയന്നു അവയിൽ പലതും ഉപയോഗിക്കാതെയായി. അക്കാലങ്ങളിൽ വിരചിതമായ Gloria in Excelsis പല പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലും പ്രഭാതജപത്തിൽ ചൊല്ലിവരുന്നതാണ്. പിന്നീട് പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമായ ബലികളിലും അതുകടന്നുകൂടി. (വെള്ളിയാൻ, വി. കുർബാന, ഒരു വ്യാഖ്യാനം) ഫോസ് ഹിലാറോൺ (Delicious light) എന്ന ഗ്രീക്കുഗാനവും Te Deum

(ലാക് ആലാഹാ) എന്ന ലത്തീൻഗാനവും ആദ്യന്മാരാ
ണ്ടുകളിൽത്തന്നെ വിരചിതങ്ങളായി.

3. വേദപുസ്തകപാരായണം.

സങ്കീർത്തനത്തിന്നെന്നപോലെ ദൈവവചനത്തി
നും കാണാനാണമസ്കാരത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു.
സങ്കീർത്തനം ചില യാമ ജപങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുത്തു
ചൊല്ലിയിരുന്നതുപോലെ വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും തെ
രഞ്ഞെടുത്തു വായിച്ചിരുന്നു. സന്യാസക്രമങ്ങളിൽ വേദ
പുസ്തകം തുടർച്ചയായി വായിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.
വായനയ്ക്കു ശേഷം കത്തീഡ്രൽ ക്രമത്തിൽ മെത്രാൻ പ്ര
സംഗിച്ചിരുന്നു.

ഇസ്രായേലിന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവം

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ

യഹൂദമതത്തിന്റെ പ്രമുഖ തത്ത്വങ്ങളിലൊന്ന്, ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കുകയും വാഗ്ദത്ത നാടു നല്കി 'സ്വകാര്യവസ്തു'വെന്ന നിലയിൽ തിരിഞ്ഞെടുത്തു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത 'യാഹ്വേ'യിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. അത് പഴയനിയമത്തിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടുമുട്ടുന്ന മുഖ്യാശയമാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങളിലുടനീളം ഈ തത്ത്വം പൊന്തിനില്ക്കുന്നു; പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായുമുള്ള സൂചനകളിലൂടെ: സങ്കീ. 66, 78, 105, 106, 114, 135, 136.

ഇസ്രായേൽ ജനം ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിനും (Exodu) തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ ജന്മദിനമായിക്കരുതാറുണ്ട്. "ഇസ്രായേൽ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ ഞാനവനെ സ്നേഹിച്ചു. എന്റെ മകനെ ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു ഞാൻ വിളിച്ചു" (O₃ 11:) 1.

പേഗുകൾ

(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 78, 105, 106, 125, 136)

'പുറപ്പാടിൽ (7-12 അദ്ധ്യായങ്ങൾ) ഈജിപ്റ്റുകാർക്കെതിരായി ദൈവമയച്ച പത്തു തിരക്കുകളെപ്പറ്റി

ററിപ്പറയുന്നു. വെട്ടുകിളികളുടെ വർദ്ധനവും തവളകളുടെ വിളയാട്ടവും വെള്ളത്തിന്റെ ഭാവഭേദവുമൊക്കെ അക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടും. ഇവയൊക്കെ വിവരിക്കാനായി വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല, വേദപുസ്തകകർത്താവ്. ചരിത്രപരമായ യാഥാർത്ഥ്യം നൽകുകയെന്നതിനെക്കാളുപരിയായി ദൈവശാസ്ത്രപരമായ ഒരു പ്രബോധനം നൽകുകയാണ്, പുറപ്പാടിലുടനീളം: ദൈവം ശക്തനാണ്, സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനാണ്, അശ്രദ്ധാമിനോടു് ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറാൻ അവിടുന്ന് അത്തുതങ്ങൾ തന്നെയും ചെയ്യുന്നു.

ചെങ്കടലിലൂടെ പ്രയാണം

(സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 66, 87, 106, 114, 136)

(ഇസ്രായേൽക്കാർ ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നു പോകുന്നപ്പോൾ 'ചെങ്കടൽ' (Red Sea) കടന്നുവെന്നാണ് സാധാരണ പറയുന്നതെങ്കിലും Reed Sea എന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരി (ജറുസലേം ബൈബിൾ) Ps 106: 6-8 Ex 13: 18 etc. ഇതു സകാരണമത്രേ. ഹീബ്രുവിൽ യോം സൂഫ് (Yom Suf) എന്നും സുറിയായിൽ യമ്മാട്സോപ് എന്നുമുള്ള പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം Sea of reeds എന്നു തന്നെയാണ്. ഇസ്രായേൽ കടന്നുപോയ നമുദ്രഭാഗത്തു് പപ്പിറുകളോ ഞാങ്ങണകളോ (reeds) വളർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അതിനു് ഈ പേർ ലഭിച്ചതു്.

വെള്ളത്തെ മാറിനിറുത്തി, താൻ പ്രകൃതിശക്തികളുടെ നാഥനാണെന്നു് കാണിച്ചു് അക്കാലത്തു് ഏറ്റവും പ്രബലസാമ്രാജ്യമായിരുന്ന ഈജിപ്റ്റിനെ, ഇസ്രായേലിന്റെ എതിരാളികളെ, ദൈവം അടിപതറിക്കളഞ്ഞു് യിശ്രായേൽ ശക്തികൂടിയ രാജ്യത്തിനു് ശക്തിയേറിയ ദേവ

മാരുണെന്നായിരുന്നു സങ്കല്പം. അതുകൊണ്ട് ഈജിപ്തു കാരുടെ ദേവന്മാരെ ദൈവം രോല്ലിച്ചുവെന്നും ജനം മനസ്സിലാക്കി. “ഞാൻ കർത്താവാകുന്നുവെന്നും ഈജിപ്തുകാർ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ഹറവോനിലും അവന്റെ സകല സൈന്യങ്ങളിലും ഞാൻ എന്തെന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും “(Ex. 14, 4).

ഈജിപ്റ്റുസൈന്യം ചെങ്കടലിൽ നശിച്ചത് ഇസ്രായേൽക്കാർക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സെടുത്തു. പ്രദാനം ചെയ്തു. അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവം എന്തും ചെയ്യുമെന്നതുകൊണ്ട് അവർ യേശുദേണ്ടതില്ല. “കർത്താവ് നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യും” (Ex 14 : 14). “അന്ന് ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ ഈജിപ്റ്റുകാരുടെ കൈയിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചത്” കർത്താവാണു് (Ex 14 : 30).

മരുഭൂമിയിലൂടെയുള്ള യാത്രയിലും (സങ്കീ 66, 78, 105, 106, 114, 136) തന്റെ ജനത്തോടുള്ള അതിരോട് സ്നേഹം ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു മനോഹരമായിരുന്നവരെ പോഷിപ്പിച്ചു; പാനം ചെയ്യാൻ പാറപൊട്ടിച്ചു ജലം നല്കി. കയ്പുള്ള ജലത്തെ മധുരമുള്ളതാക്കിക്കൊടുത്തു (Ex 15: 25). അവർക്കു മുമ്പേ ആകാശത്തിൽ മേഘത്തൂണയച്ചു അവരെ നയിച്ചു.

‘പുറപ്പാട്’ ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. മൂലം ഒരു ചരിത്രപുരസ്കനാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരിയായ ജീവചരിത്രം നല്കാൻ മാത്രമുള്ള വിവരങ്ങൾ നമുക്കില്ല. എന്നാൽ ഇതിലെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം വ്യക്തമാണ്.

ഇസ്രായേലിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. പരിത്രാണകർമ്മതലത്തിൽ ദൈവം

ഇടപെട്ടതിൽ ഒട്ടും പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞതല്ല അതു്. അതിനെ പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തുവിലൂടെ പ്രദാനം ചെയ്ത രക്ഷയുടെ ഒരു പ്രതിഫലമായ മാത്രമായി കരുതുന്നതു ശരിയല്ല. അതു ദൈവത്തിന്റെ ഒരു കൃത്യമാണു്. വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു പ്രവൃത്തി. പടിപടിയായി ദൈവം മനുഷ്യരക്ഷയിലിടപെടുന്നു. പുറപ്പാടും (1250 B. C) ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണവും (33 A. D. ?) തമ്മിൽ വളരെ അകന്നതായി നമുക്കു തോന്നും. ഇങ്ങനെയാണു് സാധാരണമായി മനുഷ്യനു് അനുഭവപ്പെടുക. എന്നാൽ അനാദിയായ ദൈവം ഭാവിയും ഭൂതവും കൂടാതെ സദാ വർത്തമാനകാലമായിട്ടു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു് എന്നതു് അത്രസുഗ്രഹമല്ലെങ്കിലും, ഒരു സത്യമാണു്. അതു വച്ചുനോക്കുമ്പോൾ രക്ഷാർകർമ്മത്തിനു്, മനുഷ്യന്റെ നോട്ടത്തിൽ പല പടികളുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തിനു് ഇവയെല്ലാം കൂടി ഒരു കൃത്യമാണു് എന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. അതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു ക്രിസ്തുവാണു്. ആ ബിന്ദുവാണു ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടാണു് അതിനു് മുൻപുള്ള ബിന്ദുക്കളെല്ലാം ചലിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് പുറപ്പാടു്, രക്ഷണീയവേലയിലെ ഒരു ഓരോ പടികളും കൃത്യമാണെന്നും അതു് ക്രിസ്തുവിങ്കലേയ്ക്കു് ഉന്മൂലമായിരിക്കുന്നുവെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. അതിനു് ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷ പുറപ്പാടിന്റെ കാലത്തു് വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നില്ല. എങ്കിലും പരോക്ഷമായി അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു; വി. പൗലോസു് ശ്ലീമാ അതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. “നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെല്ലാവരും മേലപടലത്തിന്റെ കീഴിലായിരുന്നു..... ചെങ്കടലിൽ കൂടി അവരെല്ലാം കടന്നുപോയി..... എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മീയ ഭക്ഷണം ഭജിച്ചു..... എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മീയ പാനീയം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു: ‘എന്തെന്നാൽ അവരെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ആത്മീയശിലയിൽ നിന്നാണു് അവർ കുടിച്ചതു്. ആ ശില മിശിഹായുമാണു്’ (I Cor 10, 1-4).

രക്ഷയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന് 'പുറപ്പാട്' മായിട്ടുള്ള ബന്ധം, പരിത്രാണകർമ്മത്തിന്റെ ഉച്ചിയിലുയർന്നു നിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും മുന്പാകെ പലപ്പോഴും സുദൃശ്യമല്ലാതെ പോകുന്നു. പക്ഷേ ഒന്നിന്റെ പ്രാമുഖ്യംകൊണ്ടു് മറ്റതു് അന്തർലാഭനം ചെയ്യരുതു്. രണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരകൃത്യങ്ങളാണു്. ഒന്നു പ്രാർത്ഥനയും മറ്റേതു് പൂർത്തീകരണവും. പഴയനിയമത്തിന്റെയും പുതിയനിയമത്തിന്റെയും കർത്താവു് ഏകദൈവംതന്നെയാണെന്ന വസ്തുത നാം മറക്കരുതു്. പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷാകരകർമ്മങ്ങൾ പുതിയനിയമത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുവിലേക്കും ഉന്മൂലമാണെങ്കിൽ അവ വസ്തുനിഷ്ഠമാണെന്നും നാം വിസ്മരിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. പഴയനിയമത്തിന്റെ ഹൃദയ വികാരങ്ങൾ എടുത്തു പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ ആസ്വാദ്യത ശാശ്വതമാണു്. പഴയനിയമവും പുതിയനിയമവും, ഇസ്രായേൽജനതയും തിരുസ്സഭയും, പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവികപ്രവൃത്തികളും പുതിയ നിയമത്തിലെ ദൈവിക പ്രവൃത്തികളും തമ്മിലുള്ളബന്ധം ഗ്രഹിക്കുകയാണാവശ്യം. അപ്പോൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളെ നാം കൂടുതൽ വിലമതിക്കും. അവ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകളായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ നാം ഉൽസുകരും സന്തുഷ്ടരുമാവുകയും ചെയ്യും.

ഇസ്രായേലിന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പു് സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ

പഴയനിയമത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽ—ദൈവം പലപ്പോഴായി ലോകപരിത്രത്തിലിടപെടുന്നതു വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്. ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും ഒരു പ്രത്യേക ജനത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും അ

തിൽ കാണാം. സൃഷ്ടിയുടെ പുസ്തകം ഒരു നല്ല ഭാഗം അതു ഹാം, ഇസഹാക്കു്, യാക്കോബു് തുടങ്ങിയ പാത്രീയർക്കു നാറെ കേന്ദ്രമാക്കി വിരചിതമാണു്. പഞ്ചഗ്രന്ഥിയുടെ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളിൽ മോശ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. ഇസ്രായേലിന്റെ അവിശ്വസ്തത, പാതതന്ത്രം, വിമുക്തി എന്നിവയുടെയും, ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതയുടെയും ഒരു നീണ്ട കഥയാണു് പഞ്ചഗ്രന്ഥി എന്നു പറയാം. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും ശാസനകളും അതിൽ ജനത്തിനു് മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കുന്നതു് ഉടനീളം ദൃശ്യമാണു്. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ ചിന്തകൾ, ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരായ ദാസന്മാരുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ, മാനസിക ചലനങ്ങൾ ഇവയൊന്നും പഞ്ചഗ്രന്ഥിയിൽ വേണ്ടത്ര വിവരിക്കുന്നില്ല. അവ ശേഖരിച്ചു കാണുന്നതു് സങ്കീർത്തനങ്ങളിലാണു്.

(ഇത്തരത്തിൽ പഞ്ചഗ്രന്ഥിക്കു് ഒരു മകുടമാണി സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. പഞ്ചഗ്രന്ഥിയുമായുള്ള ഈ ബന്ധം കൊണ്ടാണാവോ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തിയ ആൾ അവയെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളാക്കി-പഞ്ചഗ്രന്ഥിപോലെ-വിഭജിച്ചതു്.

- ഒന്നാം പുസ്തകം: 1- 41 സങ്കീർത്തനം.
- രണ്ടാം പുസ്തകം: 42- 72 സങ്കീർത്തനം.
- മൂന്നാം പുസ്തകം: 73- 89 സങ്കീർത്തനം.
- നാലാം പുസ്തകം: 90-106 സങ്കീർത്തനം.
- അഞ്ചാം പുസ്തകം: 107-150 സങ്കീർത്തനം.)

യഹൂദചിന്തകൾക്കു് പ്രാർത്ഥനാ രൂപം നൽകിയതാണു് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ. പാരമ്പര്യമായി സ്വീകരിച്ച അവയെ ഓരോ ഇസ്രായേൽക്കാരനും തന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പായി അനുഭവിച്ചറിയാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വിവിധോപകരണങ്ങളോടെ സങ്കീർത്തനമാലപിക്കുകയും ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുക അയാൾക്കാനന്ദകരമായിരുന്നു.

ദൈവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായാശ്രയിക്കുന്ന ഭക്തന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളാണ് സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം. ദൈവസ്നേഹവും, ദൈവവിശ്വാസവും അതിലുടനീളം കാണാം. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകയും പാപത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിന്റെ വികാരം അങ്ങിങ്ങായി അതിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിത ക്ലേശങ്ങളിൽപ്പെട്ടുഴലുകയോ പാപവഴിയിൽ ചരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ സഹായവും രക്ഷയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായി ദൈവത്തിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നതും ദൃശ്യമാണവിടെ. സൃഷ്ടവസ്തുക്കളിലൂടെ സൃഷ്ടാചിലേയ്ക്കു ചിന്തകളയർത്തുന്ന 'മിസ്റ്റിക്' ആണ് സങ്കീർത്തകൻ. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ കൃതജ്ഞതയുടേയും സ്തുതിയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രത്യാശയുടേയും മനസ്സാപത്തിന്റേയും യമൊക്കെ കീർത്തനങ്ങളുണ്ട്. തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി ദൈവത്തിന്റെ സ്വകാര്യസ്വത്തായി അർപ്പിച്ച സങ്കീർത്തകൻ ദൈവരാജ്യം ഏല്പായിടത്തു വ്യാപിച്ചുകാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ആഗ്രഹത്തിന്റെ സഫലീകരണത്തിനു വിലങ്ങായി നിൽക്കുന്നവരെ ശകാരിക്കാനോ ശപിക്കാൻ പോലുമോ അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല.

അനുഗ്രഹാശംസയും ശാപവും

ദൈവഭക്തർക്ക് മംഗളങ്ങളാശംസിക്കുന്നതോടൊപ്പം ദൈവവിരോധികൾക്ക് ഭൗർഭാഗ്യം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില സങ്കീർത്തനങ്ങളുണ്ട്. വിജാതീയരുടെ ചിന്താഗതിയിൽ ഈ ആശംസയ്ക്കും ശാപത്തിനും മാന്ത്രികമായ ആന്തരിക ശക്തി ഉള്ളതാണ്. ആത്മ യഹൂദമതത്തിലായപ്പോൾ രക്ഷിക്കുവാനും ശിക്ഷിക്കുവാനും ശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുമനസ്സിനു തീർത്തും വിധേയമായി കരുതപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടി കാക്കുകയും, ദൈവതിരുമനസ്സു നിവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് സൗഭാഗ്യം ആശംസിക്കുക. സങ്കീ. 2: 11; 24: 8; 40: 4, 84: 51 ദൈവനിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നവരും ദൈവജനത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരുമാണ് ശാപവിധേയരാകുന്നത്. 129: 21, 83: 9 ശപിക്കുന്നവന്റെ ദുഷ്ടമനസ്സ് അല്ല, ശാപമർഹിക്കുന്നവന്റെ ദുഷ്ടതയാണ് പ്രകൃതത്തിൽ പ്രസക്തം. ദൈവത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള തീക്ഷ്ണതയാണു ദുഷ്ടാന ശപിക്കുവാൻ സങ്കീർത്തകനു പ്രേരണ നൽകുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ പ്രബലപ്പെടാതിരിക്കാനുള്ളയാഗ്രഹം ശാപവാക്യങ്ങളിൽ നാം ദർശിക്കണം. ഇവിടെ ഇസ്രായേൽജനതയുടെ സ്വഭാവ വിശേഷം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. ക്ഷിപ്രകോപികളായ അവർക്കു പരുപരുത്ത വാക്കുകൾ ഉരുവിടാൻ വിഷമമില്ല.

സങ്കീർത്തകൻ വ്യക്തിപരമായി ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടു നോഴും ഇതേ കേവലം തീക്ഷ്ണതയും അഭേദത്തിൽ ശ

കുതമാകുന്നു. വിദ്വേഷവികാരങ്ങൾ വിജ്ഞാപിക്കുന്നു. ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത സ്വന്തമാക്കിയ ജനത്തിന്റെ ഒരംഗമാണു താനെന്നും, താൻ മുഴുവനായും ദൈവത്തിന്റെ വകയാണെന്നും അവബോധമുള്ള സങ്കീർത്തകൻ ദൈവജനത്തിനും തനിക്കുമെതിരായി ശത്രുക്കൾ ചെയ്യുന്നതെന്തുദൈവത്തിനെതിരായിട്ടാണെന്നു കണക്കാക്കുന്നു; ദൈവജനത്തിന്റെ ശത്രുക്കളെല്ലാം തന്റെ ശത്രുക്കളായും. താനും തന്റെ വംശവും നിന്ദിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ ദൈവത്തിന്റെ നീതി ശത്രുക്കളുടെ മീതെ ഉയർന്നു കാണാൻ സങ്കീർത്തകനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

അങ്ങയെ അറിയാത്ത വിജാതീയരോടും
 അങ്ങയോടു പ്രാർത്ഥിക്കാത്ത രാജ്യങ്ങളോടും
 അങ്ങന്നു കോപിക്കണമേ,
 എന്തെന്നാൽ അവർ യാക്കോബിനെ വിഴുങ്ങുകയും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
 നിങ്ങളുടെ ദൈവമെവിടെ എന്ന്
 വിജാതീയർ നിന്ദിക്കാതിരിക്കട്ടെ.
 അങ്ങേ ദാസന്മാരുടെ രക്തം ചിന്തിയതിനാൽ
 ഞങ്ങൾ കാൺകെ അവരെ ശിക്ഷിക്കണമെ.

(സങ്കീർത്തനം 79)

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ പലതും പ്രവചനങ്ങളാണ്. ദൈവശത്രുവിന് വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയുടെ ഒരു പ്രവചനവുമായാ, ശാപരൂപത്തിൽ പ്രസ്താപിക്കുന്നവ:

വിനാശകാരിയായ ബാബേൽ പുത്രീ,
 നീ ഞങ്ങൾക്കു വരുത്തിയ നാശങ്ങൾക്കെല്ലാം
 പകരം ചോദിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ
 അവൻ നീന്റെ കണ്ണുങ്ങളെ പിടിച്ചു
 ഉറച്ചു പാറമേൽ അടിക്കും. (സങ്കീ. 136)

പുതിയ നിയമത്തിനു നിരക്കുന്നതോ?

സ്നേഹത്തിൽ പണയത്തിലായിരിക്കുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനു ഇതു ചേർന്നതോ?—നാം ചോദിച്ചേക്കാം. പഴയനിയമത്തിലും ദൈവം ഒരു വശമല്ല പിതാവായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് നാം അനുസ്മരിക്കണം. 'ഒരു മാതാവു' തന്റെ കുഞ്ഞിനെ മറന്നാൽത്തന്നെയും ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ മറക്കില്ലെന്ന (Is. 49: 15 നാ) മവിടെക്കാണുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാനപരമായി, സങ്കീർത്തനം സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിൽ ജീവിക്കുന്നെന്ന് സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി കാണാവുന്നതാണ്.

‘എന്റെ സ്നേഹത്തിനുപകരം

അവർ എന്നോടു വിരോധം കാണിച്ചു.

ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നന്മയ്ക്കുപകരം എന്നോടു തിന്മചെയ്തു

സ്നേഹത്തിനുപകരമായി തിന്മകാണിച്ചു’

(സങ്കീ: 109)

അതുകൊണ്ട് പഴയനിയമത്തിൽ ദൈവം ക്രൂരനും പ്രതികാരോഹ്ചുവുമാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിലെ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കി അനുമാിച്ചാൽ ശരിയാവില്ല.

പുതിയ നിയമത്തിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കൂ. പാപികളെ സ്നേഹിക്കുകയും സ്നേഹം പ്രസംഗിക്കുകയും പരദ്രോഹം പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ട് മരിക്കുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്തു ചിലപ്പോഴെല്ലാം കോപിഷ്ടനാവുന്നതും, മാറ്റുള്ളവരെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നതും ശക്തിയായി ശകാരിക്കുന്നതും കാണുന്നില്ലേ? ‘അണലി സന്താനങ്ങളേ....ചെള്ളുപുശിയ കഴിമാടങ്ങളേ....നിങ്ങൾക്കു ദുരിതം.....’ (Mt. 23) ‘ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, അകന്നുപോകവിൻ’ (Mt. 25) ഇവ

യെല്ലാം കർത്താവിന്റേതാണ്. ഇവയെന്താണ് സൂചിപ്പിക്കുക? സ്നേഹനിധിയുടെ ദൈവം നീതിമാനമേണം, എന്നും. മനുഷ്യന്റെ ഭൂഷ്ഠപ്രവൃത്തികൾക്കുനേരെ അവിടുന്ന് കണ്ണടയ്ക്കില്ല. പാപങ്ങൾക്കു ദൈവം പരിഹാരമാവശ്യപ്പെടും.

ഇത്തരത്തിലുള്ള സങ്കീർത്തനഭാഗങ്ങൾ എന്തു ചിന്തയാണ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയിലുളവാക്കേണ്ടതു്? ഏതു രരത്തിലാണവ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്? 'ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുക്കൾ' എന്നതു് ഇന്നു് സഭയുടെ ശത്രുക്കളായിക്കരുതാം. എന്നാൽ അവരുടെ നാശത്തിനാഗ്രഹിക്കാതെ അവരുടെ ദ്രോഹപരമായ പദ്ധതികൾ പരാജയപ്പെടാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ദൈവശക്തിയുടെ വിജയവും ഭൂഷ്ടശക്തിയുടെ അപജയവും കാംക്ഷിക്കുക. ദൈവനഗരമായ ജറൂസലേമിന്റെ മഹത്വവും സാത്താന്റെ നഗരമായ ബാബിലോണിന്റെ അധഃപതനവും ആഗ്രഹിക്കുക. പാപിയെ സ്നേഹിക്കുന്നതോടൊപ്പം പാപത്തെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുക.

സങ്കീർത്തനങ്ങളിലെ 'കടുത്ത' പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും നേർക്കു് തിരിച്ചുവിട്ടു നോക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ മാനിക്കാതെ അലസ മനസ്കരായിട്ടാണോ നാം കഴിയുന്നതു്? ദൈവമഹത്വത്തിനെതിരായി നിൽക്കുന്നവരെ ദൈവമെത്രകണ്ടു് ശിക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു് മനസ്സിലാക്കിനാമു. അതേ ശിക്ഷയർഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു പരശോധിക്കുക. സ്നേഹപിതാവായ ദൈവം നീതിമാനമാണെന്നു സത്യം നമ്മിലുറപ്പിക്കാൻ ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ സഹായിക്കും.

കാനോനാനമസ്താരം റോമൻ റീത്തിൽ

മറ്റു റീത്തുകളിലെന്നപോലെ സിനഗോഗിന്റെ സ്വാധീനം റോമൻ റീത്തിലും വളരെയധികം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശനിയാഴ്ചത്തെ നമസ്കാരത്തിൽ 142-ഉം 143-ഉം സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, റോമൻ റീത്തിനും സിനഗോഗിനും പൊതുവായുള്ളവയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അത്ര പിയുള്ള വിഭൂതിത്തിരുന്നാളിനും, യഹൂദരുടെ പ്രായശ്ചിത്തത്തിരുന്നാളിനും (feast of atonement) 103-ാം സങ്കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നുണ്ട്.

റോമിലെ ഹീപ്പോളിറ്റസ് (3-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) റോമിൽ നടത്തിയിരുന്ന കാനോനാനമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നവ മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. സായാഹ്നജപവും പ്രഭാതജപവും ജാഗരണജപവും അക്കാലത്തു സാധാരണമായിരുന്നു. ദുഃഖശനിയാഴ്ചവെങ്കിട്ട് ഉയിർപ്പു തിരുന്നാളിനു് ഒരുക്കമായി നടത്തിയിരുന്ന നമസ്കാരം ജാഗരണജപങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്നു് (mother of all vigils) വി. ആഗസ്റ്റീനോസു് പറയുന്നു.

313-ൽ സമ്മേളം സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതോടെ ആരാധനക്കമ്മങ്ങളെല്ലാം ആഘോഷമായി അനുഷ്ഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. സന്യാസികൾ അടുത്തില്ലാതിരുന്ന കത്തീഡ്രലുകളിലും പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടവകകളിലും വൈദികർ 'കാനോൻ' എന്ന പേരോടുകൂടി കാനോനാനമസ്കാരം പരസ്യമായി ചൊല്ലുന്നതിനു നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ന

മുഖ്യ നാട്ടിൽ 'കോനകന്മാർ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നവർ ഈ 'കാനന്മാരാ'ണ്.

വി. അംബ്രോസ്യം (4-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) പൌരസ്ത്യറി ത്തുകളിലെ ക്രമം മനസ്സിലാക്കി അവയിൽനിന്നും കീർത്തനങ്ങൾ (Ecclesiastical Hymns) എടുത്തു് അംബ്രോസിയൻറീത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; അതോടൊപ്പം പുതിയ കീർത്തനങ്ങൾ രചിക്കുകയും ചെയ്തു. (ഫാദർ വെള്ളിയാൻ, റീത്തും ബലിയും P. 44).

5-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വി. ബനഡിക്റ്റിന്റെ സന്യാസാശ്രമങ്ങളിൽ യാഥപ്രാർത്ഥനകളെല്ലാംതന്നെ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങി. ബനഡിക്റ്റിന്റെ സന്യാസശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു് റോമൻറീത്തിനു ലഭിച്ചതായിരിക്കണം; Prime, Compline-എന്നീയാഥപ്രാർത്ഥനകൾ. ഒരാഴ്ചകൊണ്ടു് സന്യാസികൾ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ മുഴുവനും ആലപിക്കണമെന്നു് വി. ബനഡിക്റ്റു് നിശ്ചയിച്ചു. റോമൻ നമസ്ക്കാരശ്രമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും, സന്യാസജീവിതം ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടും വി. ബനഡിക്റ്റു് ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണു്, ബനഡിക്റ്റിന്റെ കാനോനാനമസ്ക്കാരം. വി. ബനഡിക്റ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയക്കാരനായ മഹാനായ ഗ്രിഗറി മാർപ്പാപ്പാ(4-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) യും കൂടി രൂപം കൊടുത്തതാണു് ഇപ്പോഴത്തെ റോമൻ കാനോനാനമസ്ക്കാരം എന്നു പറയാം. (ഗ്രിഗറി മാർപ്പാപ്പാ ഒരു ബനഡിക്റ്റിൻ സന്യാസി ആയിരുന്നു)

മാറിമാറി ചൊല്ലുന്നതിനുതക്ക കീർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും നിരവധിയായിരുന്നതിനാൽ കാനോനാനമസ്ക്കാരം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ (പത്താം നൂറ്റാണ്ടുവരെ) ഒരു പുസ്തകമായി ക്രമപ്പെടുത്താറില്ലായിരുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽ സമൂഹമായി ദൈവസ്തുതി പാടുന്നതിനു് ഇങ്ങനെ 'ഒരു പുസ്തകം' ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. കാർമ്മികനും

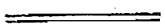
ശുശ്രൂഷകന്മാർ ചൊല്ലാനുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പുസ്തകങ്ങളായി ക്രമപ്പെടുത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു. സഭാഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി വളരെ യാത്ര ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന റോമൻകൂരിയായിലെ അഗതങ്ങൾക്ക് സൗകര്യത്തിനു ഉപയോഗിക്കുവാൻ 'ഏക ചാല്യ'ത്തിലുള്ള ഒരു നമസ്കാര പുസ്തകം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അതിനുണ്ടാക്കിയ ചെറു പുസ്തകം (Breviary), നാടൊന്നോടൊന്നോ പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസികളും ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സന്യാസികളെപ്പോലെ തന്നെ. വൈദികർക്കും കാനോനാ നമസ്കാരം ചൊല്ലാൻ ഗൗരവാവഹമായ കടമയുണ്ടെന്നും, സമൂഹമായി ചൊല്ലുവാൻ സാധിക്കാത്തപ്പോൾ (സ്വകാര്യമായി) (Privately) ചൊല്ലേണ്ടതാണെന്നുള്ള ആശയങ്ങൾ പ്രചരിച്ചതോടെ മേല്പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള ചെറിയ പുസ്തകം (Breviary) ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധാരണ വൈദികരും നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നു.

1535-ൽ കാർഡിനൽ ക്വിനോൺസ് (Quinones) ഇടവക വൈദികരെ സഹായിക്കുവാനായി വളരെ ചെറിയ ഒരു നമസ്കാരപ്പുസ്തകം ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും, ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും ആഘോഷമായി നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നമസ്കാരം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചിലർ അതിനെ എതിർക്കുകയും കറുപ്പു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആതു് അന്തർലാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എട്ടാം ഉൾബൻ (1644) മാർപ്പാപ്പാ റോമൻ നമസ്കാരത്തിലെ കീർത്തനങ്ങൾക്ക് അനാശാസ്യമായ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ വരുത്തി. പത്താം പീയൂസ് (1903-1914) നമസ്കാരങ്ങളിൽ സകീർത്തനങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, കൂടുതൽ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമാകത്തക്ക വിധത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തി. നമസ്കാരംതന്നെ അല്പം

വെട്ടിച്ചുരുക്കി. ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകി. പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് (1934-1958) മാർപ്പാപ്പാ സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ പുതിയ ലത്തീൻ വിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കുകയും കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ കർമ്മവിധികൾ ലളിതമാക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധരുടെ തിരുനാളുകൾ വെട്ടിക്കുറച്ചു കർത്താവിന്റെ തിരുനാളുകൾക്കുമുള്ള നമസ്കാരത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകി.

പ്രഭാത ജപത്തിന്റെ ആവർത്തനവും, അതേസമയം, തീർത്തും സന്യാസക്രമാധിഷ്ഠിതവും ആയതിനാൽ, Prime എന്ന യാമപ്രാർത്ഥന രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് നീന്തിക്കളഞ്ഞു (C. S. L. article 89) രഹസ്യമായി ചൊല്ലുമ്പോൾ Terce, Sext, None എന്നീ യാമ പ്രാർത്ഥനകളിലൊന്നുമാത്രം ചൊല്ലിയാൽ മതിയാവും.

പ്രത്യേകതകൾ:— സായാഹ്നജപത്തിൽ അനുദിനം Magnificat എന്ന മാതാവിന്റെ കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നുണ്ട്; പ്രഭാതജപത്തിൽ ‘benedictus’ എന്ന കീർത്തനവും. യാമപ്രാർത്ഥനകളിൽ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യം രാത്രിജപത്തിനാണ്. രാത്രിജപത്തിനു പ്രധാനപ്പെട്ട തിരുനാളുകളിൽ 9 വായനകളുണ്ട്. ഞായറാഴ്ചകളിലും സായാഹ്നദിവസങ്ങളിലും 3 വായനകളേയുള്ളൂ. ഇവയിൽ വേദപുസ്തകവായനകളും, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ലിഖിതങ്ങളും സുവിശേഷ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. കാനോനാനമസ്കാരത്തിലാകെ നൂററിപ്പത്തൊമ്പതോളം കീർത്തനങ്ങളുണ്ട്.

പതിനൊന്നു്

കാനാനാ നമസ്കാരം

പൗരസ്ത്യരാധനക്രമങ്ങളിൽ

വ്യത്യസ്തമായ സംസ്കാരവും ചരിത്രഗതിയും പശ്ചാത്തലവുമുള്ള പൗരസ്ത്യനാട്ടിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകളുടെ ശരിയായ ചരിത്രം നൽകുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. അതിനു പര്യാപ്തമായ ചരിത്രരേഖകളും വിരളമാണു്. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ അഞ്ചും പത്തും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയ്ക്കാണ് നമസ്കാരത്തിനു് ഒരു ക്ലിപ്തരൂപം സിദ്ധിച്ചതു്. അതിനു മുമ്പുള്ള രൂപം സാരാംശത്തിൽ എല്ലാ റീത്തുകൾക്കും ഏതാണ്ടു് പൊതുവായിരുന്നുവെന്നു പറയാം.

1. അലക്സാന്ത്രിയൻ റീത്തു്

രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അലക്സാന്ത്രിയൻ സഭയിലെ പ്രധാന യാമപ്രാർത്ഥനകൾ പ്രഭാതജപവും സായാഹ്നജപവുമായിരുന്നെന്നു് ഒരിജൻറയും അലക്സാന്ത്രിയായ് ലെവി. ക്ലൈമൻറിൻറയും ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു. വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു് പകലിനേയും രാത്രിയേയും പലയാമങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുകയാണു്. Egyptian Church Ordinance എന്ന രേഖയിൽ (നാലാം നൂറ്റാണ്ടു്) കാണുന്നു, പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും പാതിരാവിലും വെളുപ്പിനും യാമപ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തിയിരുന്നെന്നു് (J. M. Hanssens, Aux Origines de la priere liturgique, Nature et genere de office de matines, Rome, 1952, P. 59) അലക്സാന്ത്രിയൻ റീത്തുകളിൽ സങ്കീർ

ത്തനത്തിനു കീർത്തനങ്ങളെ (Ecclesiastical compositions) ക്ഷായികം സ്ഥാനമുണ്ടു്.

* 2. ബിസന്റയിൻ റീത്തു്

സാധാരണയുള്ള യാമപ്രാർത്ഥനകൾക്കു പുറമെ, മറ്റു റീത്തുകളിലില്ലാത്ത രണ്ടു ജപങ്ങൾക്കുടി ബിസന്റയിൻ റീത്തിലുണ്ടു് - അർദ്ധരാത്രിജപവും (Mesonyktikon) വലിയസായാഹ്നജപവും (Megalos Hesperinos)ലത്തീൻ റീത്തിലെ Matins Lauds ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും പകരമായിട്ടു് orthros (ഉഷഃകാലജപം) എന്നൊരു ജപമുണ്ടു്. ഇതിൽനിന്നും ഭിന്നമാണു് 'അർദ്ധരാത്രിജപ'മെന്നതു് പ്രസ്താവ്യമാണു്. 'വലിയ സായാഹ്നജപം' ശനിയാഴ്ചയ്ക്കും നീണ്ട രാത്രി ജപമുള്ള (Pannychis = all night service) തിരുന്നാളുകൾക്കും വേണ്ടിയാണു്. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലെ പ്രദോഷ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ചെറിയ സായാഹ്നജപം എന്നാണു് പേർ.

തിരുന്നാളുകളിൽ സന്യാസികൾ ആദ്യമേ ചെറിയ സായാഹ്ന ജപവും തുടർന്നു് വലിയ സായാഹ്നജപവും ചൊല്ലും. അത്താഴത്തിനു ശേഷം രാത്രിജപമുണ്ടു്. (Apodeipnon =after supper service compline)രാത്രി മുഴുവൻ ജാഗരണമില്ലെങ്കിൽ(pannychis) സന്യാസികൾ അർദ്ധരാത്രിവരെയുറങ്ങും. അർദ്ധരാത്രിജപത്തിനുശേഷം (Mesonyktikon) പ്രഭാത ജപമായി (orthros). ഉച്ചമുറ (sext) ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണു്. തുടർന്നു ദിവ്യ ബലിയർപ്പണം. വലിയ സായാഹ്നജപമുള്ളപ്പോൾ വലപ്പോഴും ചെറിയ സായാഹ്ന ജപവും അർദ്ധരാത്രിജപവും ഉപേക്ഷിക്കാറുണ്ടു്.

വലിയ സായാഹ്നജപത്തിൽ, സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, സന്യാസക്രമത്തിന്റെ സ്വഭാവം വളരെയേറിയതാണ്. ഏകിലും കത്തീഡ്രൽ ക്രമത്തിലേതുപോലെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സായാഹ്നസങ്കീർ്തനങ്ങൾ (140, 141, 128, 133) ഇതിലുണ്ട്. വേദപുസ്തക വായനകൾ ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ വിരജമല്ല. വലിയസായാഹ്നജപം പുരാതനമായ കത്തീഡ്രൽ ജാഗരണരൂപത്തിന്റെ അവശിഷ്ടമായി നിലക്കുന്നതല്ലേ? സമ്മതിക്കുന്നവരുണ്ട് (STEUART. B)

സാധാരണ ശനിയാഴ്ചകളിലും ചെറിയ തിരുന്നാളുകളിലും വൈകിട്ട്, വലിയ സായാഹ്നജപവും രാത്രിജപവും അർദ്ധരാത്രിജപവും പ്രഭാത ജപവും മാത്രമേയുള്ളൂ,

ചെറിയ യാമങ്ങൾ

Prote, Trite, Hekte, Ennate, Apodeipnon—എല്ലാത്തന്നെ സന്യാസക്രമങ്ങളാണ്. രാത്രിജപത്തിന് വലുതും ചെറുതുമെന്നെന്ന് (Megalon, Mikron Apodeipnon) രണ്ടാണ് രൂപങ്ങൾ. അവയിൽ വലുത് ഏറ്റവും പുരാതനമാണ്. അതുവലിയ നോമ്പിലെ തികൾ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം തുടങ്ങി ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിലേ ചൊല്ലാറുള്ള.

കാനോനാനമസ്കാരപ്പുസ്തകങ്ങൾ

Horologion—പ്രധാനമായും അനുദിനാനമസ്കാരത്തിന്റെ പൊതുവായ ഭാഗങ്ങൾ.

Triodion— വലിയ ആഴ്ചയ്ക്കുള്ള ത്രിത്വസ്തുതിപ്പുകൾ.

Pentecostarion—

Parakletike—Oktoekkos

Menaia-(Monthly) മാറം വരാത്ത തിരനാല പ്രാർത്ഥനകൾ

മററുപ്രത്യേകതകൾ

Troparia (lyric Stanza)

എന്നറിയപ്പെടുന്ന പദ്യശകലങ്ങൾ ബിസന്റീൻ റീത്തിൽ വളരെയധികം ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട യാഥപ്രാർത്ഥനകളിൽ സങ്കീർ്തനങ്ങളുടെ അവസാന വാക്യങ്ങളുടെയിടയ്ക്ക് അവചേർക്കാറുണ്ട്. അത്തരം ദിവസത്തിന്റെയും തിരനാളിന്റെയും പ്രത്യേകതകളിവ കാണുകുന്നു. ചെന്താക്കസ്താത്തിരനാളിലെ ഒരു Tropaiion ൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: 'മുക്കവന്മാരുടെമേൽ പരിശുദ്ധാത്രപിയെ അയച്ചു, അവരെ ഏറ്റം വിജ്ഞന്മാരായി കാണിക്കുകയും അവർവഴി പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യസ്നേഹിയായ കന്താവേ, നിനക്കസ്തുതി.' (സ്ഥാനവ്യത്യാസമനുസരിച്ച് Troparia പല സംജ്ഞകളിലറിയപ്പെടുന്നു: Stikhera, apolytikion).

3. അന്ത്യോക്യാ (പാശ്ചാത്യ)സിറിയൻ റീത്തു്

സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലെ നമസ്കാരങ്ങൾ 'ശ്ഹീമാ യിലും തിരനാളുകളുടെനമസ്കാരങ്ങൾ 'ചെങ്കീരോ' എന്ന പുസ്തകത്തിലും അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. (മോസൂറ 1886-96 ഷർഫെ, 1902, പാമ്പാക്കട1962) 'ശ്ഹീമോ'യ്ക്കു ബെസുഗസ്സോ (ഭണ്ഡാരം) എന്നും പറയാറുണ്ട്. റംശോ (സായാഹ്നജപം) സൂത്തോറോ (Compline) ലെ ലിയോ (രാത്രിജപം) സപ്രോ (പ്രഭാതജപം) ഇവ കൂടാതെ പകൽ 3, 6, 9, മണിക്കൂറുകളിൽ ചൊല്ലാനുള്ള ജപങ്ങളുമുണ്ട്.

ശ്ലീഹാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആ മുഖോപന്യാസത്തിൽ (1943) മാർത്തോമ്മാസഭയ്ക്ക് നൽകുന്ന വിവരണം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്:

“പ്രാർത്ഥനക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദിവസമെന്നു പറയുന്നതു് സന്ധ്യമുതൽ പിറ്റേദിവസം സന്ധ്യവരെയുള്ള ഇരുപത്തിനാലു് മണിക്കൂർ സമയമാണ്.

ദിവസത്തെ ഏഴു യാമങ്ങളായിട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു:

1. റംശോ = സന്ധ്യ (vespers, 6 P. M)
2. സുത്തൊറൊ (compline, 6 P. M.)
3. ലെലിയൊ (Matins & Lauds, night prayer)
4. സപ്രൊ (prime 6 a. m.)
5. മൂന്നാംമണി (Teree 9 a. m.)
6. ആറാംമണി (Sext 12 a. m.)
7. ഒമ്പതാം മണി (None 3 P. M.)

സന്ധ്യ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി യൂ.പം അർപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു് നിർബന്ധമായനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്ന പൂർവാചരമാണ്.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 15 മർമിയോസോകളായും ഓരോ മർമിയോസോയും 4 ചെറിയ യൂണിറ്റുകളായും വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. പണ്ടു് രാത്രിജപത്തിനു് ഓരോ മർമിയോസോ ചൊല്ലിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ റീത്തിൽ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആലാപം കുറച്ചു് കീർത്തനങ്ങളുടെ (Ecclesiastical hymns) ഉപയോഗം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തന്നിച്ചൊ ഹലേലൂ യൂകൾ ചേർത്തോ (kyklion) കാനോനുകളോടുകൂടിയോ ചൊല്ലാറുണ്ടു്. ലത്തീൻ റീത്തിലെ ആൻറിഫോണിനോടു കാനോനായെ താരതമ്യപ്പെടുത്താം.

കീർത്തനങ്ങൾ. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി റീതു കളിൽ സകീർത്തനത്തെക്കാൾ പ്രാമുഖ്യം കീർത്തനങ്ങൾക്കാണ്. പല തരത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കവിതകൾ സുറിയാനി റീതുകളിലെല്ലാം സ്ഥലംപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബോവുസാ നാലു പാദങ്ങളിൽ വിരചിതമായ പദ്യശകലങ്ങളാണിത്. 'ബോവുസാ' എന്ന വാക്കിന് യാചന (supplication) എന്നർത്ഥം. ഏഴു മാത്രകളിലും (മാർ അപ്രേം) പന്ത്രണ്ടു മാത്രകളിലും (സാഗിലെ യാക്കോബ് + 521) അഞ്ചു മാത്രകളിലും (ബാലായ്, നാലാം നൂറ്റാണ്ടു്) ഉള്ള ബോവുസകളുണ്ട്.

മദ്റാശാ. പ്രബോധനം എന്നർത്ഥം. പലപ്പോഴും ദൈർഘ്യമേറിയതാണിത്. ചിലപ്പോളെങ്കിലും, പാദങ്ങളിലെ, പ്രഥമാക്ഷരങ്ങൾ അക്ഷരമാലയുടെ ക്രമത്തിൽ വരത്തക്കവിധം വിരചിതമാണിത്. ഇതിന്റെ ആദ്യ പാദം (ഊനായ) പല്ലവിയായി, പാടുന്നു.

സോഗീസാ. പലർ ചേർന്നുള്ള സംഭാഷണം ഗാനരൂപത്തിൽ നല്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകാശയം സംഭാഷണരീതിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാണിത്. പരി. കന്യകയും മാലാഖയും തമ്മിലും, തിരുസ്സഭാമാതാവും മക്കളും തമ്മിലുമുള്ള സോഗീസാകൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്.

തെശബോഹ്ത്താ (സ്തുതിഗീതം). ത്രൈശൂല കീർത്തനവും (Trisagion)—അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി എന്ന കീർത്തനവും (Gloria in Excelsis Deo) ഇത്തരത്തിലുള്ളവയാണ്.

ഓനീസാ (responsary). രണ്ടു ഗണമായി മാറിമാറി പാടുന്ന കീർത്തനമാണിത്. ഇതു ധാരാളമായി നമസ്കാരത്തിലുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

യാമപ്രാർത്ഥനകളെല്ലാംതന്നെ ആരംഭിക്കുന്നത് ത്രി
 തപസ്തുതി, ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം (Sanctus, Trisagion)
 കർത്തൃപ്രാർത്ഥന ഇവകൊണ്ടാണ്. തുടർന്നു 'പ്രാരംഭ
 പ്രാർത്ഥന'യും. മലങ്കര സുറിയാനി റീത്തിൽ ഇവയുടെ
 കൂടെ നന്മനിറഞ്ഞമറിയമേ എന്ന പ്രാർത്ഥന പൂർവാചാ
 രപ്രകാരം ചൊല്ലി വരുന്നു. ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനവും കർ
 ത്തൃ പ്രാർത്ഥനയും വിശ്വാസപ്രമാണവും ഹൃത്താമ്മയും
 (സമാപനാശീർവ്വാദം) എല്ലാ യാമപ്രാർത്ഥനകളുടെയും
 അന്ത്യത്തിൽ ചൊല്ലാറുണ്ട്. രണ്ടുയാമപ്രാർത്ഥനകളോ
 ന്നിട്ടുചൊല്ലുകയോ തുടർന്നു വിശുദ്ധബലി അർപ്പിക്കുക
 യോ ചെയ്യാൽ ഇവയിൽ ചിലതെല്ലാം അവസാനഭാഗ
 ത്തുന്നിനു് ഉപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനമാല
 പിടക്കുമ്പോഴും നോമ്പുകാലത്തെ ചില പ്രാർത്ഥനകളുടെ
 അവസാനത്തിലും സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുക പതിവാ
 ണ്.

2. സെദ്റോ. പാശ്ചാത്യസിറിയൻ റീത്തിന്റെ
 പ്രത്യേകതയാണ് സെദ്റോ പ്രാർത്ഥന. സെദ്റോക്
 ക്രമം, നിര എന്നെല്ലാമർത്ഥമുണ്ട്. സാധാരണയായി
 ധൂപാർച്ചനയ്ക്കുവേണ്ടി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചുപ്രാർത്ഥ
 നകളുടെ സമുച്ചയമാണ് സെദ്റോ.

1 പ്ര. മിയോനം. അതതു ദിവസം അനുസ്മരിക്കപ്പെ
 ടുന്ന വിശുദ്ധരോടുകൂടി പരി. ത്രിത്വത്തെയോ ക്രിസ്തു
 വിനെയോ അഭിസംബോധന ചെയ്തു് സ്തുതിക്കുന്നതാ
 ണീഭാഗം.

2 സെദ്റോ. പലപ്പോഴും യാചനാത്മകവും അനു
 താപസ്യചക്രവൃതമായ നീണ്ട പ്രാർത്ഥനയാണിതു്. ഇതു്
 കാർമ്മികൻ പാടുന്നു.

3. കേലോ—മിക്കവാറും നാലുവരിയുള്ള പദ്യശക
 ലം.

4. എത്രോ— ധൃ മിക്കലിനുള്ള പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന

5. ഹൃത്താമ്മാ— സമാപന പ്രാർത്ഥന.

സെദറോസ്സ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഘടനയുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു പ്രാർത്ഥനക്രമങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേ വരുമ്പോൾ ഇതിലെ പൂില ഘടകങ്ങൾ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. കോലോസ്സുപകരം പ്രത്യേക കീർത്തനങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. ഹൃത്താമ്മ സമാപനപ്രാർത്ഥനയാകയാൽ സൊദൊറോ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രാർത്ഥനക്രമത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലേക്കു് അതു് മാറാറുണ്ട്. അപ്പോൾ രണ്ടിനുംകൂടി ഒരു ഹൃത്താമ്മയെ കാണുകയുള്ളൂ.

സെദ്റോയുടെ പ്രകൃതി മനസ്സിലാക്കാൻ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചത്തെ ഒരു സെദറോ ഉദാഹരണമായെടുക്കാം:

പ്ര. മിയോൻ “ഉരത്തിന്മേൽ തുണ്ടുകയും തന്റെ കൈനീട്ടി സ്വജാതികളെയും പുറജാതികളെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്ത സ്വർഗ്ഗീയനിരപ്പും.... തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവാനു വെച്ചതിനാൽ തന്റെ ആർദ്രകണ്മയുടെ ബഹുത്വത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും.... ചെയ്ത സത്യമുള്ള ഇടയനും ആയ തനിക്കു സ്തീബാവദനത്തിന്റെ ഈ നേരത്തും എല്ലാ പെരുനാളുകളിലും സ്തുതിയും സ്തോത്രവും.... യോഗ്യമാകുന്നു....”

സെദ്റോ....“മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ, ഈ വെള്ളിയാഴ്ചദിവസം നിന്റെ സ്തീബായാൽ ഞങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുകയും നിന്റെ മരണത്താൽ ഞങ്ങളെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനാൽ നിന്റെ രക്ഷയെ ഞങ്ങൾ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആദിയിൽ ആറാംദിവസം നിന്റെ തിരുവിഷ്ണുത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെ ഞങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയാൽ നീ നിവൃത്തിച്ചു, നിന്റെ പരിശുദ്ധതൃക്കൈകളാൽ ആദംത്തായിൽ നിന്നു് മണ്ണുട്ട

ത്തു മനഞ്ഞു നിന്റെ സാദൃശ്യത്തിന്റെ രൂപമായി അതിനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചു. നിന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ ജീവശ്വാസത്തെ അവന്റെ മുഖത്തു നീ ഉഴുകയും ചെയ്തു. ഭോഷതത്താൽ കല്പനയെ ലംഘിച്ചു ഭൂഷിച്ചപ്പോൾ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അവൻ ഉൾപ്പെടുകയും മരണത്താൽ രക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാരണ്യവാനും ദയാലുവുമായ കർത്താവേ, അതിനു ശേഷം അവന്റെ നാശത്തെക്കുറിച്ച് നിന്റെ കരുണ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ രക്ഷയെ പ്രതി രഹസ്യസമ്പൂർണ്ണമാകുന്ന വെള്ളിയാഴ്ചയാകുന്ന ആറാം ദിവസം തന്നെ നിന്റെ കൈകൾ സ്തുതി വാമേൽ ആണികളാൽ തറയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവനെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി തിരുവിലാവിൽ കന്തത്താൽ കുത്തപ്പെട്ടു. ആദിയിൽ നിനക്കു പ്രീതിതോന്നി നീ സൃഷ്ടിക്കുകയും അവസാനം രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു പ്രകാരം ഇപ്പോഴും കരുണാപുരസ്സരം നിന്റെ സൃഷ്ടിയെ നീ ദർശിച്ചു; നിന്റെ സ്തുതിബാമുലം ഭൂതലത്തിനു മുഴുവനും സഹായം നൽകണമേ....

കോ.ലാ (കൂക്കോയോ)
 "ദൈവതനജൻ സ്തുതിബായിൽ
 സ്വയമർപ്പിച്ചേകി
 ലോകാധിപനാം താതൻ തൻ
 തൃക്കൈകളിലാത്തം...."
 കബറുകൾപൊട്ടി-പാറകളും ചിതറി
 സൃഷ്ടികളെല്ലാം സംഭ്രമത്തിലാണ്ടു
 ദൈവസുതന്റെ വിലാവയ്യോ
 കന്തത്താൽ ചീന്തി
 മോചനമുലകിന് നൽകും
 ജലവും രക്തമതും
 ഹാലേലൂയ്യ പ്രവഹിച്ചതിൽ നിന്നും."

ഏ.ത്രോ : “നിന്റെ ആനന്ദപരിമളത്താൽ ലോകത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നവനെ! നിന്നെ ഞങ്ങൾ വന്ദിക്കുന്നു. നിന്റെ സ്കീപാ (കരിശ്) ആത്മീയ യുദ്ധമായിത്തീരുകയും അതിന്റെ ആനന്ദപരിമളത്താൽ നിന്റെ പിതാവിനെ നീ സൃഷ്ടിയുമായി രമ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം അഗ്നിക്കും നിന്റെ സ്നേഹം സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തിനും പകരമായി തീർന്നിട്ടു നിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പരരോഹിത്യം വഴിയായി നിന്റെ സ്കീപായാകുന്ന യുദ്ധം പിതാവിനു നീ സമർപ്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ തിരുമുഖാകെ ഞങ്ങൾ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന യുദ്ധം ഞങ്ങളുടെ ദർബല ഹസ്തങ്ങളിൽനിന്നും അംഗീകരിച്ചു അതു മൂലം നിന്റെ ഇടവകയ്ക്ക് പാപപരിഹാരവും മോചനവും നൽകുകയും വിശ്വാസികളായ ഞങ്ങളുടെ സകല പരേതർക്കും ആശ്വാസവും നല്ല ഓർമ്മയും നൽകുകയും ചെയ്യണമേ.”

ഏ.ത്രോമൊമാ നിന്റെ അജയ്യ ശക്തിയാൽ സകലവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും.... ജീവനുള്ള ദൈവത്തെപ്പോലെ ജീവനുള്ളവനായിരിക്കെ ശരീരപ്രകാരം മരത്തിന്മേൽ തൂക്കപ്പെട്ടു കർത്താവും വിധേകശക്തിയുള്ള ഇസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനമായുള്ളോവേ! ഞങ്ങൾക്കഭിമുഖമായി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന നിന്നിൽ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി പതിയുമാറാകേണമേ....നിന്റെ സ്തുതിബാധയെന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ അടയാളത്താൽ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ കാത്തുസംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമേ....”

3. മറ്റു പ്രത്യേകതകൾ

1943-ൽ അച്ചടിച്ച ശ്ലീമായുടെ (സാധാരണദിവസങ്ങളിലെ നമസ്കാരപ്പന്യങ്കത്തിന്റെ) അവതാരി

കയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ദൈവമേ നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു.', ഇത്യാദി കൗമാര്യം, 'കർത്താവിന്റെ ഐഹ്യമാന, തന്റെ സ്ഥാനത്തു എന്നേയ്ക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകുന്നു' എന്നുള്ള കൗമാര്യം ചൊല്ലുമ്പോൾ മൂന്നുപ്രാവശ്യം കുരിശുവരച്ചു കമ്പിടേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഞായറാഴ്ചയും മാരാനായ പെരുനാളുകളിലും കൃംതാ മുതൽ പെന്തകസ്തീ വരെയുള്ള കാലത്തും കമ്പിടുക പതിവില്ല. വി. ത്രിത്വത്തിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും സുളിബാ എന്ന പദം ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും കുരിശു വരയ്ക്കേണ്ടതാണ്. 'നന്മനീറഞ്ഞ മറിയം' കൗമായിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും മലങ്കരയിൽ അതു കൗമായോടു ചേർത്തു ചെല്ലിവരുന്നു. 'ബസ്മൽക്കോ' ഇത്യാദി കക്കിലിയോൻ ചെല്ലുമ്പോൾ ദൈവമാതാവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കോലോകളും 'സാദിക്കോ' ഇത്യാദി ചെല്ലുമ്പോൾ ശുദ്ധിമാന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന കോലോകളും ഈ പ്രാർത്ഥനപുസ്തകത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ചേർത്തു ചൊല്ലുക പതിവുണ്ട്. വ്യാഴം ഉച്ച അവസാനിച്ചു റെള്ളിയാഴ്ച ആരംഭിക്കുന്ന സന്ധ്യയിൽ സുളിബായുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം 'ബോക്കുനദാക്കേർ' എന്ന കക്കിലിയോനും ഞായറാഴ്ച ആരംഭിക്കുന്ന സന്ധിയിൽ പരേതരായ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും ആത്മാനുക്തലാർത്ഥം 'കൊളനൈകുനെൽബശൂന' എന്ന കക്കിലിയോനും കൂടി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു യൂപം അർപ്പിക്കുക പതിവാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുനാളുകളിലും ഏകിലും സന്ധ്യാനമസ്കാരം പള്ളിയിൽവെച്ചു പരസ്യമായി നടത്തുകയും ഇതിൽ വിശ്വാസികൾ സംബന്ധിക്കുവാൻ അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഞായറാഴ്ചകളിലും മറ്റു പെരുനാളുകളിലും രംഗൊയിക്കും സപ്രൊയിക്കും ഏഫൻ ഗേലിയോൻ വായിക്കു പതിവുണ്ട്.' pp. v-vi.

✓പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ

1886-ൽ പാരിസിൽ നിന്നു് 'Breviarium juxta ritum Syrorum Orientatum id est chaldaeorum' എന്ന പേരിൽ മൂന്നു വാല്യങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണു് കൽദായ കത്തോലിക്കർ ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന കാനോനാനമസ്കാരം. അതിന്റെ ഫോട്ടോകോപ്പിയെടുത്തു് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം രണ്ടാമതും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1938 ൽ. (ഈ പതിപ്പു് മലബാറിലെ കൽദായക്കാർക്കു കൂടിയാണെന്നു് പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നുണ്ടു്.)

പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിച്ച നമസ്കാരം ക്രമപ്പെടുത്തിയതു് 'അമെദി ലെ മെത്രാപ്പോലീത്ത അബ'ദീശോ കയ്യാത്തും ഒരു ലാസറിസ്സു് വെവദീകനായ കൽദായക്കാർൻ പോൾ ബഡ'ജാനും കൂടിയാണു്. അവർ പുരാതനങ്ങളായ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ പഠിച്ചു്, ആവർത്തനങ്ങൾ നീക്കി, പിശകുകൾ തിരുത്തി ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണതു്.

മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ

ഇദറാ (Circle) ആണ്ടോടുകൂള്ള ഞായറാഴ്ചകളുടെയും തിരുന്നാളുകളുടെയും (Movable feast) നമസ്കാരം.

ഗസ്സാ (Treasury) ഇദറായിലില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനകൾ നൽകുന്നു. എങ്കിലുമിന്നു് 'ഗസ്സാ' വിശുദ്ധരുടെ തിരുന്നാളായി - ആരാധനക്രമവത്സരത്തോടു ചേർന്നു് തീയതിമാറിവരുന്ന തിരുന്നാളുകളല്ല - മനസ്സിലാക്കാറുണ്ടു്.

കശ്കോൽ (പിച്ചച്ചട്ടി) ഞായറാഴ്ചകളിൽനിന്നുമെടുത്ത ഇടദിവസങ്ങൾക്കായുണ്ടാക്കിയ നമസ്കാരങ്ങൾ. ആണ്ടുവട്ടം മുഴുവനും ഇതുപകരിക്കുന്നു. പലയിടത്തുനിന്നുമെടുത്ത പ്രാർത്ഥനകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതിനാലാണ് ഇതിന് കശ്കോൽ (പിച്ചച്ചട്ടി) എന്നുപേരുണ്ടായത്. ഞായറാഴ്ചയുടെ ചൈതന്യം ആഴ്ചവട്ടംമുഴുവൻ ലഭിക്കുന്നതിന് ഞായറാഴ്ചനമസ്കാരത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇടദിവസങ്ങളിലെ രാത്രിജപത്തിൽ (മൗത്തവായിലെ രേശ്വാല) ചേർത്തിരിക്കുന്നു: ഞായറാഴ്ചയിലെഓനീസാദംബസാലിക്കേ(റ.ശ)-തിങ്കൾ ഓനീസാദംലേലായ(ഖാലാദംശഹ്റ) -ചൊവ്വ ഓനീസാദംസപ്ര -വ്യാഴം ഓനീസാദംറാസ (കർബാന) -ശനി (ബുധനാഴ്ച മാതാവിനും വെള്ളിയാഴ്ച പീഡാനുഭവത്തിനും പ്രത്യേകം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ.)

മൂന്നു വാല്യങ്ങൾ

പൗരസ്ത്യസിറിയൻ നമസ്കാരക്രമം - സീറോമലബാർസഭയും കൂടിയായി റോമിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് - മൂന്നു വാല്യങ്ങളിലാണ് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഒന്നാം വാല്യം - മംഗലവാർത്തക്കാലം മുതൽ വലിയ നോമ്പുവരെയുള്ള നമസ്കാരം.

രണ്ടാം വാല്യം - വലിയ നോമ്പുമുതൽ പെന്തക്കസ്റ്റാവരെ. മൂന്നാം വാല്യം - പെന്തക്കസ്റ്റാ മുതൽ മംഗലവാർത്തക്കാലം വരെ.

ഇതു ബഹുമാന്യ കാനോനാ നമസ്കാരത്തിൽനിന്ന് ഇടദിവസങ്ങളിലേയും ഒരു ഞായറാഴ്ചയുടേയും നമസ്കാരം കൂട്ടിച്ചേർത്തു ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണ്, സീറോ-മലബാർ വൈദികർ ഉപയോഗിച്ചുപ

ന്ന സൂരിയാനി നമസ്കാരപ്പസ്തകം. മുഖത്തിൽനിന്നും ഭാഗങ്ങൾകൂട്ടിച്ചേർത്തു് അതു് ധന്യമാക്കിമലയാളത്തിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണല്ലോ ഇപ്പോൾ. സീറോമലബാർ കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്നു് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ 'സീറോമലബാർ ആരാധനക്രമം നൂററാണ്ടുകളിലൂടെ' കാണുക.)

രൂപവൽക്കരണം

കൽദായ നമസ്കാരപ്പസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ കർദ്ദിനാൾ ടിസറാങ്ങ് പറയുന്നു: 'പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തിന്റെ ആദാണീയമായ പൗരാണികത്വത്തിനും ധന്യതയ്ക്കും അതുളങ്കരമായ ലാവണ്യത്തിനും പ്രത്യേകം തെളിവുകളും അംഗീകാരവും ആവശ്യമില്ല. ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പൗര്യ പ്രാർത്ഥന പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നു് വ്യതിരിക്തമല്ലാത്തരീതിയിൽ പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തു് വിശ്വസ്തതയോടെ പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പണ്ഡിതന്മാർ ഏകകണ്ഠമായി പ്രഘോഷിക്കുന്നു.'

പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തിലെ കാനോനാനമസ്കാരം വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തവരിലാൽ അതിന്റെ ധന്യതയും ആസ്വാദ്യതയും പുകഴ്ത്താതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ രചനയെ സംബന്ധിക്കുന്ന രേഖകൾ ഇലോം കാവാൺ. സങ്കീർ്തനങ്ങളും വളരെയധികം കീർ്തനങ്ങളും ഇതുൾക്കൊള്ളുന്നു. ഈ നമസ്കാരം അതിപുരാതനംതന്നെ.

കൽദായ പാത്രിയർക്കീസ് ഏലിയാസ് പത്രോസ് പന്ത്രണ്ടാമൻ കാനോനാനമസ്കാരത്തിന്റെ സൂരിയാനി ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടു് യാഥപ്രാർത്ഥനാ ഭാഗങ്ങൾ രചിച്ചവാരപ്പാറി: "മഹെർഷട്ടിലെ മരൂത്താ, കാ

തോലിക്കാ ശൈമയോൻ ബർസാബി, മാർ അപ്രേം, തീക്സ് ഷിമതികളായ പുരാതനകാലത്തെ പേദപാരംഗതന്മാർ എന്നിവർ രചിച്ചു. പലതും ഈ നമസ്കാരത്തിലുണ്ട്. അവ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് എന്ന് എടുത്തു കാണിക്കുക ദുസ്സാധമാണ്. മേല്പറഞ്ഞ പലതും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചവരാണ്.

മാർ മരൂത്താ—നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ മെസപ്പൊട്ടോമിയയിൽ ജനിച്ച മരൂത്താ ഫെർപ്പട്ടിലെ ചെത്രാനായി. പൗരസ്ത്യസിറിയൻ ആരാധന ക്രമത്തിന് ചില നിയമങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും നിർദ്ദേശിച്ച സെല്യൂഷ്യ-ട്രെസിഫോൺ സൂനഹദോസിൽ (410) ഇദ്ദേഹം സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആരാധനക്രമ സംബന്ധമായി, പ്രത്യേകിച്ചും കാനോനാനമസ്കാര സംബന്ധമായി, പലതും മരൂത്താ വിരചിച്ചതായി പറയുന്നുണ്ട്. സായാഹ്നജപത്തിലെ 'ഓനീസാദംഗ' അദ്ദേഹം രചിച്ചതാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു.

മാർ ശൈമയോൻ ബർസാബാ— സെല്യൂഷ്യ ട്രെസിഫോണിലെ ചെത്രാൻ. ഇദ്ദേഹം 344 ൽ സാപോർരാജാവിന്റെ മതപിഡനകാലത്ത് വധിക്കപ്പെട്ടു. മാർ ശൈമയോന്റെ പല കീർത്തനങ്ങളുമുണ്ട്.

'ലാകമാറാ' അദ്ദേഹത്തിന്റെതെന്ന് ചിലർ അവകാശപ്പെടുന്നു. കാനോനാനമസ്കാരം രണ്ടു ഗണമായി മാറി. മാറി ചൊല്ലണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചതും നടപ്പാക്കിയതും മാർ ശൈമയോനാണ്.

പി. അപ്രേം.— സാർവത്രിക സഭയുടെ ഉല്പന്നമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധൻ. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അരംഭത്തിൽ (306) നിസിബസിൽ ജനിച്ചു. ക്രൈസ്തവ ഗായകനായ അപ്രേമിന്റെ നിരവധി കീർത്തനങ്ങളിൽ പ

ലതും ആരാധനക്രമത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. 373-ലാണ് അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായത്.

നർസൈ (+502) പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ പദ്യസാഹിത്യത്തിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനനല്ല നർസൈ. നർസൈയും ബാബായിയും രചിച്ച പദ്യശകലങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം നമസ്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറയുന്നു. ലെലിയായിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'കാൽത്താ' കീർത്തനങ്ങൾ നർസൈയുടേതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലെയും തിരുന്നാളുകളിലെയും പ്രഭാതജപത്തിൽ ആലപിക്കുന്ന 'നഹറാ' കീർത്തനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് അപ്രേമിനോയും രണ്ടാമത്തേത് നർസൈയുടേതാണ് (നർസൈയുടെ വിശ്വാസം നെസ്തോറിയനാണെന്നു പലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആധുനിക ഗവേഷണങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു.)

410-ലെ സെല്യൂഷ്യൻ സൂനഹദോസ് ആരാധനക്രമത്തിൽ ഐക്യരൂപ്യം വരുത്തണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചു; കാനോനാ നമസ്കാരത്തിൽ ചിലപരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

പൗരസ്ത്യസിറിയയിൽ ആരാധനക്രമം പരിഷ്കാരത്തിനു വിധേയമാക്കി ഇന്നത്തെ രൂപത്തിലെത്തിച്ചത് പാത്രിയാർക്കാ ഇഗ്ലോയാബ് മൂന്നാമനാണ് (647-657). കർബാന, ആരാധനക്രമവത്സരം, പ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം നിർണ്ണായകരൂപം നൽകിയത്.

പാത്രിയാർക്കാ ഏലിയാന്നോമൻ (9-ാം നൂറ്റാണ്ട്), പാത്രിയാർക്കാ ഏലിയാ മൂന്നാമൻ (ആബുഹലിം +1190), വർദാ (13-ാം നൂറ്റാണ്ട്) ഇരുവരുടേയും ചില പ്രാർത്ഥനകൾ നമസ്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ഇടക്കാലത്തെ ചില പാത്രിയാർക്കാർ തിരുന്നാളുകൾക്കുള്ള നമസ്കാരപുതുതായി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ എല്ലാം പുരാതനകാല മുതലുള്ള രീതികളോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു— പുരാതനവും സ്വാഭാവികവുമായ വളർച്ച.

പുഴിത്താ— സങ്കീർത്തനം

വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സുറിയാനിടെക്സ്റ്റായ പുഴിത്താ യാണു സുറിയാനി റീത്തുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പൗ. സിറിയൻരീതിൽ 150 സങ്കീർത്തനങ്ങളെ 20 ഹല്ലാലകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ മർമീസാകൾ കാണാം ഓരോ ഹല്ലാലയിലും. ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ നാലോ സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ സമുച്ചയമാണത്രെ. മർമീസാ(ചിലതിൽ ഒന്നേയുള്ളൂ). മർമീസാകൾ ആകെ 57 ഉണ്ട്. 4833 വാക്യങ്ങളുള്ള സങ്കീർത്തനമാലയെ അഞ്ച് പുസ്തകങ്ങളായും 29 അദ്ധ്യായങ്ങളായും ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലാകെ 19,934 സുറിയാനി പദങ്ങളുണ്ട് (Chaldean Breviary p. 331)

21-ാമത്തെ ഹല്ലാലയായി പഴയ നിയമത്തിലെ ചില കീർത്തനങ്ങൾ സങ്കീർത്തനമാലയുടെ അവസാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ മൂന്നു മർമീസാകളുണ്ട്.

- 1. പുറപ്പാട് 15:1-21 (മോശയുടെ കീർത്തനം).
     ഏശയ്യാ 42:10-13 (യാഹ്വേയുടെ വിജയ കീർത്തനം)
- ,, 45:8
- 2. ആവർത്തനം 32:1-21 (മോശയുടെ കീർത്തനം)
- 3. ആവർത്തനം 32;21-43   ,,

യാമപ്രാർത്ഥനകൾ

സായാഹ്നജപം (൨൦൧൦) രാത്രി ജപം (൨൨൫), പ്രഭാ
തജപം (൩൫). ഇവകൂടാതെ ഞായറാഴ്ച കളിലും തിരു
നാളികളിലും ഖാലാദംശഹാരയും (ജാഗരണജപം) ഉണ്ടു്.
വലിയ നോമ്പിന്നും ചില വിശേഷ തിരുനാളുകളുടെ
മാത്രമേ ഈ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ :

മന്നാചമനിക്കൂർ (വൃത്താൺ) ആരാമണിക്കൂർ (എത്താനാ)
ഒൻപതാംമണിക്കൂർ, സുബാൺ (Compline)

ഞായറാഴ്ചകൾക്കും തിരുനാളുകളുടെയും യാമപ്രാർത്ഥ
നകളുടെ ഘടകങ്ങൾ ഏതാണ്ടു് ഒരു പോലെയാണു്. സാ
ധാരണ ദിവസങ്ങൾ (ഇടദിവസങ്ങൾ)ക്കു് പ്രത്യേകത
യുണ്ടു്.

**MALANKARA
LIBRARY**

പതിമൂന്നു്

സായാഹ്നജപം

(൨൦൧)

ഘടകങ്ങൾ :

ഞായർ-തിരുന്നാൾ	സാധാരണദിവസം
1 പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനകൾ	1 പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനകൾ
2 സങ്കീർത്തനം	2 സങ്കീർത്തനം
3 ധൃപാർച്ചനപ്രാർത്ഥനയും (അക്ഷത്ര)ലാകമാറായും	3 ലാകമാറ ശുരായാദവ്ദം
4 ശുരായാദവ്ദം-കീർത്തനം	4 ഓനീസാദവ്ദം
5 സായാഹ്നകീർത്തനങ്ങൾ	5 സായാഹ്നകീർത്തനം
6 ശുരായാദവ്വാസർ കീർത്തനം	6 ശുരായാദവ്വാസർ
7 കാരോസ്യസ ലുത്തനിയ	7 കാരോസ്യസ
8 ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനം	8 ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനം
9 ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന	9 ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന
(Prayer of Inclination)	
10 പ്രദക്ഷിണവും അതിന്റെ കീർത്തനവും (ഓനീസാദവ് ബസാലിക്കോ)	10 ഓനീസാദവ് ബസാലീ ക്കോ
11 ശുരായ (സങ്കീർത്തനം)	11 ശുരായ (സങ്കീർത്തനം)
12 കർത്തവ്യ പ്രാർത്ഥന, മറ്റു സമാപനപ്രാർത്ഥനകൾ	12 പ്രദക്ഷിണം, ഓനീസാ ദവ്സഹദേ
	13 കർത്തവ്യപ്രാർത്ഥന, മ റ്റു സമാപനപ്രാർത്ഥനകൾ

1. പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥന

പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തിലെ എല്ലാകമ്മ്ങ്ങൾക്കും പൊതുവായ ഒരു പ്രാരംഭമുണ്ട്; ദൈവഭൂതകീർത്തനവും (അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനുസ്തുതി) കർത്താരുപ്രാർത്ഥനയും; എല്ലാറീത്തുകാർക്കും സാധാരണയായി കമ്മ്ങ്ങൾക്കുപൊതുവായ ഒരാരംഭമുള്ളതാണ്.

സങ്കീർത്തനം.

റംശായുടെ പ്രാരംഭത്തിലെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പൗ.സിറിയൻ റീത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്നതുപോലെയാണ്.

മംഗലവാർത്തമുതൽ ദേഹാവരെ	
ഞായറീനും തിരുന്നാളീനും	സങ്കീ. 87, 88
മറ്റു കാലങ്ങളിലെ ഞായറീനും	
തിരുന്നാളീനും	65, 66, 67
വെള്ളിയാഴ്ചവരുന്ന തിരുന്നാളീനും	
ഉകൾക്കു്	85, 86
മറ്റു ദിവസങ്ങളിലെ തിരുന്നാളീനും	
ഉകൾക്കു്	25 26, 27

മലയാളനമസ്കാരത്തിൽ ഈ സങ്കീർത്തനഭാഗം ഓരോ ദിവസവും മാറിമാറി വരത്തക്കവിധം ക്രമപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്.

ത്രിത്വസ്തുതി സങ്കീർത്തനാലാപത്തിൽ

സങ്കീർത്തനങ്ങളിലെ ഓരോപുസ്തകത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലും ഒരു സ്തുതിഗീതമുണ്ടു് (doxology)

‘‘ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു് എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ’’ (ഒന്നാം പുസ്തകം: 41-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ അന്ത്യം); ‘‘അവിടുത്തെ തിരുന്നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകട്ടെ; അവിടുത്തെ മഹത്വത്താൽ ഭൂമി

നിറയട്ടെ' (രണ്ടാം പുസ്തകം: സങ്കീർത്തനം-72), 'കർത്താവു
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ' (മൂന്നാം പുസ്തകം: സ
ങ്കീർത്തനം -89). 'ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു
എന്നേക്കും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. ആമ്മേൽ, ആമ്മേൽ
എന്നു് എല്ലാ ജനങ്ങളും ഉദ്ഘോഷിക്കട്ടെ' (നാലാം പുസ്ത
കം: സങ്കീർത്തനം -106).

സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംതന്നെ ദൈവസ്തുതിയാ
ണെന്നു് ആരാധകനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാനാണിതു്.
അഞ്ചാമത്തെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അഞ്ചു സ
ങ്കീർത്തനങ്ങളും സ്തുതിഗീതങ്ങൾതന്നെയാകയാൽ പ്രത്യേക
മായ അന്ത്യം അതിനാവശ്യമില്ലല്ലോ. യഹൂദന്മാരെയനു
കരിച്ചു് ക്രിസ്ത്യാനികളും സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ അവസാനം
പ്രത്യേക ദൈവസ്തുതി പാടിയിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപ
യോഗിച്ചതു് ത്രീത്വസ്തുതിയാണെന്നും അതു് ഓരോ സ
ങ്കീർത്തനാലാപത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ചൊല്ലിയിരുന്നമെ
ന്നുമുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുമാത്രം.

പ്രാർത്ഥന- പൌ. സിറിയൻറീത്തിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ
അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു് പ. പരമ ത്രിത്വത്തെ അഭിസം
ബോധന ചെയ്യുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ, 'നിത്യം പിതവും പു
ത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ സർവ്വേശ്വര' എന്നാണു്. പി
താവായ ദൈവത്തെയോ പുത്രനായ ദൈവത്തെയോ മാ
ത്രം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ (ത്രീത്വത്തിലെ
ഏതെങ്കിലും ഒരാളെമാത്രം അഭിസംബോധന ചെയ്യുമ്പോ
ൾ) 'നിത്യനായ സർവ്വേശ്വര' എന്നവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ധംപാർച്ചനയും ലാകുമാറായും

മിശിഹാ കർത്താവേ നരകലപാലകനേ
ങ്ങളെല്ലാച്ചിട്ടമീ പ്രാർത്ഥനതിരുമമ്പിൽ
പരിമളമിയലും ധൂപംപോൽ
കൈകൊണ്ടരുളേണം.

പ്രാർത്ഥന സായാഹ്നബലിയായിത്തീരട്ടെ, അതു
യുപംപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരാട്ട, എന്നീ 140-ാം
സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആശയം ഇതിലുണ്ടു്. തുടർന്നു് ലാ
കമാറാ (സകലത്തിന്റെയും നാഥാ) എന്ന കീർത്തനം
ആലപിക്കുന്നു. ഇതു് മറ്റു പല കർമ്മങ്ങളിലും ആലപിക്ക
നതും വളരെപുരാതനവുമായ (IV-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) ഒന്നാണു്.

‘വിളക്കുകൊള്ളത്തൽ’

എജറിയ പറയുന്നു: ‘പത്തു മണിക്കു് (4 P. M) വ
ലിയൊരു ജനകൂട്ടം തിരുവൃതമാന ദൈവാലയത്തിൽ എ
ത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഉടനെ ജൂസലേമിൽ Licinicon (പ്രകാശ
ശുശ്രൂഷ) എന്നറിയപ്പെടുന്ന നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുക
യായി. അപാരമായ ദീപ്തി ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം തിരിക
ളും വിളക്കുകളും കൊള്ളത്തുന്നു. അതിനായി തിരുക്കല്ലറയി
ൽനിന്നു് ഒരു ദീപംകൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിലെ തീകൊണ്ടു്
വിളക്കുകൾ കൊള്ളത്തുമ്പോൾ കുറെ സങ്കീർത്തനങ്ങളും പല്ല
വികളും (antiphon) ആലപിക്കുന്നു. മെത്രാൻ വൈദിക
സമന്വീതം ആഗതനാകുമ്പോൾ വീണ്ടും കുറെ സങ്കീർത്
നങ്ങളും പല്ലവികളും പാടുന്നു. അതിനുശേഷം മെത്രാന്റെ
പ്രാർത്ഥനയും സമാപനാശീർവ്വാദവുമുണ്ടു്.,.

യഹൂദന്മാരുടെ സായാഹ്നപ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരുപചാരി
കമായി വിളക്കുകൊള്ളത്തുന്നുണ്ടെന്നും അതിനുപ്രത്യേകപ്രാ
ർത്ഥനകളുണ്ടെന്നും മുകളിൽ (33-ാം വശം) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ
അതിന്റെ ഒരുപ്രതീതി എജറിയായുടെ വിവരണം നൽക
ുന്നു. പൗ. സിറിയൻറീത്തിലെ ഇപ്പോഴുള്ള യാമപ്രാർത്ഥന
കളിൽ അപ്രകാരമൊരു വിളക്കുകൊള്ളത്തൽ ശുശ്രൂഷയി
ല്ലെങ്കിലും അർബേലിലെ ഗീവർഗ്ഗീസു് മെത്രാപ്പോലീ
ത്തായുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അതുസൂചിതമാണു്. ‘ലാകമാ
റാ (സകലത്തിന്റെയും നാഥാ) എന്ന കീർത്തനത്തെ തുടർ
ന്നു് വിളക്കുകളെല്ലാം കൊള്ളത്തുന്നു. ഇതുവരെ വളരെക്കുറച്ചു

വിളക്കുകളെ കത്തിച്ചിരുന്നള്ള. ഇപ്പോൾ മദ്യം—അതു സ്വർഗ്ഗത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. —യുടെവാതിൽ തുറന്നു കരിശു, സുവിശേഷവും പുരോഹിതനും പുറത്തേക്കുവരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിനു മുൻപു ദീപങ്ങളോടും ധൂപക്കുറികളോടും കൂടി ദയയോടുകൂടിയതും ഹൈവുപുരോഹിതനോടും നിരയായിവരുന്നു. (Expositio I. P. 135) 'അങ്ങങ്ങളോടും എന്റെ പാദങ്ങളോടും വിളക്കും എന്റെ വഴികളിൽ പ്രകാശപുമാകുന്നു' എന്ന 118-ാം സങ്കീർത്തനഭാഗമേ ഇപ്പോൾ വിളക്കുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായുള്ള.

സായം കാലമായതോടെ ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ ഇരുട്ടായിത്തുടങ്ങി. തത്സമയം വിളക്കുകൊള്ളത്തുക ഒരാപശ്യം കൂടെയായിരുന്നു. ദിവസത്തിന്റെ പ്രകാശം അസ്തമിക്കുമ്പോൾ വിളക്കുകൊള്ളത്തുകയും അതോടൊപ്പം ദിവസത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിനു നന്ദിപറയുകയും ചെയ്യുകയാണു വിളക്കുകൊള്ളത്തൽ ശുശ്രൂഷയിൽ. ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായ ക്രിസ്തുവിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നത് പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കാം.

ഒന്നിസാ ദവ്ദം—ഒന്നിസാ ദവസർ.

ശുരായ (സങ്കീർത്തനം)യ്ക്കും അതിന്റെ സമാപന പ്രാർത്ഥനകളോടുകൂടിയതുകൊണ്ടു കീർത്തനമാണിതു്. ഇതു് ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. (Sxposito I. P. 137) അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഈ ഒന്നിസാകൾ കൂടാതെ ശുരായ മാത്രമുള്ളതു്. പൊതുവിൽ ഒന്നിസാ ദവ്ദം അനുതാപസൂചകമാണു്; ദവാസറിനു് അങ്ങനെ യൊരു വ്യത്യാസമില്ല. ഒരു പക്ഷേ ദഹനലിയിലെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന 140-ാം സങ്കീർത്തനത്തിനു മുൻപുവരുന്നതു

കൊണ്ടായിരിക്കാം. ഈ അനുതാപസൂചന കടന്നുകൂടിയതു ശ്രദ്ധയായി (സങ്കീർത്തനം)യുടെ ഒരു വാക്യം ആവർത്തിച്ചു ഒന്നീസായുടെ ആരംഭത്തിൽ വയ്ക്കാറുണ്ട്. ശ്രദ്ധയായുടെ തുടർച്ചയാണ്, ഒന്നീസാ ഏന്നു കാണിക്കാനാവാം. ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

സായാഹ്നജപസങ്കീർത്തനങ്ങൾ

മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ (59-ാം ശം) സായാഹ്നജപങ്ങളിൽ അനുദിനം ചെയ്യുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 140, 141, 118 (105, 112), 116 എന്നിവയാണ്. അന്ത്യോക്യാസിറിയൻ റീത്തിലും മാറോനീത്താറീത്തിലും ഇവതന്നെയാണ് സായാഹ്നജപത്തിൽ ചെയ്യുക.

ഇതിൽ 140-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനമാണ് സായാഹ്നജപത്തിന്റെ തന്നെ കേന്ദ്രബിന്ദു. അതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് കീർത്തനങ്ങൾക്കും ശ്രദ്ധയാകരണങ്ങൾക്കും 'ദേവ്ദം' 'ദേവാസർ' (മൃഗം പിമ്പും വരുന്നത്) എന്നും പേരുകൾ തന്നെ നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

140-ാം സങ്കീർത്തനം-മറിയ ക്രോസാക്.

“കർത്താവേ, ഞാൻ അങ്ങയെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നു. എനിക്കേതരമരുളേണമെ....

അഹുദന്മാരും ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ സങ്കീർത്തനം സായാഹ്നജപത്തിനുപയോഗിച്ചു.

“കർത്താവേ, എന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥന എന്റെ സായാഹ്നബലിയായി സ്വീകരിക്കണമെ”

പ്രാർത്ഥന ധൃപമായും ബലിയായും കണക്കാക്കി സ്വീകരിക്കണമേ എന്നു അതിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവാലയത്തിൽ പ്രഭാത പ്രദോഷ ബലികളുണ്ടല്ലോ. അവ

സ്ലൂപകരം അവയുടെ സ്ഥാനത്തു് ഈ പ്രാർത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിക്കേണമേ എന്ന് സങ്കീർത്തകൻ യാചിക്കുകയാവാം. അതിമികളുടെ ശിരസ്സിൽ എണ്ണ പുശുങ്ക എന്നതു് യഹൂദരുടെ മര്യാദയാണ്. ദുഷ്ടരിൽനിന്നു് ഈ അഭിഷേകം സ്വീകരിക്കുവാൻ സങ്കീർത്തകൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. (5-ാം വാക്യം). ദുഷ്ടന്മാരുടെ കെണിയിൽ വീഴാനുള്ള പരീക്ഷയിൽനിന്നു് ആരാധകനെ രക്ഷിക്കണമെന്നാണു് ഇതിലെ പ്രധാന ആശയം. സ്വന്തശക്തിയാലതു സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ദൈവത്തോടുചേർന്നു് ഞെരുക്കങ്ങളെ തരണംചെയ്യാമെന്നു് ആരാധകൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. 141-ാം സങ്കീർത്തത്തിലും, ഇത്തരത്തിൽ ശത്രുഘോഷത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടാനായി ദൈവത്തിലേക്കു് തിരിയുന്ന മനുഷ്യസ്വഭാവം ഭൃശ്യമാണു്.

118-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനഭാഗത്തിനു് പ്രകാശവും വിളിക്കുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു് മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'അങ്ങേപ്രമാണം എന്റെ പാദങ്ങൾക്കു് വിളക്കും എന്റെ വഴികളിൽ പ്രകാശവുമാകുന്നു.' പ്രാർത്ഥനയെ അധരങ്ങളുടെ കാണിക്കയായ ഈ സങ്കീർത്തനത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

സങ്കീ. 116.

ഏറ്റവും ചെറിയ സങ്കീർത്തനമാണിതു്. ജറുസലേം ദേവാലയത്തിൽ തിരുനാളിനു വരുന്നആളുകളെയെല്ലാം ദൈവത്തെസ്തുതിക്കാൻ കർമ്മങ്ങളുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ ക്ഷണിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന സങ്കീർത്തനമാണിതു്. വിവിധ ജനപദങ്ങളും, രാജ്യക്കാരും തീർത്ഥകരരായുണ്ടു്. അവരെ പുരോഹിതൻ ആരാധനയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു. സമൂഹമൊന്നാകെ ഇതാലപിച്ചു് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെയും അവിടുത്തെ ശക്തിയുടെ വെളിപാടിനേയും

(theophany) അനുസ്മരിച്ചു പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.

ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ രാഷ്ട്രീയവും ദേശീയവുമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നു. ദൈവാരാധന ജനങ്ങളെത്തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നു. ക്ഷണികമായ ലോകാധിപത്യങ്ങൾക്ക് ശാശ്വതമായ മൂല്യം സിദ്ധിക്കുന്നതു അവ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു 'ജീവികളുടേതാണ്', റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ (15:11) വി, പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഈ സങ്കീർത്തനം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: പത്രിയാർക്കോമാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ദൈവം വിശ്വസ്തനായതിനാലും വിജാതീയർക്ക് കൃപ നൽകപ്പെട്ടതിനാലും ജനവ. (ഇസ്രായേൽ) വിജാതീയരും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ശുരായാദവ്ദം, ദ്വാസർ

'ശുരായ, എന്നതിന് ആരംഭം, എന്നാണർത്ഥം: സായാഹ്നജപത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം സങ്കീർത്തന വാക്യങ്ങളെ റോം ഉൾപദം സൂചിപ്പിക്കുക.

ആരാധനക്രമങ്ങൾക്കിടയിലെ ഓരോ കാലത്തെയും 7 ഞായറാഴ്ചകളിൽ ചൊല്ലത്തക്കവിധം 7 ശുരായകൾ ഉണ്ട്:

ശുരായവ്ദം

ശുരായദ്വാസർ.

1. സങ്കീർത്ത.	47;1-5,6-9	--	-48:1-4
2. ,,	65, 1-6		-66:1-4
3. ,,	89; 1-5		-89:6-9
4. ,,	90: 1-5		-148:1-7
5. ,,	123: 1-5		-126:1-2
6. ,,	49: 1-5		-120:1-7
7. ,,	136: 1-3		-137;1-4

ഇതനുസരിച്ചു ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനം എല്ലാകാലത്തെയും ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച ചൊ

ല്ലാന്നുള്ളതാണല്ലോ. അതുപോലെ മറ്റു ഞായറാഴ്ചകളിലെയും. (മലയാളം കാനോനാ നമസ്കാരത്തിൽ ഈ ശുറായകൾ എല്ലാക്കാലത്തും ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമതിയോടെ ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്.)

കാനോസൂസാ.

പൗ.സിറിയൻ സായാഹ്ന ജപത്തിലെ കാനോസൂസാ (ലുത്തിനിയാ)യ്ക്കു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. സാമാന്യം ദൈർഘ്യമേറിയതു രന്നെയാണ് സീറോമലബാർ റാസയിൽ ചൊല്ലിയിരുന്നതു്. ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും സാധാരണ കർബ്ബാനയിലും ചൊല്ലുന്നതാണ്. (നളം, പ്പീർ, ബ്വൂസ), ലോകമൊക്കെയുടേയും തിരുസ്സഭയുടേയും, അവളുടെ സന്താനങ്ങളുടേയും സുസ്ഥിതിക്കായുള്ള യാചനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണീ കാനോസൂസകൾ. ഇതുതന്നെയാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ എല്ലാ ദിവസവും സായാഹ്നജപത്തിൽ ചൊല്ലുക. മലയാള നമസ്കാരത്തിൽ ആഴ്ചയിലെ എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ കാലത്തിനും ഏഴെണ്ണം വീതം ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതു് അഭിലഷണീയമാണ്.

ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനം (Trisagion)

•സർവ്വേശാ നീ പരിശുദ്ധൻ

ബലഹാനേ നീ പരിശുദ്ധൻ, എന്ന ഈ കീർത്തനം സായാഹ്ന ജപത്തിന്റെ അവസാനം ചൊല്ലാത്ത പൗരസ്ത്യ റീത്തിലെ ആമേനിയൻറീത്തു നീക്കി മറ്റൊല്ലാ പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിലും ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനത്തോടുചേർത്തു കർത്തു് പ്രാർത്ഥനയും ചൊല്ലുന്നുണ്ട് (മലയാളനമസ്കാരത്തിൽ കർത്തു് പ്രാർത്ഥന ഇവിടെ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്)

ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന (Prayer of Inclination):

ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനത്തോടെ റംശാ അവസാനിക്കുന്നു.

പിരിയുന്നതിനു മുമ്പ് വിശ്വാസികളെ കൈവെച്ചു അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന. പഴയ കാലങ്ങളിൽ മെത്രാനാണ് ഈ ആശീർവാദം നൽകിയിരുന്നത്. എജറിയായുടെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ (4-ാം നൂറ്റാണ്ടു്) ജറുസലേമിൽ ആദ്യം സ്നാനാർത്ഥികൾ തല കുനിച്ചു് മെത്രാന്റെ ആശീർവാദം വാങ്ങിയിരുന്നെന്നും അവരെ അയച്ച ശേഷം വിശ്വാസികളിലോരോരുത്തരും തലകുനിച്ചു് മെത്രാന്റെ ആശീർവാദം സ്വീകരിച്ചു് പിരിഞ്ഞു പോയെന്നും പറയുന്നുണ്ടു്.

ഒ. നീസു് ദ്ബസാലിക്കേ

പ്രദക്ഷിണകീർത്തനം. സാധാരണ ജപത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലൊരു പ്രദക്ഷിണമുണ്ടായിരുന്നതായി എജറിയായ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. ബിസന്റായിൻ റീത്തിനെ അനുകരിച്ചു് ഈ ഭാഗം മൂന്നാമൻപാത്രീയർക്കായാണു് കൽദായ റീത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രദക്ഷിണം നടത്തിയതു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആഘോഷമായ തിരുന്നാളുകളിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ മുൻകാലങ്ങളിലും റംശാ നടത്തിയിരുന്നതു് മദ്ബഹായിലല്ല; പ്രത്യുത അതിനു താഴെ ഹൈക്കു്ലായിൽ— ദൈവാലയ മദ്ധ്യത്തിൽ ആയിരുന്നു. അവിടെ ബേമാ എന്ന പേരോടെ ഒരുയർന്ന പട്ടാറ്റു് ഫോം ഉണ്ടായിരുന്നു. നമസ്കാരം അതിൽവെച്ചു നടത്തിയതുകാണ്ടു് ആളുകൾക്കു് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട എടുപ്പായിരുന്നു. നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം, ബേമായിൽ വെച്ചിരുന്ന കുരിശു അതിന്റെ യഥാസ്ഥാനമായ മദ്ബഹായിലേക്കു് പ്രദക്ഷിണമായി കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. തദവസരത്തിൽ പാടിയതാണു് ഓനീസദ്ഠംശാ—ഓനീസാദ്ബസാലിക്കേ— ഇതിനു രാജകീയഗാനം— ഓനീസാദ്ബസാലിക്കേ — എന്നു വിളിക്കുന്നതിനു കാരണമുണ്ടു്.

ബിസന്റീൻ റീത്തിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ സ.ബ.സ്വീകരണ-
വരുന്ന ചക്രവർത്തിയെ ദൈവാലയത്തിൽ സജ്ജീകരിച്ചി-
ട്ടുള്ള സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്ക് ആനയിച്ചപ്പോൾ ചൊല്ലി-
യ കീർത്തനമാണിത്. അതിനെയനുസരിച്ച് രചിച്ചതി-
നാലാണ് ഇതിന് ഓനീസാബസാലിക്കേ (രാജകീയകീ-
ർത്തനം) എന്ന് സുറിയാനി നമസ്കാരത്തിലും പേർ നൽ-
കിയത്.

ഇത് പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ അനുഭവം മാറു-
ന്നതാണ്. മലയാള നമസ്കാരത്തിൽ ഓരോ കാലത്തി-
നും 7 വീതമേ വച്ചിട്ടുള്ളൂ. മൂന്നുവാല്യങ്ങളുള്ള സുറിയാനി
കാനോനാ നമസ്കാരത്തിൽ, വർഷം മുഴുവനുള്ള ബുധനാ-
ഴ്ചകൾക്കും ഓനീസാബ് ബസാലിക്കേ ഒന്നുതന്നെയാണ്.
മലയാളനമസ്കാരത്തിൽ ഓരോകലത്തിനും പ്രത്യേകം
ഓനീസായുണ്ട്.

ശുറായ

റംഗലയിൽ ഉത്തമുണാമത്തേ ശുറായയെന്നല്ലോ. പൗ-
രസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ ഉഭദിമനങ്ങളിൽ ശുറായയെ
പയോഗിക്കുന്നത് 118-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ വി-
വിധ ഭാഗങ്ങളാണ്. 118-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം സുറിയാനി
അക്ഷരമലയ്ക്കേ (ഇത് 22 അയ്യി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ-
ഇത് ശുറായയ്ക്ക് അസ്വരസ (അക്ഷരമല Alphabets) എ-
ന്നു പേർ പറയപ്പെടുന്നു. ബുധനാഴ്ചയും (സങ്കീ. 45) വെള്ളി-
യാഴ്ചയും (സങ്കീ. 115, 31) 118-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനം ഇവി-
ടെ ചേർത്തതുകൊണ്ട് ആ ദിമനങ്ങളിൽ ഈ സങ്കീർത്ത-
നഭാഗത്തിന് ശുറായ എന്നു പേരുണ്ട് നമസ്കാരപുസ്ത-
കം നൽകുന്നത്

മാദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനകൾ:

വിവിധ വിശുദ്ധരെ വിളിച്ച് സഹായമപേക്ഷിക്കാനുള്ള പല പ്രാർത്ഥനകൾ (ഉദ്നാന = സഹായഭ്യർത്ഥന), രംഗമായിലുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം വൈദികരോരോരുത്തരും മാറിമാറി ചൊല്ലുകയാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ. സമാപന പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി കാമ്മീകൻ ജനങ്ങളെ ആശീർവ്വദിക്കുകയും 'അറർക്സ്' 'സമധാനം, (Pax) നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വാസികൾ പരസ്പരം സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു.

ഓനീസാദ്സഹാദേ.

സഹോമാരുടെ കീർത്തനം ഇടദിവസങ്ങളിൽ രംഗായുടെ അറസം നവും, ദേവഹൃദയുടെ വെളിയിൽ ഒരുവശത്തു് രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിടത്തേയ്ക്കു് (Martyrion, ബേസംസഹാദേ), ഒരുപ്രക്ഷിണം ഉണ്ടായിരുന്ന. അതിനു് ചെല്ലിയിരുന്നതു് മാർമത്രത്തു് വിരചിച്ച കീർത്തനങ്ങളാണു്. ഈ പ്രദക്ഷിണം ഇടക്കൊഴുത്തു കൂട്ടിച്ചേർത്തതായതിനാലും ഇന്നു് പ്രദക്ഷിണം നടത്തുന്നതു്കൊണ്ടും മലയാള നമസ്കാരത്തിൽ ഇതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഓനീസായും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

രക്തസാക്ഷികളുടെ വീരചരിതവും വീര മരണവും അവരോടുള്ള സഹായഭ്യർത്ഥനയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മോഹന ഗാനങ്ങളാണു് 'ഓനീയാസാദസഹാദേ. രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുനാളുകളിലെ നമസ്കാരത്തിലോ അവയോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തുന്ന ദൈവവചന ശുശ്രൂഷകളിലോ, ഈ കീർത്തനങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

പുതിയ ദിനം പുതുജീവന്റെ പ്രതീതി തരുന്നു. ഉറക്കമുണർന്ന് നവചൈതന്യത്തോടെ മനുഷ്യൻ കർമ്മനിരതനാകുന്നു. പ്രഭാത സൂര്യന്റെ ദർശനംതന്നെ മനുഷ്യനിൽ നവോന്മേഷമുളവാക്കുന്നുണ്ട്. സൃഷ്ടിസ്ഥിതികൾക്ക് ദൈവത്തോടു കടപ്പെട്ട മാതൃക “പുചരിയിൽ നിദ്രമുണർന്ന്” ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. “ആനന്ദപൂർവ്വം ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചാരാധിക്കുന്ന” സൃഷ്ടികളോടു ചേരുന്നു. സൃഷ്ടികർമ്മത്തിനും തുടർന്ന് നൽകുന്ന പരിപാലനത്തോടു ചേർന്നു “സകലത്തിന്റേയും കാരണഭൂതനും ആത്മാക്കളുടെ സംരക്ഷകനുമായ” ദൈവത്തെ ആരാധകൻ സ്തുതിക്കുകയാണു്, പ്രഭാതരൂപത്തിൽ (ആദ്യത്തെ സ്ലോസാ കാണുക).

പ്രപഞ്ചത്തോടൊത്തു ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു പാടിപ്പുകഴ്ത്തുകയും അവിടുത്തെ പരിപാലനയന്ത്രമായി നടിപറയുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, ദൈവഹിതത്തിനേതിരായിചെയ്തപാപങ്ങളെപ്പറ്റി അനുതപിക്കുവാനും ദൃഢപ്രാർത്ഥനയോടെ നവജീവിതം ആരംഭിക്കുവാനും പ്രഭാതജപം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. അതിലെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ - 100, 91, 93, 104, 113, 148, 149, 150, 51-താഴെ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ കൂടാതെ ലാകമാറ (സകലത്തിന്റേയും നാഥാ) ഉദയഗീതം, ഉദ്ദാന (സഹായാഭ്യർത്ഥനകൾ) സമാപനാശീർവാദം (ശുത്താമ്മ) ഇവയും പ്രഭാതജപത്തിലുണ്ട്. കർത്താവിന്റേതെല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും സാധാരണമായി അവസാനിക്കുന്ന ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനവും സ്തുതിപ്പും (തെശ്ബോഹ്ത്ത) പ്രഭാതജപത്തിലും കാണാം.

ഞായറാഴ്ചകളിൽ മൂന്നു ബാലന്മാരുടെ കീർത്തനം കൂടുതലായുണ്ടു്. എന്നാൽ ഞായറാഴ്ച ലാകമാറായും അനതാപസങ്കീർത്തനവും (51) ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

100-ാം സങ്കീർത്തനം

“കീർത്തനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടു്.....
അവിടത്തെ തിരുമുമ്പിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ
അവിടത്തെ പടിവാതിലുകൾ കടക്കുവിൻ”

ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആലപിച്ചതാണീ സങ്കീർത്തനം. ഉടമ്പടിയുടെ അവകാശികളായ ഇസ്രായേൽ ജനം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആരാധനയ്ക്കായി ദൈവാലയത്തെ സമീപിക്കുമ്പോഴുള്ള അവരുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങളാണിവിടെ ദൃശ്യമാവുക-സ്തുതിപ്പിനേറേയുള്ള ക്ഷണവും തുടന്നു് സ്തുതിയും-

വിശ്വാസചൈതന്യം പ്രദാനം ചെയ്തു് അതു് ഹൃദയത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തുന്നു. ദൈവത്തിലുള്ള ആനന്ദമാണീ സങ്കീർത്തനത്തിലടങ്ങിയും ദർശിക്കുന്നതു്. ആ ആനന്ദം സ്വതന്ത്രമായി പ്രസരിക്കുന്നതും നവമായ ശക്തി ആജ്ജിക്കുന്നതുമെല്ലാം തിരുകുഞ്ചിത്തലാണു്.

വാക്യം 1. ഭൂമി മുഴുവനെയും ദൈവസ്തുതിക്കായി ക്ഷണിക്കുന്നു. ദൈവികാനന്ദത്തിന്റെ മാറ്റൊലിയും കള്ളരല്ലും ആരാധനാ സമൂഹത്തിൽ മന്ത്രം പോരാ, അതു് ഭൂലോകത്തിലാകെ വ്യാപിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ആറ്റാധനാ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു്, തങ്ങൾ ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആരാധകരുമായി വിശ്വാസത്തിൽ ബന്ധിതരാണെന്നും അവരുമായി ഐക്യമുണ്ടെന്നും അവബോധമുളവാക്കുന്നു.

വാക്യം 2. ദൈവാലയത്തിലുള്ള പരോടു് ദൈവത്തിന് "പൂജ" അർപ്പിക്കാൻ അറിയിക്കുന്നു. ഭൗമികമായ വേദനകളൊക്കെ വെടിഞ്ഞു് 'സന്തോഷത്തോടെ' വേണം അതു ചെയ്യുക.

വാക്യം 3. "നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു് അപർതനെന്നയാകുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ." ദൈവത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ അവിടത്തെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റി നാം അജ്ഞരായിരിക്കരുതു്, യാഹ്വേമാത്രമാണു് ദൈവം. ജീവചൈതന്യം നിറഞ്ഞ അവിടനു് തന്നെയാണു്, അല്ലാതെ നാമല്ല, നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചതു്; അതുകൊണ്ടു് മനുഷ്യൻ പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിലാശ്രിതനാണു്. പരിത്രത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ കൃത്യത്തെ തുടർന്നുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവം ഇസ്രായേലിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു് ചിന്താവിഷയമാക്കുന്നു. 'നാം അവിടത്തേതാകുന്നു. അവിടത്തെ അജങ്ങളും ജനവുമാകുന്നു.' സൃഷ്ടിസ്ഥിതിയിൽ മനുഷ്യൻ ഏളിയവനാണു്, അശക്തനാണു്. എന്നാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമെന്ന നിലയിൽ ഇവിടെ അവൻ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

വാക്യം 4 ദൈവാലയത്തിന്റെ പടിവാതിൽകടത്തി മുറ്റത്തേക്കു് ജനങ്ങളെ വിടുന്നതിനു് മുമ്പു് ചൊല്ലിയിരുന്നതായിരിക്കണം ഇ പ വാക്യം.

91-ാം സങ്കീർത്തനം

ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഒരുവനുണ്ടാകാവുന്ന ശക്തിയും ധൈര്യവും ഇതിൽ വ്യക്തമായിക്കാണാം. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ വിമാനാക്രമണം ഭയന്നു് പല ക്രിസ്ത്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ ഈ സങ്കീർത്തനം ചൊല്ലി ദൈവത്തിന്റെ സഹായവും സംരക്ഷണവും തേടി

യിരുന്നത്രേ. യഹൂദ ആരാധനാ സമൂഹത്തിൽ മാത്രമല്ല, ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിലും ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന് ഉപയോഗംകൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദൈവഭവനത്തിൽ ദൈവത്തെ ആരാധിച്ചു ചെയ്യാവുന്ന നരീകകം വ്യക്തമല്ല. അതു ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുവന്ന പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളെ തന്നെ ചെയ്യുവാൻ മനുഷ്യന് ശേഷിയും ശേഷിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യ രക്ഷയെപ്പറ്റി ദൈവം ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങളും അവയിലുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസവും, ദൈവവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാകുന്ന അപാരമായ ദൈവസഹായവും ഒരു ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ ജന്മങ്ങൾ. ദൈവലയത്തിലെ യഹൂദ വിശ്വാസികളെ കാണിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു സങ്കീർത്തനം ആയിരുന്നിരിക്കണം ഇതു. തർഗ്ഗ. (പേപ്പറുകൾക്കു വിവർത്തനം, വ്യാഖ്യാനം, ഉദാഹരണങ്ങളുമാണിത്. II B C.) താനും ഈ സങ്കീർത്തനം ആരാധനാ സമൂഹത്തിൽ ആചരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു.

സങ്കീർത്തനം ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയബോധം എത്രയധികമാണെന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കാനുള്ള കഴിവു ഈ സങ്കീർത്തനത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്.

സങ്കീർത്തനത്തെ രണ്ടായി തിരിക്കാം.

- 1-13 വാക്യങ്ങൾ: ദൈവത്തിൽ സർവ്വതും അർപ്പിക്കുന്ന ആശ്രിതത്വം സംരക്ഷണം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.
- 14-16 ഈ വാഗ്ദാനത്തിന് ദൈവം ഉറപ്പുനൽകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കുകയും ദൈവത്തിലാശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന് സൗഭാഗ്യം.

വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ നഷ്ടം ആരംഭിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ളവൻ ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവനും ലഭിക്കും. "അത്യുന്നതന്റെ സംരക്ഷണമുള്ളവൻ ..... ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. .... അവിടുന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കും." ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്ന ദൈവമാണ് എന്റെ ആലംബവും സങ്കേതവുമാണ് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പറയാൻ കഴിയുന്നവൻ അത്യുന്നതന്റെ സംരക്ഷണയിലും തണലിലും ജീവിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്.

"അത്യുന്നതന്റെ സംരക്ഷണയിലും തണലിലും വസിക്കുക" എന്ന പ്രയോഗം കൊണ്ട് മുഖ്യമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവാലയത്തിലുള്ള വാസത്തേയാണ്. അതിൽ അഭയം തേടിയതിലുള്ള സന്തുഷ്ടിയും സന്തോഷവുമാണ് സങ്കീർ്തനത്തിൽ കാണിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണമുള്ളതുകൊണ്ട് സുരക്ഷിതത്വബോധമുളവാകുന്നു. അപരന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ അപകടങ്ങളിൽ നിന്ന് അതിഥിയെ രക്ഷിക്കേണ്ട കടമ വീട്ടും സ്ഥനാണെന്നുള്ള ചിന്താഗതിയാണിവിടെ സങ്കീർ്തനമുള്ളത്.

അത്യുന്നതനായ സർവ്വശക്തനാണിവിടെ സംരക്ഷണം നൽകുന്നത്. ഏല്ലാ ദേവന്മാരോക്കൊളന്നതനായി ശക്തനായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് ആ ദൈവത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കാൻ സങ്കീർ്തകൻ പ്രേരണ സിദ്ധിക്കുന്നു. തള്ളപ്പക്ഷി ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ കണ്ണങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന തുപോലെ (Duet 32:11, ML 23:37) ദൈവം തന്റെ ആശ്രിതരെ സംരക്ഷിക്കും. രക്തീയിലും പക്ഷുലങ്ങളിലും ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക് അയാൾക്ക് ദൈവസംരക്ഷണം മോചനം നൽകുന്നു. 'അവിടെ

കിരും' പതിനായിരക്കണക്കിരും' ആളുകൾ ശത്രുക്കളാൽ സഹരിക്കപ്പെട്ട് 'നിന്റെ പാർശ്വങ്ങളിൽ റീട്ടമ്പോറ നിനക്കു ദൈവത്തിലാശ്രയമുള്ളതുകൊണ്ട്' നമചിത്തര പാലിക്കാൻ സാധിക്കും. 'രാത്രിയുടെ ഭീകരതയും' 'അസ്രങ്ങളും' 'കെട്ടുകാറ്റ്' മൊക്കെ പുരാതന ജനങ്ങളുടെ ചിന്താരീതിയുടെ ബഹിർസഫ്തരണമാണ്. "അപ്പോളേളോ എന്ന ദേവൻ അസ്രമയച്ചു" രോഗമുള്ളവാക്കെന്നുവെന്ന് ഗ്രീക്കുകാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ ദൈവതന്റെ "ആവനാഴിയിലെ അമ്പുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അയച്ചു" (വിലാപങ്ങൾ 3113) എന്നും "നിന്റെ അമ്പുകൾ എന്നിലേക്കു ഇറങ്ങി" (നകുത്തനം 38:2) "അത്യുന്നതന്റെ അസ്രങ്ങൾ എന്നിൽ തറച്ചു" (ജോസഫ് 6:4) എന്നും നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ.

ബാബിലോണിയക്ക്, 'നേർഗൻ' ദേവൻ രാത്രി ചുറ്റിനടന്ന് അടച്ച കരകൾ ഭേദിച്ചു ഉള്ളിൽ കടന്നു വ്യാധി പരത്തുന്നതായി ഒരന്ധവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു ഈ ചിന്താഗതി അജ്ഞാതമല്ലായിരുന്നു, പഴയ നിയമലോകത്തിൽ. അസ്സീറിയക്കാരുടെ നൈന്യത്തിൽ വ്യാധി പരത്താനായി ദൈവം ഒരു മാലാഖയെ രാത്രിയിൽ അയയ്ക്കുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. (ഏശയ്യ 37, 36, II സാമുവേൽ 24, 16) ദൈവം തന്നെ സഹായരംഗിയിൽ ഈജിപ്റ്റുകാരുടെ കടൽത്തുരുത്തം സഹായം നൽകിപ്പിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെടുന്നതായ വിവരണവും അവിടെയുണ്ട്. (പുറപ്പാട് 11, 4; 12, 23) പൗരോഹിത്യം മദ്ധ്യവഹനവും 'അശുദ്ധരാത്രിയുടെ നാഴിക'യെന്നു ചിലർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സഭാ ഭ്രാന്താനിരകൾ ഭയത്തിനും പീഡനത്തിനും കാരണമുണ്ടെന്നു സാരം. എത്രയധികമായി അപകടമുണ്ടോ, ഭയമുണ്ടോ അത്രയധികമേ

യി ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടണം. ഏതെല്ലാം ശത്രുക്കൾ
മനുഷ്യനുമായിരുന്നാൽതന്നെ അവരൊക്കെക്കൊള്ളുക
ശക്തനാണ് ദൈവം എന്നതാണ് ഇതിലെ അടിസ്ഥാന
തത്വം.

പുഴികളിൽ നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ
അവിടുന്ന് മാലാഖമാരോട് കല്പിക്കും.
നാന്റെ പാദം കല്പിന്മേൽ തട്ടാതെ
കണ്ടെട്ടിൽ നിന്നെ അവർ വധിച്ചുകൊള്ളും.

കാപൽമാലാഖയിലുള്ള വിശ്വാസം ബാബിലോ
ണിയാക്കാർക്കുള്ളതാണ്. അത് പഴയ നിയമത്തിലും
അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (ഉൽപത്തി 24:7; ഭാനിയേൽ 3:28)
പുതിയനിയമത്തിൽ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കുവാൻവന്ന
പിശാച് ഈ സങ്കീർത്തന ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉണ്ട
ക്കല്ലുകളും ചരലുകളും നിറഞ്ഞ പാലസ്തീനായിൽ 'കല്പി
ന്മേൽ തട്ടാതെ' നടക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. മാത്ര
സഹജമായ കരുതലോടെ ഒരു പൈതലിനെ എന്നപോ
ലെ വിശ്വാസിയെ സഹായിക്കുന്നതിന് ദൈവം മാലാ
ഖമാരെ നിയമിക്കാമെന്നാണ് ഇവിടെ സൂചിതം.

'സിംഹദന്ത്യം പെരുമ്പാമ്പിനെയും നീ ചവിട്ടി
മെതിക്കും'. പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ സ്വപരിചിതമായ
ഒരാശയമാണിത് ദ്യോതിപ്പിക്കുക. ഒരു ദേവൻ ഒരു വ്യാ
ളത്തെ വധിക്കുന്നതും അതിന്റെമേലുള്ള വിജയത്തിന്റെ
അടയാളമായി അതിന്റെ പിടലിയിന്മേൽ ചവിട്ടി നി
ല്ക്കുന്നതും അപർഹിച്ചുള്ള കഥയാണ്. യഹൂദചിന്തയിൽ,
മനുഷ്യശക്തിക്ക് സാധ്യമല്ലാത്തത് ദൈവശക്തിയോടെ
സാധിക്കാമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നതാണീ സങ്കീർത്തന വാ
ക്യങ്ങൾ.

“കർത്താവിന്റെ നാമം അറിയുക” എന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ വെളിപാടുകൾ ഗ്രഹിച്ചു അതിനു സാക്ഷ്യം നല്കിക്കൊണ്ട് ജീവിക്കുക എന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

104-ാം സങ്കീർത്തനം (1—14)

സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരാ ഹ്വാനത്തോടെ സങ്കീർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നു: “എന്റെ ആത്മാവേ, കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുക.” സൃഷ്ടിച്ച ശേഷം ലോകത്തെ ദൈവം തുടർന്ന് പരിപാലിക്കുന്ന വിധം എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയുന്നു: ‘നീർച്ചാലുകളെ മലയിടുക്കിലൂടെ ഒഴുക്കുന്ന ദൈവം കാട്ടുകഴുതകളുടെ ദാഹം തീർക്കുന്നു. ആ കാശത്തിലെ പറവകൾ കൂട്ടുകെട്ടി സന്തുഷ്ടമായി പാട്ടുപാടുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയിലാണ്. മൃഗങ്ങൾ ക്ഷേമത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ഉള്ളപ്പോൾ ദൈവം മനുഷ്യനു ആഹാരത്തിനായി സസ്യങ്ങൾ കിളിർപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഉത്പത്തിയിലെ പല സ്തുതികളിലെ, സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലെ ഉള്ള ഒരു തുടർച്ചയാണി സങ്കീർത്തനമെന്നു പറയാം. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ വിവരണം തന്നെ ഒരാധാരപ്രകരണമാണ്.

ഇക്നാട്ടൻ എന്ന ഇജിപ്ഷ്യൻ രാജാവു (1375-1358 B C) സൂര്യനായി രചിച്ച ഒരു സ്തുതിഗീതത്തിനു ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ പ്രകൃതി മുണ്ടെന്നു ചിലർ പറയുന്നു: അതുപോലെ ചില ഗ്രീക്കു-ബാബിലോണിയൻ കീർത്തനങ്ങളുടെയും പക്ഷേ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഇവ രണ്ടും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇജിപ്റ്റുകാർ സൂര്യനെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നു. ഇവിടെയാകട്ടെ സൂര്യന്റെയും മറ്റു സൃഷ്ടികളുടെയും കർത്താവിനെ പ്രകൃതിയെ കണ്ടുശേഷം സ്രഷ്ടാവിനു ലഭിക്കേണ്ട മനുഷ്യനെ ശക്തനാക്കുന്നതാണി സങ്കീർത്തനം.

നിദ്രക്കുശേഷം പ്രഭാതത്തിൽ ആരാധകൻ വീണ്ടും സൃഷ്ടി:സ്തുതികളെ കാണുന്നു. ഇതാ? അയാളുടെ ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയരുന്നു. അതിനുതക്കുന്നതാണീ സങ്കീർത്തനം.

93-ാം സങ്കീർത്തനം (Dominus Regnat)

യാഹ്വേയുടെ രാജ്യത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതാണീ സങ്കീർത്തനം. ദൈവം രാജാവായും, അവിടുന്ന് ഭരിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കീർത്തകൻ ആരംഭത്തിൽ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ജനങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രഘോഷിക്കുക പുരാതന കാലങ്ങളിൽ സാധാരണയായിരുന്നു: 'അബ'സലേ.' ഹെബ്രോയിൻ രാജാവായും (II King 9:13) ഉടമ്പടിയുടെ തിരുനാൾ (covenant festival) ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ യാഹ്വേയെ രാജാവായി അംഗീകരിച്ചു പറയുന്നതിനുപയോഗിച്ചതായിരുന്നു ഈ സങ്കീർത്തനം. വർഷാരംഭത്തിൽ ഏഴുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ തിരുനാൾ ഓരോ തരത്തിൽ പുരാതന മതങ്ങളിൽ ദൃശ്യമാണ്. ബാബിലോണിയക്കാർ വർഷാരംഭത്തിൽ മർദ്ദുക് ദേവന്റെ സിംഹാസനാരോഹണം ആഘോഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേവൻ, അവരുടെ ചിന്തയിൽ, ലോകാരംഭത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അവ്യവസ്ഥാപിത ഘട്ട (chaos)ത്തിന്മേൽ വിജയംവരിച്ചു സൃഷ്ടികർമ്മം നടത്തിയതിന്റെ ഓർമ്മയാണ് അവർ ആഘോഷിച്ചിരുന്നതു്. Ugarit രേഖകൾ (1400-1200 B. C.; സിറിയയിൽ കണ്ടെടുത്തതു്) ക്നാനാൻ കാരുടെയും ഇസ്രായേൽക്കാരുടെയുമിടക്ക് ഗത്തരത്തിലുള്ള തിരുനാളുകൾ ആഘോഷിച്ചിരുന്നതായി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

കർത്താവു് പ്രകാശവും ശക്തിയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായി സങ്കീർത്തനത്തിൽ പറയുന്നു. രാജകീയ വസ്തുക്കളെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതു്, ബഹുമാനവും ഭയഭക്തിയും മൂലം

ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെപ്പറ്റി പറയാതിരിക്കാനാണ്. ദൈവത്തെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതിനു പകരം അവിടുത്തെ നാമങ്ങളേയും, സിംഹാസനത്തെയും, തൂപ്പാദത്തെയും വസ്രുത്തെ മുഖമാക്കിപ്പറയുക പഴയ നിയമത്തിൽ സ്ഥധാരണമാണ്.

ലോകസൃഷ്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് ദൈവത്തിന്റെ രാജത്വം സങ്കീർത്തകൻ ദർശിക്കുന്നത്: "ഇളകാത്ത റ്വിയം ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചു ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തി". ലോകത്തിന്റെ മേൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു മേധാവിത്വമുണ്ട്. സൃഷ്ടിക്കുമ്പുതന്നെ അങ്ങു ഉണ്ട്—അനാദിയാണങ്ങു.

ഇരമ്പിക്കയറുന്ന ഓളങ്ങളേയും തിരമാലകളേയും, ആരവത്തോടെ പറയുന്ന മലവെള്ളത്തെയുംകാൾ കർത്താവു ശക്തനാണ്. ഇവിടെ ബാബിലോണിയൻ കല്പിതകഥയുടെ ദൈവശം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്: മർദ്ദക്കുദേവൻ സൃഷ്ടിക്കു മുമ്പു "തിയമാത്" എന്ന ജലപ്രളയത്തെ ജയിച്ച ശേഷമാണ് സൃഷ്ടികർമ്മം നടത്തിയതു്. അങ്ങനെ പ്രകൃതിയുടെമേൽ ദൈവം മേധാവിത്വമുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. തുടർന്നു് ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കു കടക്കുന്നു. ദൈവം അവർക്കു നൽകിയ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത—വാഗ്ദാനങ്ങളിലൂടെയും പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും—തെളിയിക്കപ്പെട്ടതാണ്.

"വിശുദ്ധി അങ്ങേ വേനത്തിനു ചേർന്നതാകുന്നു." രക്ഷാകരതലത്തിലെ വിശുദ്ധീകരണ പദ്ധതി നടക്കുന്നിടമാണ് ആറായനാ സമൂഹം—ദൈവാലയം. തിരുനാൾ ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ പഴയ കാലത്തു ദൈവം ചെയ്ത പരിത്രാണ കൃത്യം ജനങ്ങൾക്കു സന്നിഹിതമാകുന്നു. അക്കാരണത്താൽ ദൈവ സാന്നിധ്യമുള്ള ദൈവാലയത്തിനു വിശുദ്ധി ചേർന്നതുതന്നെ.

148-ാം സങ്കീർത്തനം

സൃഷ്ടിചരിത്രം ഒരു കീർത്തനമായി മാറിയിരിക്കുകയുണ്ടെങ്കിലും ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടാവനെ ഏറ്റവും യാനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടന്നും, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളും ദൈവജനവും തങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതു് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിലാണു്. ദൈവസേവനം രണ്ടു കൂട്ടർക്കും പൊതുവായുള്ളതാണു്. മഹത്വീകരണത്തിനുള്ളക്ഷണം നൽകുന്നതു് ആദ്യം സ്വർഗ്ഗവാസികൾക്കും (1-6) പിന്നീടു് ഭൂമിയിലെ ചരാചരങ്ങൾക്കും (7-10) മനുഷ്യർക്കുപൊതുവായും (11-13), അവസാനം ആരാധനാ സമൂഹത്തിനും (13-14) ആണു്. സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ രക്ഷാകർമ്മത്തിൽ ദൈവം തന്റെജനത്തെ സമീപിക്കുന്ന ഒരു യാത്രയാണെന്നുതോന്നും.

149-ാം സങ്കീർത്തനം.

ദൈവത്തിന്റെ രാജത്വത്തെയും സൃഷ്ടികർമ്മത്തെയും അംഗീകരിച്ചേറ്റു പറയുന്നതാണീ സങ്കീർത്തനം. ദൈവം സിറോന്റെ രാജാവായെന്ന ആശയത്തിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കി രചിച്ച ഒരു വിജയ കീർത്തനമാണിതെന്നു പറയാം.

150-ാം സങ്കീർത്തനം

ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനാ സമൂഹത്തിന്റെ സ്മാരകഗീതത്തോടുചേർന്നു് പ്രചഞ്ചിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും ഇതിൽക്കണിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അതുഭൂതകൃത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ദൈവജനവും ഇതിനോടുചേരുന്നു. ലോകസൃഷ്ടി ഇത്തരത്തിലുള്ള സാമൂഹികസ്തുതിയിലൂടെ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നു.

51-ാം സങ്കീർത്തനം.

സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നിരവധി ഏടയുസ്സർശികളായ രോദനങ്ങളുണ്ട്. കരളുകിടന്നു സങ്കീർത്തകൻറെ നിലവിളികൾ! അവയിലേറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. Miserere എന്ന 51-ാം സങ്കീർത്തനം-ഒരുപക്ഷേ ഏറെയും അധികം ആലപിക്കപ്പെടുന്നതും വിവിധരീതികളിൽ അതു എത്ര അധികം ഉപയോഗിക്കുന്നുവെന്നും മുകളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. കത്തീഡോലുകളിൽ കാനോജപം ആലപിക്കുന്ന 'കാനന്മാർ' ഈ കീർത്തനം പലവുരു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തുന്നുണ്ട്. രാജാക്കന്മാരും മാർപ്പാപ്പാമാരും കടുത്തപാപികളും നിർമ്മലരായ കന്യകകളും ഈ സങ്കീർത്തനം ആലപിക്കുന്നു. കരിശുയുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ ഈ സങ്കീർത്തനം 'മാർച്ചിങ്ങ്' ഗാനമായി ആലപിച്ചിരുന്നത്രെ. വേദപുസ്തകത്തിൽ ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുതാപജന്യമായ ഒരു കീർത്തനമാകയാൽ അതു ഏവർക്കും ഫലപ്രദമാം വിധം ആലപിക്കാം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയും ഇതേപ്പറ്റി അജ്ഞനായിരിക്കുക ക്ഷന്തവ്യമല്ല.

ബാത്മക്ഷിബായുമായി പാപംചെയ്ത ദാവീതു്, ^{മം} അൻ പ്രവാചകനെ കണ്ടപ്പോൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ അനുതാപ കീർത്തനമെന്നു ചില കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ ഈ സങ്കീർത്തനത്തിനെ ശീർഷകം നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ ശീർഷകം പിൻക്കാലത്തു ചേർപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. ഏതായാലും ദാവീദിൻറെയോ ദൈവനിവേശനത്താൽ പ്രേരിതനായ മറ്റൊരോ സങ്കീർത്തകൻറെയോ രചനയാണെങ്കിൽത്തന്നെയും ഈ സങ്കീർത്തനം ഏതുസമൂഹത്തിനും വ്യക്തിക്കും ഭക്തിദായകവും ഫലപ്രദവുമായി ചെല്ലാവുന്നതാണ്. ദാവീദിൻറെതായി കണ

ക്കാക്കി ആലപിച്ചാൽ, അതിന്റെ സഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ (2Sam. 12) ഈ സങ്കീർത്തനം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

ഏതു മനുഷ്യനും തന്റെ ദാരുണകൃത്യത്തിൽ വ്യക്തി പരമായി ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്നും പാപത്തിൽ നിർവ്യാജമായ മനസ്സാപത്തോടെ ആത്മാർത്ഥമായി പരിഹാരം ചെയ്യണമെന്നും, പാപപ്പെടുതിക്കായി ദൈവത്തോടു കേണപേക്ഷിക്കണമെന്നും നമ്മെപ്പിടീപ്പിക്കുന്ന ദൈവരാപ സങ്കീർത്തനമാണിത്.

അനുരാപ സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ: — 6, 32, 38, 51, 102, 129, 152. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് 51-ാമത്തെതാണ്. പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും അനുരാപത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥസ്വഭാവം അതുദ്ദേശ്യമാക്കുന്നു. പാപത്തിന്റെ നീചത്വവും, പാപപ്പെടുതിക്കലും ദൈവസംപ്രീതിയിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അതിൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പാപകാരം ദൂരെത്തരിഞ്ഞിട്ട് ദൈവത്തിലേക്ക് ഒടിയടുക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്ന മനുഷ്യന്മാർ വിനെ അവിടെ നമുക്കു ദർശിക്കാവുന്നതാണ്. ശാരീരികമായ ഭൗതികമായ ആയ പീഡനങ്ങളാകാതെയും കഴിയുന്നത്ര നീയായ തെങ്ങുമാണിടെ പ്രതിപാദ്യം. അതുകൊണ്ട് ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ വരുന്ന ചില അനുകൂലങ്ങളാണ് ഈ സങ്കീർത്തനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ആ നീയായ ഒരു ബദ്ധപ്പെട്ടിൽ സങ്കീർത്തകൻ രൂപം കൊടുത്ത നാനിതെന്ന് ചുരുക്കം.

51-ാമത്തെ സങ്കീർത്തനത്തെ അഞ്ചായി വിഭജിക്കാം.

- 1. പാപവിമോചനത്തിനായുള്ള പൊതുയാചന (1-3 വാക്യങ്ങൾ)

- 2. പാപത്തിന്റെ പ്രകൃതി ഗ്രഹിച്ചു പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയുന്നു. (4-6).
- 3. പാപം കഴിക്കുമ്പോഴുള്ള യാചന (7-9)
- 4. ആന്തരിക മനുഷ്യന്റെ നവീകരണത്തിനുള്ള അഭ്യർത്ഥന (10-13)
- 5. ദൈവസ്തുതികൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്നു. (14-19)

1-3 വാക്യങ്ങൾ: പാപഭാരത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആരാധകൻ കരുണയ്ക്കായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൈകൾ നീട്ടുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മേൽ വിശ്വാസമില്ലാതെ നൈകിൽ അയാൾ നിരാശപ്പെടത്തക്കവിധം പാപം അയാളെ പിഡിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മുമ്പ് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശുദ്ധിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അയാളെ ചേർന്നിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതല്ല, "ദൈവമേ ഏഴന്നാട് കൃപ തന്നെ നമെ.... മായിച്ചു കളയണമെ" എന്ന വാക്യങ്ങളിൽ പ്രകാശിതമാണ്.

അന്തരപമുണ്ടാകാനുള്ള ആദ്യപ്രവൃത്തി അവനവന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അപബോധമാണല്ലോ.

"ഏന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാനറിയുന്നു
ഞാൻ അവയെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു"

ആത്മാർത്ഥതയാടുകയായ ഒരു ആത്മശോധനയാണിത്. നിരാശയല്ല, ഉത്തരാദിത്വ ബോധത്തിനാണിതു വഴി തെളിക്കുക.

4 - 6

ദൈവവുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ ബന്ധം മനസ്സിലാക്കിയാലേ പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവു ദൈവത്തിനത്രമാണുള്ളതു. അതുകൊണ്ട് ആരാധകൻ ഏറ്റു പറയുന്നു. "അ

ങ്ങയ്ക്കെതിരായി, അങ്ങയ്ക്കു മന്ത്രം എതിരായി, ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി.' ഏതു തിന്മയും ദൈവത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള അപരധമകളേണ! സങ്കീർത്തകൻ ഏറ്റുപറയുന്നു. പാപം നമ്മതിച്ചേറ്റു പറയുന്നതോടെ ദൈവത്തെപ്പറ്റി-ദൈവത്തിന്റെ കാരണമുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി-പുതിയ ജ്ഞാനം സങ്കീർത്തകൻ ലഭിക്കുകയാണെന്നു പറയാം.

മനുഷ്യപ്രകൃതിയെപ്പറ്റി ആരാധകൻ കൂടുതൽ അവബോധമുള്ളവനാകുന്നു: "ഞാൻ പാപത്തോടു കൂടി ജനിച്ചുപോയിട്ടുള്ള കഴിവുകഴിവു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെ ദൈവനിശ്ചയത്തിനെതിരായി സൃഷ്ടിക്കർമ്മത്തിനു ശേഷം വേിച്ച കഴപ്പങ്ങളെല്ലാം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതുപോലെ പാപാത്മകമായ ഒരു ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നുവീഴുന്ന ശിശു, പരീക്ഷകൾ നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചു വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. ദൈവേഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള പ്രവണതയും അറമ്പിലുണ്ട്. സ്വന്ത പാപങ്ങളെ മന്ത്രമല്ല ആരാധനകൾ ഇവിടെ ദർശിക്കേണ്ടതുപോലെ സ്വപരാനന്ദത്തിനായി മനോഹരമായി പാപം മുഴുവനെയും അയാൾ വീക്ഷിക്കുന്നു. മനുഷ്യപ്രകൃതിയും പാപവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്തെന്നു അയാൾ ദർശിക്കുന്നുണ്ട്; അതോടൊപ്പം അദ്ധ്യാത്മിക കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതുപോലെ വിജ്ഞാന ലബ്ധിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അങ്ങേ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഫലസ്യങ്ങൾ എന്തെന്നു പറയാനാണമെ."

7-9 ദൈവികജ്ഞാനത്തിൽ ശരണപ്പെടുകകൊണ്ടുപോലെ പാപമോചനത്തിനായി വീണ്ടും യാചിക്കുന്നു. അതു സാധിക്കുന്നതുപോലെ പവിത്രീകരണപ്രക്രിയകളേണമെന്നു, "സേവകകളേണമെന്നു തളിക്കണമേ....." മഴയ നിയമത്തിൽ കഷ്ടനേരേഗിയെ ശുദ്ധീകരിച്ചു നേഗം മറിയേണമെന്നു - ശുദ്ധിയുള്ളവനായെ

ന്നു—പുരോഹിതൻപ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു: അതിനു പക്ഷം യുടെ രക്തത്തിൽ സോപ്പാ മുക്കി അയാളെ തളിച്ചിരുന്നു. (Lev. 14, 4) Hezob Hyssop-സോപ്പാ-എന്ന ചെടിയുടെ ഇലകൾ കൂട്ടിപ്പിടിച്ച്, രക്തത്തിലോ വെള്ളത്തിലോ മറ്റോ മുക്കി തളിക്കുക വിശുദ്ധീകരണ കർമ്മവിധിയിൽ സഹായകരമായിരുന്നു. Num 19: 18; Is. 1:18) ആ ശുദ്ധീകരണ പദ്ധതി ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

നൈർമ്മല്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവപ്രീതിക്കർഹ 10-13 നാകാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്, സങ്കീർത്തകൻ. പാപം മായിക്കപ്പെട്ടാൽതന്നെപോരാ, ശരിയായ അനുതാപജീവിതവും ആവശ്യമാണ്. അതിനുള്ള സന്നദ്ധത സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് യാചന തുടരുന്നു. 'നിന്മലമായൊരു ഏയം എന്നിൽ സൃഷ്ടിക്കണമേ; എന്റെ മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമേ' സ്വന്തം ശക്തിയുടെ പരിമിതികളെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഒരു യാചനയാണിത്. പാപപങ്കിലമായ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് തന്റെ നിലയെന്ന അവബോധം സങ്കീർത്തകനുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് "എന്റെ മനസ്സിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമേ" എന്ന് തുടർന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഭാവിയിൽ തീർച്ചയായും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതായി പ്രവാചകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, ജനത്തിന്റെ ഏയനവ്യക്തതകൾ. അതു നടത്തേണ്ടതു് ദൈവമാണ്. (Lev. 31-31 Ez 11:17) ആ പരിവർത്തനം ഭക്തനിൽ വ്യക്തിപരമായി സംഭവിക്കാനു- അതനുഭവിച്ചറിയാനുള്ള-ഉഗ്രമായ അഭിവാഞ്ഛ ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. നിന്മലമായൊരു ഏയം.....'

ഈ ഏയനിന്മലതയും ജീവിത നവീകരണവും തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് ദൈവത്തിന്റെ സഹായം

വും സാന്നിദ്ധ്യവും ആവശ്യമുണ്ട്. തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നും തള്ളിക്കളയരുതേ. അങ്ങേ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എന്നിൽ നിന്നെടുത്തു കളയരുതേ'.

സങ്കീർത്തകൻ ഇനി ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതുതന്നെ ദൈവദാനമായിക്കരുതിക്കൊണ്ടു് അയാൾ യാചിക്കുന്നു. കർത്താവേ, എന്റെ അധരങ്ങൾ തുറക്കണമേ. അവ അങ്ങേ സ്തുതികൾ ഉരുവിടട്ടെ'

16-17 'ഉടമ്പടി'യുടെ മനമാണല്ലോ പഴയ നിയമം. ദൈവവും മനുഷ്യനുമായി അവിടെയുള്ള ബന്ധം വളരെ ആദ്ധ്യാത്മികമാണ്. അതു് വ്യക്തമായി കാണിക്കാൻ സങ്കീർത്തകൻ പറയുന്നു.

'ബലി അങ്ങനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; ഹോമബലികൾ അങ്ങനും സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല.' ദൈവത്തോടുള്ള തന്റെ പ്രത്യേക ആശ്രയത്വം മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം, തന്റെ ആത്മികമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ദൈവം കാണുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ആന്തരികവും അരൂപികളാക്കിയ ഒരു ബന്ധമാണ് ആരാധകൻ കൂടുതലായി കാണുക. 'ദൈവം അരൂപിയാണ്. അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നവർ അരൂപിയിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കണം.'-(Jo 4, 23)ഭക്തി കൂടുതൽ അഗാധമാകണമെന്നാണിതിന്റെ സാരം. ബലി വസ്തുക്കളോ ബാഹ്യമായ കാഴ്ചയോ അല്ല, ദൈവം മനുഷ്യനെ മുഴുവനാണാവശ്യപ്പെടുന്നത്.

'തകർന്ന ഒരു ഹൃദയത്തെ ദൈവം നിരസിക്കുകയില്ല'. പാപവിമോചനത്തിനു ശേഷം കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോഴുള്ള ജന:സ്ഥിതിയാണിതു്. ഇതു് ശാശ്വതമായിരിക്കണം, പ്രായശ്ചിത്തവും പശ്ചാത്താപവും ജീവിതമനോഭാവത്തിന്റെ ഒരംശമായി അലിഞ്ഞുചേരണമെന്നു സാരം.

18-19 യഹൂദജനത്തിന്റെ വിപ്രവാസകാലത്തു് എഴുതിയതായിരിക്കണം, ഈ സങ്കീർത്തനം. അന്നും സമൂഹമായിച്ചേർന്നു നടത്തുന്ന ബലികൾ അപ്രയോഗികമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്ന സങ്കീർത്തകൻ പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണ്. 'ജറുസലേമിന്റെ കോട്ടകളും' ദൈവാലയവും പുതുക്കിപ്പണിയപ്പെടുമെന്നും, അന്നു് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം ബലിയർപ്പിക്കും; അതു് ദൈവം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു വാഖ്യങ്ങൾ അനുബന്ധമായിച്ചേർത്തതാണെന്നു് വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. അന്തഃപസൃചകമല്ലെന്ന കാരണത്താൽ ഈ വാക്യങ്ങൾ കൽദായക്കാർ സപ്രായിൽ ചൊല്ലുന്നില്ല.

പതിനഞ്ച്

രാത്രിജപവും ജാഗരണജപവും

(Monastic Nocturn and Cathedral Vigil)

ഞായറാഴ്ച രാത്രി മുഴുവൻ സന്യാസികൾ നമസ്കാരത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. ചെട്ടപ്പിന് വിശ്വാസികൾ പന്ത്രണ്ടു കാഴ്ചസമയം ഉറക്കമില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രഭാതജപത്തെ തുടർന്ന് ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ലെലിയാ വളരെ ദീർഘമാണ്. രാത്രിയുടെ ദൈർഘ്യത്തിനോടനുസരിച്ച് ലെലിയായിൽ സങ്കീർണ്ണങ്ങളുടേയും മറ്റു കീർത്തനങ്ങളുടേയും (ഓനിയസാ എണ്ണം കൂട്ടിയിരുന്നത്രേ.)

കത്താചിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ദ്വീപിതീയാഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. നടത്തുന്നതാണ് ജാഗരണജപം. കത്തീഡ്രൽ ക്രമത്തിൽപ്പെട്ടതായതിനാൽ പുനരുദ്ധരിച്ച ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന നമസ്കാരത്തിൽ ഞായറാഴ്ചത്തെ ചെലിയാഴ്ച പകരം ഈ ജാഗരണജപം (ഖാലാ ദ്വീപാദാ) അഭിലഷണീയമാണ്. ഉയിർപ്പിരിക്കുന്നവർ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ആഴ്ചയിൽ ചെലിയാഴ്ച പകരം ജാഗരണജപമാണല്ലോ ചൊല്ലുന്നത്. ഉയിർപ്പിന്റെ അരൂപി പ്രത്യേക വിധത്തിൽ പാലിക്കപ്പെടുന്ന ആഴ്ചയിലെ നവപോലെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും - ആഴ്ചയിലെ ഉയിർപ്പിരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടല്ലോ ഈദിവസം - രാത്രിജപത്തിനു പകരം ജാഗരണജപം ചൊല്ലുക പുരാതന രീതികൾക്കനുസൃതമായിരിക്കാം. മലയാളത്തിലുള്ള കാനോനാ നമസ്കാരം ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിൽ നിന്ന് നൽകിയ രൂപരേഖയിലും ഈ അഭിപ്രായം

കാണുന്നു(Prot. N 368/58, 10 the June 1966). ഈ ദി
വ സന്ദളിൻനിശ്ശമു ന്വുള്ളഭദ്രപ്രാർത്ഥനയായിലേലിയാ
കണക്കാക്കിയാൽമതിയാകും. സന്യാസക്രമത്തിലെനിണ്ട
സങ്കീർത്തനാലപം മലയാള നമസ്കാരത്തിൽ ഉപേക്ഷി
ച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു മർമീസാ മാത്രമേ ചൊല്ലുന്നുള്ള; അതു
പോലെ, വളരെക്കുറച്ചു കീർത്തനങ്ങളും.

രാത്രിജപവും ജാഗരണ ജപവും അവസാനിക്കുന്നതു്
കാരോസ്യസാ (പുത്തിനിയ)കൊണ്ടാണു്. ഈ കാരോസ്യ
സായാണു്, ഇതുവരെപയോഗത്തിലിരുന്ന സുറിയാനിന
മസ്കാരത്തിലെ പ്രഭാത ജപത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
സ്ഥാനംതേറ്റി ചൊല്ലിയിരുന്നതു്. തിരുനാളുകൾക്കും
ഞായറാഴ്ചകൾക്കും പ്രബോധനാത്മകമായ 'മദ്റാശാ, എ
ന്നൊരു കീർത്തനമുണ്ടു്.

രാത്രി ജപത്തിനും വാലാദ്ശഹ് റാ
രേ ഘടനയാണു്. വലിയ തിരുനാളുകളിൽ ഇതിനു്
വ്യത്യം വരാം. സാധാരണമായുള്ളഘടന താഴെക്കൊ
ടുക്കുന്നു.

വാലാദ്ശഹ് റാ

സങ്കീർത്തനം

ഓനീസാദ് ലെലിയാ

ശുബ്ബഹാ, കാനോനാ (സങ്കീ.)

തെശ് ബൊഹത്താ

കാരോസ്യസാ

ലെലിയാ

തിരുനാളുകളുടെ

ഇടദിവസങ്ങളിലെ

നമസ്കാരങ്ങൾ

നമസ്കാരങ്ങൾ

—സങ്കീർത്തനങ്ങൾ

സങ്കീർത്തനം

—ചർത്താ

ചർത്താ

-ഓനീസാദ് മൗത്വാ	ഓനീസാദ് മൗത്വാ
-കാനോനാ (സങ്കീ.)	ശുബാഹാ (സങ്കീ.)
-തെഗ് ബോഹ്ത്താ	തെഗ് ബോഹ്ത്താ
-കാരോസുസാ	കാരോസുസാ
-മഗ്റാശാ	nil
-സുയാക്കെ (ഞായറാഴ്ചക	nil

ളിതീമാത്രം.ഖലാദ് ബഹറായ്കുമ്പ്)
 (ഘടനസംബന്ധമായ കൂട്ടതൽവിവരങ്ങൾ. Matheos
 Juan; Lelya-Sapra, Rome 1959)

ഉപസംഹാരം

കാനോനാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്ത
 ഉവ്വം പ്രാർത്ഥനയെന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ സവിശേഷ
 ഷതയും നാം കണ്ടു കഴിഞ്ഞു; വിവിധ റീത്തുകളിൽ അ
 തിന്മ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഭാവി രൂപങ്ങളും.

സഭയുടെ പ്രാർത്ഥന

സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രാർത്ഥനയെന്ന നിലയിൽ
 കാനോനാ നമസ്കാരത്തിന് അതുല്യമായ സ്ഥാനമു
 ണ്ട്. വിശ്വാസികളെല്ലാം വൈദികനോടൊത്തു സഭയു
 ടെ നാമത്തിൽ പ്രർത്ഥിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതി
 വിഗതികൾ മൂലം അതു വൈദികരുടെ (കത്തക)യായി
 പ്പോയി. കൗൺസിൽ ഇന്നു പുരാതന രീതികൾ സമുദ്ധ
 രിക്കുകയുണ്ട്. ഞായറാഴ്ചകളിലേയും കടമുള്ള ദിവസ
 ണളിലേയും യാമപ്രാർത്ഥനകൾ, പ്രത്യേകിച്ചു സാമപ്രാ
 ത്ഥന, ദൈവലയത്തിൽ വെച്ചു പൊതുവായി നടത്താൻ
 .... ശ്രദ്ധിക്കണം. വൈദികരോടു ചേർന്നോ; സമൂഹമാ
 യോ തനിച്ചോ ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാൻ അല്പമായ
 ഘര പ്രേരണാഹിപ്പിക്കണം (CSL 100),. ഞായറാ

ശ്ലീ ദിവ്യബലിക്കു മുമ്പ് കാനോനാ നമസ്കാരം ചൊല്ലുന്ന പതിവ് മിക്ക റീത്തുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

സമൂഹമായി കാനോനാ നമസ്കാരം ചൊല്ലുന്നത് മലബാർ സഭയിൽപ്പുത്തരിയല്ല. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനു മുമ്പുള്ള പല രേഖകളും ഈ പ്രസ്താവത്തിന് ഉപോദ്ബലകമാണ്; മലബാറിലെ വൈദിക ഗണം അൽമായരുമാണ് പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും കാനോനാ നമസ്കാരം ചൊല്ലിയിരുന്നു (Documenta Indica Vol 5, Rome, 1958-p416),. ഒന്നിലധികം വൈദികർ ഒരിടപകയിലുള്ളപ്പോൾ അവരൊന്നിച്ചു നമസ്കാരം ചെയ്തിയിരുന്നതായി 1578ലെ ഒരു രേഖയിൽ പറയുന്നു (Silva rego Documeatacao xii, Lioban, 1958. p 390). വലിയ തിരുനാളുകളുടെതലേനാൾ ആഘോഷമായി നടത്താറുള്ള റംഗാ (സുറിയാനിയിൽ) പുരാതന രീതിയുടെ ഒരു ശിഷ്യമത്രേ. ഇത് മലാളത്തിലാകുമ്പോൾ ഈജപത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്കെല്ലാം സജീവമായി പങ്കെടുക്കാൻ കഴിയും. ഞായറാഴ്ചകളിൽ വിശുദ്ധബലിത്തോരകമായി പ്രഭാതജപം ചൊല്ലുക അഭിലഷണീയമാണ്. കുടുംബങ്ങളിൽ സഭയുടെ പ്രഭാത സായാഹ്നജപങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങാൻ ഇതു സഹായിക്കും.

വ്യക്തികളുടെ പ്രാർത്ഥന.

തിരുസഭ ഒരുദ്യോഗികമായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന സ്വരമാണ് യാമപ്രാർത്ഥന (CSL 99). അതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഈ സ്തുതി സമർപ്പണം വഴി മതാവായ സഭയുടെ നാമത്തിൽ ദൈവ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നിൽക്കുകയത്രേ അവർ ചെയ്യുന്നത് (CSL 85),. തിരുസഭയുടെ പൊതു പ്രാർത്ഥന

ർത്ഥനയകയാൽ വ്യക്തിപരമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻപോരുന്നഭക്തിചൈതന്യത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ്, കാനോനാനാ നമസ്കാരം. (CSL 90). വൈദികർക്കും അല്പമായാർക്കും ഉപകരിക്കുന്ന ചൈതന്യമാറഭക്തിയുടെ ഉറവിടമായ, ഈജിപ്ത്സാഹിത്യ പ്രാർത്ഥനകന്യൂസ്ട്രീകളുടെകൂടി പ്രാർത്ഥനയാകുന്നതിൽ അപാകതയില്ലല്ലോ. മാത്രമല്ല, അത് ഉത്തമവുമായിരിക്കും. പരിത്രപരമായും സിദ്ധാന്തപരമായും അതുശരിയാണതാനം.

സമയത്തിനൊത്തു് പ്രാർത്ഥിക്കുക

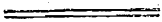
ദിവസത്തിന്റെ പ്രത്യേക യാമങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തികൊണ്ടു് ദൈവവുമായി ബന്ധം പുലർത്താനുള്ള അവസരമാണു് കാനോനാനാ നമസ്കാരം പ്രദാനംചെയ്യുക. തിരുസഭയുടെ ആരംഭ കാലത്തു് യാമപ്രാർത്ഥനയായിട്ടാണു് ഇതു് ജന്മമെടുത്തതു് (CSL 88). ദൈവസ്തോത്രങ്ങളാലുപിച്ചുകൊണ്ടു് പൂർണ്ണമായി ദിനരാത്രങ്ങളെപവിത്രീകരിക്കത്തക്കവിധം (CSL 84) ഈ നമസ്കാരം ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തെ കണക്കുകൂട്ടൽ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. 'കടം'തീർക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയോടെ സമയക്ലിപ്തികളുവേണ്ടി പലേ വലിച്ചുനീട്ടലുകളും, നാം ദർശിക്കുന്നു:

ഉച്ചകഴിഞ്ഞു രണ്ടുമണിമുതൽ അതതു ദിവസം പാതിരാത്രിവരെയോ പിറോ ദിവസം പാതിരാത്രിവരെയോ സായാഹ്നജപം ചൊല്ലാവുന്നതാണെന്നു് ഒരുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റൊന്നു്, അനുകൂല്യമനുസരിച്ചു്, ഉച്ചമുതൽ അന്നു പാതിരാവരെ ചൊല്ലാവുന്നതാണെന്ന അഭിപ്രായം. രാത്രിജപം ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണിമുതൽ പാതിരാവരെ

യോ, പിറേദിവസം പാതിരാ ഉരെയോ, നാലുമണി മുതൽ പിറേദിവസം പാതിരാ ഉരെയോ ചെല്ലേമേയിരുന്ന. പ്രഭാതജപമാകട്ടെ, പാതിരാത്തുഴയോ. രണ്ടാദിവസം പാതിരാവരെ ചെല്ലേമേയിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥത്തിനും തിരുസ്തുതിയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനും വിശ്വസികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾക്കും യോജിച്ചവിധം സമയനിഷ്ഠയോടെ, യഥാപ്രാർത്ഥനകളായിത്തന്നെ—മുൻപറഞ്ഞ കണക്കുകളുകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകാതെ—അതാലപിക്കുകയാണ് സാമാന്യബുദ്ധിക്കു ചേർന്നത് എന്നുമാത്രം ഇവിടെ പറയട്ടെ.

“ഓരോ ദിവസത്തെയും യഥാർത്ഥമായി വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ആദ്ധ്യാത്മിക ഫലപ്രാപ്തിക്കു കേവലവിധം യഥാപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും വേണം. അതിനുവേണ്ടി ഓരോ ഭാഗവും നിയമനേസൃതം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന കൃത്യസമയത്തുതന്നെ ചെല്ലേമേയിരുന്നതു് അത്യന്തമായിരിക്കും” (CSL 94).

SELECT BIBLIOGRAPHY

ON DIVINE OFFICE

- Baumer Suirbert, Histoire du Breviaire, I-II,
Leturizey et Ane', 1904
- Mateos J., Lelya-Sapra, Orient. Inst Rome
1959
- National Liturgical Week,
Ferdnard, Indiana, 1942
- Parsch Pius, The Breviary Explained, Herder
1952
- Salmon Pierre, L'Office Divin. Du Cerf, 1958
- Steuart, The Development of Christian
Liturgy
- Velma G. Little, The Sacrifice of Praise, Longmans
1957
- Walkin E I, The praise of Glory, Sheed and
Ward, 1942
- R. H Connolly Anonymi auctoris Expositio
Officiorum Ecclesiae, CSCO 1954

ON PSALMS

- Carleton A P, How shall I Study the Psalms,
The Christian Literature Society,
Serampore, 1959
- Drijvers Pius, The Psalms, School of Spirituality,
Challoner, 1962
- Mischke Bernard, Meditations on the Psalms, Gill
and Son, 1963
- Weiser Artur, The Psalms, SCM Press, 1965
- Wordea T, The Psalms are Christian Prayers,
Geoffrey Chapman, 1962

ഫാദർ ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

കോട്ടയം രൂപതാ പെററി സെമിനാരി, മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി, റോമിലെ പ്രൊപ്പഗാന്ത യൂണിവേഴ്സിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ വൈദികപഠനം നടത്തി 1961-ൽ റോമിൽ വെച്ചു പുരോഹിതനായി. റോമിലെ പൗരസ്ത്യകലാലയത്തിൽ നിന്നു പൗരസ്ത്യരാധന ക്രമങ്ങളിൽ ബിരുദമെടുത്തശേഷം സെൻറ് തോമസ് അക്വീനാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്നും ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റു സമ്പാദിച്ചു. സെൻറ് ആൻസലം കലാലയത്തിൽനിന്നും ലത്തീൻ ആരാധനക്രമങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങളിൽ 'മാസ്റ്റർ ഓഫ് ലിറ്റർച്ചർ' എന്ന ഡിഗ്രിയും മറിയോളജിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽനിന്നും മറിയൻ ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദവും കരസ്ഥമാക്കി.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം 1965-ൽ കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗ്രന്ഥകാരൻ അക്കാലംതന്നെ വടവാരൂർ സെൻറ് തോമസ് അപ്പസ്തോലിക് സെമിനാരിയിലെ ലിറ്റർച്ചർ പ്രൊഫസ്സറായി നിയമിതനായി. സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർച്ചർക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരു അംഗമാണിദ്ദേഹം. ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ച പല പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും എഴുതിയും മറ്റു പല പീഠങ്ങളിലും ആരാധനക്രമസംരംഭങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും വ്യാപൃതനായിക്കഴിയുകയാണ്.

പ്രകാശം പബ്ലിഷേഴ്സ്

ആലപ്പുഴ

MALANKARA
LIBRARY